

ئابدۇسەمەت خېلىل
ئابدۇرېھىم ئىسمايىل

An illustration of a road scene. In the foreground, a road with a dashed center line has several small red and white cars. In the background, there are two large, dark green trees. The entire scene is reflected in a body of water below the road.

زەرەپشان چىچەكلىرى

مىللەتلەر نەشرىياتى

ئابدۇسەمەت خېلىل
ئابدۇرېھىم ئىسمايىل

زەرەپشان چىچەكلىرى

مەسئۇل مۇھەررىر: ياسىن ھاۋازى

مىللەتقار نەشرىياتى

بۇ كىتابنىڭ تەرجىمىسى ۋە تەييارلىقى

بۇ كىتابنىڭ تەرجىمىسى ۋە تەييارلىقى

زەرەپشان چىچەكلىرى

زەرەپشان چىچەكلىرى

ئابدۇسەمەت خېلىل

ئابدۇرېھىم ئىسمائىل

زەرەپشان چىچەكلىرى

مەسئۇل مۇھەررىر: ياسىن ھاۋازى

مەسئۇل كوررېكتور: نۇربىيە ئەزىز

مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن

نەشر قىلىندى

شىنخۇا كىتاپخانىسى تەرىپىدىن تارقىتىلدى

مىللەتلەر باسما زاۋۇدىدا بېسىلدى

1982-يىلى 8-ئايدا 1-قېتىم نەشر قىلىندى

1982-يىلى 8-ئايدا بېيجىڭدا 1-قېتىم بېسىلدى

باھاسى: 0.32 يۈەن

مۇندەرىجە

ئابدۇسەمەت خېلىل

زەرەپشان چېچەكلىرى

2. پارچىلار
3. مەنمۇ شۇنداق شائىر بولمەن.
5. كوڭۇل ئارزۇسى
5. ئەمگەك
6. ئوسمۇرلەر قوشىغى
7. ياشا ئارمىيە
8. ئوغۇت ۋە يەر
10. يەر كەن (داستان)
24. ساۋاق
24. مېھنەت قىلساڭ شۇنداق قىل
26. كەلدىم
27. ئالتۇن ۋە يالقۇن

27. ئۇستازىم ئۈچۈن .
28. پارچىلار
29. يېزىدىكى يارىمغا .
30. ئانا سوزى .
31. جەڭچى ناخشىسى .
32. سالام بېزىم .
33. يۇلغۇن چېچىگى .
35. ئانا يەر .
36. ئانا يەر ھەققىدە .
37. ئانا .
39. ئىنسان ھەققىدە .
39. گوھەر كول .
41. ۋەتىنىم .
43. ۋەتەن ھەققىدە .
44. ئىنتىزارلىق (چاتما) .
44. نەپرەت .
45. پۇشايمان .
45. قەسەم .
45. ئايرىلدىم .
46. يوق .
46. ياشلىق كوچۇپتۇ .
47. بىر كۈن .

- 48 باھار ئۆمىدى
- 49 مۇھەببەت لىرىكىلىرى (چاتما)
- 49 ئەقىدە
- 50 ئۆمىدىم شۇ
- 51 ھىجران
- 52 ۋاپاسزغا
- 53 سويگۇنۇڭ يالغان
- 53 باھار ناخشىلىرى (چاتما)
- 53 باھار
- 54 چېچەك
- 55 توزىماس گۈل
- 56 باغۋەن قەلبى
- 57 پارچە
- 57 يېڭى يىلغا مەدھىيە
- 58 ئۇزۇن سەپەر ناخشىسى
- 59 ۋەتەن مېھرى
- 61 ۋەتەن ھەققىدە پارچىلار
- 62 جەڭچى بولساڭ
- 62 ۋەتەن ئۈچۈن
- 63 يۈكسەل، ئايكول
- 66 رەھبەر بولساڭ
- 67 باغۋەن مۇھەببىتى

- 68 زەرەپشان چېچەكلەرى
- 72 كومپارتىيەم
- 73 ئالتۇن نۇرغا پۇركەندى يېزام
- 74 ۋەتەن توپىغا
- 76 يولداش
- 78 مۇقام ئۇستازىغا مەدھىيە
- 80 "دورا"
- 83 رۇبائىلار ۋە پارچىلار

ئابدۇرېھىم ئىسمايىل

چىمەنزىلار

- 92 ئوقۇتقۇچىمەن
- 94 گۈل ۋە شامال
- 95 سويگۇم
- 96 تال ۋە ئېقىن
- 97 باھار جامالى (مۇخەممەس)
- 100 بىر تال سەرەنگە
- 102 ئېتىز
- 103 جياۋ يۇيۇلۇغا
- 105 غالىپ قوشۇن (مۇخەممەس)
- 107 قادىر ھېزىم ھەققىدە مەرسىيە

- 109 سولدا
 112 رۇبائىلار ۋە پارچىلار
 119 ئاخشىمى (غەزەل)
 ئەي رىزۋانگۈل، سىزنى ھەرگىز
 120 ئۈنۈتمايمىز!
 122 ھاراقكەشنىڭ شىكايىتى (ساتىرا)
 133 ئىتتىپاق ئەزاسىمەن
 135 يار بىلەن (غەزەل)
 136 دىۋە بىلەن بوۋاي (چۈچەك)
 148 كۈيلە، راۋابىم! (مۇخەممەس)
 151 يىلتىز ۋە تۇپراق
 152 ئۇلۇغ زۇڭلى (مۇخەممەس)
 155 پۈكەي ئالدىدا
 157 بوۋاينىڭ سوزى
 158 ۋاقىتنى قەدىرلە، دوستۇم! (غەزەل)
 160 ئېتىزدا (غەزەل)
 161 شائىرغا (مۇخەممەس)
 164 يېزا دوختۇرى (غەزەل)
 165 گۈزەل كەلدى (غەزەل)
 167 ۋەتەنگە مۇھەببەت (قەسىدە)
 170 تاڭ شامىلىغا (مۇخەممەس)
 172 قىشلاقتا باھار (غەزەل)

- 174..... گۈل (غەزەل) ۱۷۱
- 175..... يېزا قىزى (غەزەل) ۱۷۱
- 177..... قوغۇن ھەققىدە غەزەل ۱۷۱
- 179..... مۇقامىم، يەنىمۇ ياڭرا! (مۇخەممەس) ۱۷۱
- 182..... تۈگمەس بايلىق (چۈچەك) ۱۷۱
- 202..... يولداش، مېنى كەچۈرۈڭ! ۱۷۱
- 206..... سالامىڭدىن ۱۷۱

ثابدة وسه مدت خېلمل

زهره پشان چېچه گل سړی

پارچىلار

كۈيلەش ئۈچۈن نەۋ باھارىمنى،
ھاياتىمدىن يېڭى بەت ئاچتىم.
يۈرىڭىمدىن پارتلىدى ئىلھام،
ئىجادىمدىن ئۈنچىلەر چاچتىم.

*

ئىزلىمەيمەن نامۇ - شوھرەتنى،
ۋە ئۇنىڭدىن قىلمايمەن تاما.
شېرىمدىن ھوزۇرلانسا ئەل،
شۇدۇر يۈكسەك شان - شەرەپ ماڭا.

مەنمۇ شۇنداق شائىر بولمەن

— لۇتپۇللا مۇتەللىپنى ئەسلەپ

ئۇلۇغ شائىر ل. مۇتەللىپنى،
ئەسلەپ يازدىم يالقۇنلۇق قوشاق.
تىلغا ئالسام شانلىق نامىنى،
مۇگلىنىمەن ئويلىنىپ ئۇزاق...

دەيمەن: قېنى ۋەتەن ئىشقىدا
چوغدەك يانغان كۈرەشچان ئوغلان؟
يەتمەي تۇرۇپ ئارزۇ-ۋەسلىگە،
ئارىمىزدىن كەتتىكىن قايان؟

جاننى پىدا قىلغان ئىدى ئۇ،
تاڭ نۇرىغا بولۇپ پەرۋانە.
باتۇر يىللار كۈيچىسى ئىدى،
ھىچنىمىدىن قورقماس، مەردانە.

يۇتۇپ كەتتى ئۇنى جاھالەت،
(ياشغىلى قويمىدى زامان.)

ئۇنىڭ ياشلىق غۇنچە گۈلىنى،
مۇدەھىش جۇدۇن ئەيلىدى خازان.

لېكىن شائىر قىسقا ئومرىدە
ئىسىل خەسەلەت قالدۇرۇپ كەتتى؛
قەلىمىدىن چىقىرىپ ئۇچقۇن،
دىللاردا ئوت ياندۇرۇپ كەتتى؛

ئوز ئەجرىدىن سەنئەت بېغىنى
گۈل-چىچەككە تولدۇرۇپ كەتتى؛
دۈشمەنلەرنى يىغلىتىپ ھامان،
دوستلارنى شات كۈلدۈرۈپ كەتتى؛

ئۇنىڭ پارلاق ئوبرازى، نامى
ساقلىنىدۇ خەلقىم دىلىدا؛
باتۇرلۇغى بولۇپ ناخشا-كۆي،
جاراڭلايدۇ ئەلنىڭ تىلىدا.

مېڭىپ ئۇنىڭ شانلىق ئىزىدىن،
مەنمۇ شۇنداق شائىر بولىمەن.
يۈرىكىمگە تۇتاشتى بىر ئوت،
ئىجادىمدا ماھىر بولىمەن.

كوڭۇل ئارزۇسى

شائىر ئىجادى ياڭراق كۆي بولۇپ،
دىلىنى شاتلىققا چومدۇرەلسە؛
ئەلگە بېغىشلاپ ئۇمىت ۋە ئىشەنچ،
گۈزەل مەنزىلگە ئۇندىيەلسە.

ئاپىرىن! — دەيتتىم شۇنداق شائىرغا،
ھورمەت تۇيغۇسى تېشىپ قەلبىمدە.
سويۇپ ئوقۇيتتىم شېئىرلىرىنى،
چىن يۈرگىمدىن باغلاپ ئەقىدە.

1955 - يىلى سېنتەبىر.

ئەمگەك

ئەمگەك ئۇلۇغدۇر، ئۇ بىلەن ھايات
خۇددى قارىغايىدەك ياشنار ياپ - يېشىل.
ئەمگەك سويىگەنلەر تاپمىدۇ بەخت،
ئەمگەك دەۋرىمدە شۇنداق ئەڭ ئىسىل.

ئەمگەك گۈزەلدۇر، ئۇ بىلەن ھايات
ئېچىلدۇرۇندۇ چوللەردە چېچەك.
شۇ گۈل - چېچەكتەك توزىماي مەڭگۈ،
چىن ئەمگەك بىلەن گۈللەر كېلىچەك.

بىزنىڭ بۇ ئەلدە ئەمگەك قەدىرلىك،
ۋايىغا يېتىپ تاپماقتا كامال.
شۇ ئەمگەك بىلەن ئانا ۋەتىنىم،
كۈنسىرى ئايدەك ئاچماقتا جامال.

ئەمگەك بىباھا، ئاڭغا كويگەننىڭ
بەختى غۇنچىدەك ئېچىلار شەكسىز.
كىمكى مېھنەتكە ئاتىسا ئوزدىنى،
تاپىدۇ ئىقبال يولىنى چەكسىز.

1956 - يىلى ماي.

ئوسمۇر قوشىغى

مېنىڭ ئىسىمىم گۈلەمبەر،
كىردىم ئانا مەكتەپكە.
ئوقۇپ بىلىم ئالىمەن
چوغدەك قىزىل يۈرەككە.

دەپتەر، قەلەم، كىتاپنى
ئېلىپ بەردى ئاكام نۇر.
ئىگەللەشكە ئىلىم-پەن
غەيرىتىم بار شۇنچە زور.

ساۋاق ئېلىپ ئۇستازدىن،
كۈچ-ئەقىلغا تولمەن.
ۋەتەن ئۇچۇن، خەلق ئۇچۇن،
ئىقتىدارلىق بولمەن.

1957-يىلى سېنتەبىر.

ياشا ئارمىيە

شانلىق، باتۇر ئارمىيە،
گۇمران قىلدىڭ دۇشمەننى.
زەپەرسېرى كۆلدۈردۈڭ،
مىليون يوقسۇل دەرتمەننى.

ئۇزۇن يوللۇق سەپەرنى
كەچۈردۈڭسەن بېشىڭدىن.
ئەلگە توھپە ياراتتىڭ،
قىلغان ھەر بىر ئىشىڭدىن.

نامىڭ سېنىڭ مۇقەددەس،
سويەرخەلق دىلىدىن.
ئىش ئىزىڭنى مەدھىلەپ،
چۇشۇرمەيدۇ تىلىدىن.

غەيرىتىڭگە ئايرىن،
ياشا، قۇتلۇق ئارمىيە!
جەڭ - كۈرەشتە يېڭىلمەس،
قەلبى ئۇتلۇق ئارمىيە.

1958 - يىلى ئاۋغۇست.

ئوغۇت ۋە يەر

ئوغۇت:

"پاسكىنا دەپ يىرگىنىپ،
مېنى ھەر يان تاشلايسەن.
تۇرسام يەرنىڭ ئوزىغى،
تېخى يەنە يىغمايسەن.

ھوسۇل ئۇچۇن كېرەكتىم،
بۇنى ياخشى بىلگەنگە.

ئاغرىنىمەن دىلىمدا،
مېنى دەسسەپ يۈرگەنگە.

مېنى يىغىش چېغىڭ بۇ—
ئۇنۇتمىغىن ھىچقاچان.
زېرىكمەستىن توپلىغىن،
مېنى كورسەڭ ھەرقاچان.

يەر:

”ئوغۇتلىماي تويغىچە،
ئەيىپلەيسەن ئاجىز دەپ.
ئالامساڭ مول ھوسۇل،
ماڭا توقۇپ ھەر خىل گەپ.

ئوغۇت— مېنىڭ يېغىم ئۇ،
ئورۇقلايمەن قۇرۇسا.
ھوسۇللىرىم كەم چىقار،
كۈچ— قۇۋۋىتىم بولمىسا.

ئوغۇتلىساڭ تويغىچە،
خوش قىلىمەن دىلىڭنى.

بېرىپ ساڭا مول ھوسۇل،
قەن قىلمەن تىلىڭنى.

1959 - يىل ئاپرېل.

يەركەن

(داستان)

يەركەن نامىڭنى تىلىمغا ئالسام،
ئەسكە چۈشۈدۇ ئۆتمۈشۈڭ شۇ چاغ.
ۋۇجۇدۇم تىترەپ، رەڭگىم ئوچۇدۇ،
قويغانتى سەندە ئۆتمۈش قارا داغ.

ئازات قوينۇڭدا ئوز ئىجادىمدا،
تارىخىڭ يازماي قانداقمۇ تۇراي؟!
كەچسەممۇ كېچەي شېرىن ئۇيقۇدىن،
گاڭ قەلەم بىلەن ئۇنچىلەر تىزاي.

فېوداللارنىڭ زۇلۇم زەنجىرى
باغلىۋالغانتى سېنىڭ بوينۇڭدىن.
خەلق زۇلمەتتە، ئاھۇ - پەرياتتا،
قانلار يۇتاتتى دەرت - ئەلەم، مۇڭدىن.

ھەتتا تۇغۇلغان كىچىك بوۋاقمۇ،
يىغلاپ سالاتتى ئېچىپ كوزىنى.
ئانىلارنىڭمۇ باغرىنى تىلىپ،
سارغايىتقان ئىدى گۈلدەك يۈزىنى.

”ئولمەك ئۈستىگە تەپمەك“ دىگەندەك،
يېغىپ تۇراتتى قاتمۇ-قات ئالۋاڭ.
باي ۋە غوجاملار ”ئەقىلدار“ ئىدى،
ئەمگەكچىلەرنى دەر ئىدى ”گالۋاڭ“.

ئەتراپىنى باسقان قاراڭغۇ كۈنلەر،
”ھەق“ دىسەڭ پۇتقا چۈشكەن كىشەنلەر.
قانچە جاپا كەش تىرىك كومۇلگەن،
ھالاۋەت كورگەن باي مۇت كېپەنلەر...

مىسالغا ئالسام داستانغا پاتماس،
كورسىتەي ئۇنىڭ مىڭدىن بىرىنى.
يۈرىگىنى يەپ ياقۇپ توختىنىڭ*
غازاڭ قىلغانتى غۇنچە گۈلىنى.

* ياقۇپ توختى — يەركەن ناھىيىسىنىڭ ياقىرىق يېزىسىدىكى ئوقۇتقۇچى بولۇپ، 1946 - يىلى 1 - ئايدا گومىنداڭچىلار ئۇيۇشتۇرغان ”توقماق-“

مىڭ بىر ئازاپتا ئەنۋەر يۈسۈپنى*
تىرىكلا يۇتتى يەركەن تۇرمىسى.
مەقسىدى ئۇنىڭ ئىنقىلاب ئىدى،
ئېچىلماي كەتتى ئارزۇ غۇنچىسى.

ئەلنى قاخىتىپ دەۋران سۇرۇشتى،
جاللات پاسار ھەم قانخور سەيدۇللا**.
"كوممۇنىست" دەپلا ياشلارنى تۇتۇپ،
يەرگە كومۇشى ئاشۇ ساتقۇنلار.

ھاشىم ھەم تۇردى*** يوقالدى شۇنداق،
بۇنىڭغا تارىخ بەتلىرى گۇۋا.

چىلار" شايكىسى ئۇنى "3 ۋىلايەت ئىنقىلاۋىنىڭ ئىشپىيىنى" دىگەن بانا
بىلەن يۈرىگىگە نەيزە سانجىپ ئولتۇرۇۋەتكەن.

* ئەنۋەر يۈسۈپ — 1947 — يىلى پۈتۈم ئاساسىدىكى ئولكىلىك
ھۆكۈمەت تەرەپتىن خىزمەتكە ئەۋەتىلگەن مائارىپ نازارىتىنىڭ خادىمى
ئىدى. بۇنى شۇ يىلى جۇ فائىگاڭ جاللاتلىرى قورچاق ۋالى مەھكىمىسىدە
نىڭ تۇرمىسىدە مەخپى ئولتۇرۇۋەتكەن.

** پاسار — يەركەن ۋىلايىتىنىڭ قورچاق ۋالىسى. سەيدۇللا —
قورچاق جىڭساجۇيىنىڭ باشلىغى. بۇ خائىنلارغا 1951 — يىلى ئولۇم
جازاسى بېرىلدى.

*** ھاشىم — 3 ۋىلايەت ئىنقىلاۋىدا پولكوۋنىڭ ئىدى. تۇردى — پود

شۇ ئاي، شۇ كۈنلەر ئېيتىپ باقسۇنچۇ،
بارمىدى بۇلاردا زەررىچە گۇنا!؟

يەنە بار ئىدى جېڭىزبۇ * دىگەن،
ئازاپلىغۇچى مەخپى ئىدارە.
قىيىناپ ياشلارنى جادۇغا باسقان،
بۇڭا مەھبۇستا يوق ئىدى چارە.

قاغىلىق خەلقنى قۇل قىلغان ئىدى،
بىرلا تۇخۇمدىن بىرنەچچە چايان *.
بىرى ھاكىمىتى، قالغانلىرى بەگ،
قايسى بىر كىشى چەكىمگەن پىغان!؟

پولكوۋنىڭ ئىدى. بۇلار پۈتۈمدىن كېيىن ئوز يۇرتى — قاغىلىققا كەل-
گەندە گومىنداڭ تەرەپتىن تۇرمىگە ئېلىنىپ، زەھەرلىك ئوكۇل بىلەن
ئولتۇرۇلگەن.

* جېڭىزبۇ — قاغىلىقتىكى گومىنداڭنىڭ ھەربى ھەم سىياسى ئىدا-
رسى، يەنى ئىلغار زىيالىلارنى قاماش ئورنى.

** بىرنەچچە چايان — بىر ئائىلىدىن چىققان ھېلىم قورچاق
(ھاكىم)، ھېيت قورچاق، سېلىم قورچاق، ھاپىز قورچاق دىگەن
بەگلەر قاغىلىق خەلقىنىڭ ئۈستىدە ئازاتلىققا قەدەر قانلىق قامچىسىنى
ئويناتقانلار (قورچاق شۇلارغا خەلق تەرەپتىن قويۇلغان لەقەم).

بار ئىدى يەنە مىڭجىڭچۇ* دىگەن،
جاسۇسلار ئورنى قارا ئىدارە.
ئۇندا يوشۇرۇن قىيىن - قىستاقتا،
ئولتۇرۇلگەنتى قانچە بىچارە.

ئابلىمىت بىلەن مەھەممەتلەر مۇ**
ھىچبىر گۇناسىز ئايرىلغان جاندىن.
ئوچۇق كەتكەنتى ئۇنىڭ كوزلىرى،
خوۋلۇق كورەلمەي ئاشۇ زاماندىن.

قورچاق ھەربىلەر،
مەتقاسىمىڭمۇ***،
مۇلكىنى بۇلاپ، ئاتتى ئوزىنى.

* مىڭجىڭچۇ - پاسارنىڭ باشقۇرۇشى ئاستىدىكى ھەربى تۈزۈمدىكى
ئىشپونلۇق ئىدارە.

** ئابلىمىتجان - ئىلغار زىيالى. ئۇ يەركەندە "توقماقچىلار" تەرىپىدىن
ئولتۇرۇلگەن. مەھەممەت نىياز - پوسكاملىق زىيالى. 1947 - يىلى 6 -
ئايدا پوسكامدىكى "توقماقچىلار" شاكىسى تەرىپىدىن ئولتۇرۇلگەن.

*** مەتقاسىم - 1946 - يىلى 1 - ئايدا 3 ۋىلايەت ئىنقىلاپچىلىرى
تەرىپىدىن قاغىلىق ئازات بولغاندا، مۇئاۋىن ھاكىم بولغان. كېيىن
كومىنداڭ ھەربىلىرى تەرىپىدىن ئولتۇرۇلگەن.

تامنىڭ ئاستىغا تىرىكلا كومدى،
رەھمەتسىز، رەچە راشت مۇپتىنى*.

پۈتۈمدىن كېيىن غالجىرلاشقاننى،
ئۇششۇك ھەرىدەك گومىنداڭ جاللات.
قانچە ياشلارنى تۇرمە ئىچىدە،
زەھەر ئىشلىتىپ قىلغاننى بەربات.

تارىم، زەرەپشان مۇڭلۇق ئاقاتتى،
چۈنكى مەھبۇسلار ئېغىر قىيىنقتا.
سوراق قىلاتتى گومىنداڭ جاللات،
ھايۋاندەك ئۇرۇپ كالتەك - تايىقتا.

جۇ فاڭگاڭ** دىسە، ھەممە خەلقنىڭ
غەزىۋى تېشىپ تۇرۇلگەن مۇشتى؛
دېڭىزدەك ئېقىپ كۆچىلەر ئارا،
نامايىش قىلغان مىڭلىغان كىشى.

* راشت مۇپتى - قاغىلىقتىكى ئىلغار زاتلارنىڭ بىرى. شۇ
چاغدا گومىنداڭچىلار قاغىلىق تۇرمىسىدە ئۇنى تىرىك كومگەن.
** جۇ فاڭگاڭ - 1944 - يىلدىن 1947 - يىلغىچە يەركەن خەلقىنىڭ
قېنىنى ئىچكەن ئەڭ ئەشەددى قورچاق ۋالىلارنىڭ بىرى.

بۇ نامايىشتىن قورققان جاللانلار
ئوق ئاتقان ئىدى خەلق تەرەپكە.
قوزغال مارشنى ئوقۇپ خەلقىمىز،
ئىنقىلاب ئۈچۈن ماڭغان كۈرەشكە.

*

خەلقنى يىغىپ ھەر بىر دوقمۇشتا،
ئازاتلىق ئۈچۈن سوزلىدۇق قورقماي.
دېدۇق: "قېرىنداش، ئازاتلىق ئۈچۈن —
كۈرەش قىلايلى مۇڭلىنىپ ياتماي.

نېمىشقا زادى مىليونلاپ ئىنسان
دۈشمەن قولىدا ئېزىلىپ ياتتۇق؟!
بىر ئۈچۈم تىرىكتاپلار زۈلمىنى
نېمە سەۋەپتىن شۇنچىلا تارتتۇق؟!

ئويلايلى قېنى ئېزىلگەن خەلق،
مۇشۇ دۇنيانى ياراتقان بىزغۇ!
ئېغىر مېھنەتتە جاپالار چېكىپ،
'باي' ھەم 'غوجام'نى باققانلار بىزغۇ!؟

مىڭ مۇشەققەتتە ئۈستۈرسەك كېۋەز،
قەۋەتلەپ توننى 'بېگىم'لەر كىيسە؛

'شۇكرى - قانائەت' قىلامدۇق شۇنداق،
سەكسەن ياماقنى 'قەرز'گە بەرسە!

ئەمگەكچى خەلق ئىشلەپ يالاڭغاچ،
دۇنيادىن شۇنداق ئوتۇۋېرەمدۇ؟
ئەمگەك قىلماستىن ئوڭدا ياتقانلار
باياشات تۇرمۇش كورۇۋېرەمدۇ؟

قوزغىلايلى بىز زۇلۇمغا قارشى،
تۈگىدى بىزدە سەۋىر ھەم تاقەت.
يوقتىلسۇن ئۇ ئەزگۈچى شۇملار،
بىزلەر كورەيلى تەڭلىك - ئادالەت.

بىزلەر ھەقلىقىمىز مېھنەت سويگەنلەر،
توق تۇرمۇش بىلەن خوشال ياشاشقا.
تىكىنخورلارنىڭ ھەققى يوق بۇڭا -
مېھنىتىمىزنى بۇلاپ - تالاشقا.

'ئۆزۈمە پىش ھەم ئاغزىمغا چۇش' دەپ،
يېتىۋەر مەيلىۇق زۇلۇم قوينىدا.
شۇندا ئازاتلىق كېلىدۇ چوقۇم،
بىرلىشىپ قىلغان كۈرەش يولىدا.

كۈرەش قۇربانسىز بولمايدۇ ئەسلا،
قېنى قېرىنداش ئاتلىنىپىلى بىز!
ئولۇمدىن شۇڭا قورقمايلى ئەبەت،
زالملار بىلەن ئېلىشايلى تېز...”

كوزلەردە غەزەپ ئوتلىرى يېنىپ،
مېھنەتكەش قوشۇن تىزىلدۇق سەپكە.
قۇدرەتلىك غالىپ كۈچىمىز بىلەن،
دۈشمەنگە بەردۇق ئەجەللىك دەككە.

قوللارغا ئېلىپ ئوغاق، بولقنى،
دېڭىزدەك تاشتۇق كۈرەش سېپىدە.
”ئازاتلىق ئۈچۈن جاننى ئاتىدۇق،
قاراڭغۇ تۇن ۋە زۇلمەت ئىچىدە.”

قوزغالدۇق شۇندا ھەممە بىرلىشىپ،
زۇلۇمغا قارشى قۇربانلار بېرىپ.
ئولۇپ تۇرساقمۇ ھەر بىر قەدەمدە،
ئالغا ئاتىلدۇق كۆكرەكنى كېرىپ.

گومىنداڭچىلار غالجىرلاشمۇ،
ئىرادىمىزنى بوشاتمىدۇق ھىچ.

تاش، توقماق بىلەن بۇرنىغا يىگەچ،
ئارام ئالغۇدەك بولالمىدى تېچ.

رەھىمسىز يىللار ئوتتى بىر-بىرلەپ،
ۋە لېكىن ھامان قەلبىمىز ئويغاق.
ئۇچۇر بەرگەندە غۇر-غۇر شامالار،
يەنئەن تەرەپكە سالدۇق بىز قۇلاق.

*

قىزىل بايراقنى كوككە كوترىپ،
ئارمىيە كېلىپ كۈلدى كائىنات.
تەشەككۈر ئېيتتۇق ئۇلارغا دىلىدىن،
يوقسۇللار بولغاچ زۇلۇمدىن ئازات.

قارا بۇلۇتلار ئۇچۇقتى كوكتىن،
قۇياش نۇرىنى چاچقاچ شەرقتىن.
بەھرىمەن بولۇپ بۇ نۇردىن خەلقىم،
دۇنياغا كەلدى گویا باشقىدىن.

يادلىدى شۇڭا خەلقىم دىلىدا،
پارتىيە دىگەن ئۇلۇغۋار نامىنى.
چېكىنمەي پەقەت كۈرەش قويندا،
يېتەكلەپ ماڭغاچ ئىشچى-دىخانىنى.

فېوداللارنىڭ پېيىنى كەستى،
يۈرگۈزۈپ ئۇلۇغ يەر ئىسلاھاتى.
ئەمگەكچى خەلق يەر، سۇلۇق بولۇپ،
ياشنىدى گۈلدەك تۇرمۇش، ھاياتى.

ئەزگۈچىلەردىن ئەنتىنى ئېلىپ،
چاپا كەش خەلقىم بولدى بەك خوشال.
ئانا ۋە تەنگە بولۇپ خوجايىن،
ئوملۇشۇپ ئىشلەپ تاپماقتا كامال.

•
ئور كەشلەپ ئاقتى يەر كەن دەرياسى،
تاپقاچ ئوزنىڭ كامالتىنى.
ھەرتامچە سۈيى قىلىدۇ تەمىن—
مول مەھسۇلاتنىڭ كاپالىتىنى.

كۆپلەپ قۇردۇق بىز سۇ ئامبارلىرى،
بۇمۇ بىز ئۈچۈن قىممەتلىك بايلىق.
”سۇسىز ھايات يوق“ دىگەن ھىكمەت بار،
سۇسىز ئېتىزدا بولمايدۇ ئاشلىق.

.....

ھىجران ئوتىدا كويگەن يىگىتلەر،
تاھىر-زۆھرەدەك قالمىدى داغدا.

يېتىشكە چ ئۇلار مەقسەت - نىشانغا،
ئىشلەيدۇ خوشال بۇ گۈزەل باغدا.

ئەمگەك شەرەپلىك ھەممىگە بىردەك،
ئۇ بىلەن پارلاق ئىستىقبال يولى.
ئەمگەكسىز ياشاش ئەمدى بىزگە يات،
ئەمگەك ھاياتنىڭ سائادەت گۈلى.

شۇ سوز ئەمگەكچان خەلقىم قەلبىدە،
ھىس قىلار ھەركىم ئوزىنى پەرھات.
تەبەت ئەمدى بىزگە سىر ئەمەس،
ھەركۈن يېڭىلىق، خىلمۇ - خىل ئىجات.

ماھىر ئىشچىلار زاۋۇتتا - كاندا،
رېكورت ياراتتى ھەر بىر ئىشىدىن.
ئۈگىنىپ ھەردەم ھۈنەر - تېخنىكا،
گۈللەر ئۇندۇردى باسقان ئىزىدىن.

ئىجىل ۋە ئىناق ھەممە مىللەتلەر،
چىرماشقان مەھكەم يۈرەك رىشتىسى.
ئېچىلدى شۇڭا دوستلۇق بېغىدا،
چىن بەختىمىزنىڭ گۈلى - غۇنچىسى.

يەسىلدە بوۋاق، ئاتا-ئانىلار —
غەم قىلماستىن ھىچ ئىشلەيمىز ھامان.
كوڭلىمىز خوشال ئۆتمەكتە دائىم،
بولغاچقا بىزنىڭ تۇرمۇش پاراۋان.

كېسەل بولغاندا دوختۇرلار تەييار،
كېسىلىمىزگە بېرىدۇ شىپا.
ئوسۇۋاتىمىز ساغلام ۋە تىمەن،
قاپلىغاچ دىلنى خۇشپۇراق ھاۋا.

يېڭى ئۇسۇلدا تېرىپ زىرائەت،
ئالدۇق ئېتىزدىن كوپلەپ مول ھوسۇل.
مېھنەت بېغدا ئىلغار ئاتىلىپ،
يېتىشىپ چىقتى تالاي قىز-ئوغۇل.

ئېتىزلىقلارغا كەلگەچ تىراكتۇر،
كونا سايمانلار بوپ قالدى خىجىل.
كورمىسەك مۇنداق تەرەققىياتىنى،
دەيتتۇق يەرلەرنى "ھوسۇلسىز بېخىل".

تېلېفونلاشتى شەھەر ۋە يېزا،
قاتناش ئىشلىرى بولماقتا راۋان.

رادىيولارنىڭ ناخشا-ناۋاسى،
زوقلاندىرۇر دىلنى كەچ ۋە تاڭ.

شەھەر ۋە يېزا ياساندى گۈلدەك،
يېڭى بىنالار سېلىنىپ كوركەم.
ئېلېكتىر چىراق ياندى يۇلتۇزدەك،
بەختىنى تاپتى ئۇلۇغۋار ئۆلكەم.

كورۇپ باقمىغان ئاتا-بوۋىمىز،
تۇغۇلۇپ مۇنداق قۇرۇلۇشلارنى.
كېلىپ تېخىمۇ غەيرەتكە يەنە،
باشلىۋەتتۇق بىز بۇرۇلۇشلارنى.

زاۋۇتتا ئىشچى، ئېتىزدا دىخان،
ئوسۇپ يېتىلدۇق يېڭى ئاڭ بىلەن.
ماڭمىز ئالغا توسقۇنلار يېرىپ،
بەخت قۇياشى گۈڭچەندەك بىلەن.

1959 - يىلى ئۆكتەبىر.

ساۋاق

ئويغانسام سەھەر ۋاقتى دەرىزەمدە،
بىر ھەرە تۇرۇپتۇ جىم،
بولۇپ نىمجان.
شۇ ھامان ئويلساممۇ ئولتۇرمەكنى،
دېدىم مەن: "قويە ئۇمۇ ئىكەن بىر جان..."

لېكىن ئۇ ئۇچۇپ كېلىپ چاقتى مېنى،
بۇ بىر ئىش بولدى مانا ئاچچىق ساۋاق.
ئەزەلدىن دۇشمىنىڭگە رەھىم قىلساڭ،
دىگۈزەر مىڭ پەندىيات، سېنى ھەر ۋاق.
1960 - يىل ماي.

مېھنەت قىلساڭ شۇنداق قىل

سۈتتەك ئايدىڭ يوپ-يورۇق،
قانداق ياخشى چاغلار بۇ؟
مېھنەت بىلەن گۈللەنگەن
شۇنداق گۈزەل باغلار بۇ.

*
ئىگىز ئۆسكەن بۇغدايلىق،
توسۇۋاپتۇ يۇلتۇزنى؛
بۇلبۇللارنىڭ چورسى —
يېزا قىزى قۇندۇزنى.

كۈلۈمسىرەپ باشاقلار
قاش ئېتىپتۇ يۇلتۇزغا،
يۇلتۇز سالام بېرىپتۇ
يېزا قىزى قۇندۇزغا.

زەپ ئوخشىغان بۇغداينىڭ
پايانى ھىچ كورۇنمەس؛
كېچە - كۈندۈز قۇندۇزنىڭ
ھارغانلىغى بىلىنمەس.

مەنمۇ چۈشتۈم ئومىغا،
قۇندۇز بىلەن بىرلىكتە.
زايا قىلماي بىر دانى،
يىغىۋالدۇق تېزلىكتە.

بۇغدايلارنىڭ دانلىرى
زەپ ئوخشاپتۇ خورمىدەك؛

مېھنەت قىلساڭ، شۇنداق قىل،
قۇندۇز قىلغان ئۈمىدەك.

1960 - يىل ئىيۇل.

كەلدىم

يۇرگىمىدىن سېنى سويىدۇم گۈل يېزام،
يالقۇنلىغاچ مۇھەببىتىڭ دىلىمدا.
كۈيلەپ ئوتەي خىسلىتىڭنى بىر ئومۇر،
جاراڭلىسۇن ئىسىل نامىڭ تىلىمدا.

”يېزام“ دىسەم يۈرەكتىكى شاتلىغىم،
دولقۇنلۇنۇپ تاشار خۇددى بۇلاقتەك.
كەتمەن ئېلىپ ماڭسام گۈزەل قوينۇڭغا،
يوللۇرۇڭمۇ كورۇنمەيدۇ ئۇزاققەك.

شۇڭا سېنى چىن دىلىمدىن سېغىنىپ،
كەلدىم يېزام دولقۇنۇڭدا ئۈزگىلى.
بۇغداي تېرىپ بۈگۈن ئېتىز - قىرىڭغا،
ئەتىلىككە كومبايندا ئورغىلى.

1960 - يىل سېنتەبىر.

ئالتۇن ۋە يالقۇن

گەرنىمەر سەچاقنىتىپ كوز، يالتىراپ تۇرغان بىلەن،
چاڭ-توزاڭدا كىرلىشىپ داتلاشسا، ئۇ ئالتۇن ئەمەس.
دىلدا ئوت بولغان بىلەن ئۇ كويمىسە ئەل ئىشقىدا،
ئۇ گويىكى ئىس-تۈتەكتۈر، ئوت ئەمەس، يالقۇن ئەمەس.

كىمكى جەڭنىڭ ئوچىغىدا چىقسا گاڭدەك تاۋلىنىپ،
شۇكى ئەلنىڭ چىن غۇرۇرى، داتلىماس چىڭ ئالتۇنى.
كىمكى كويدۇرسە رەقىپنى قەھرىدىن ئوت ياغدۇرۇپ،
شۇكى شانلىق ئىنقىلاپنىڭ مەڭگۈ ئوچمەس يالقۇنى.
1960 - يىلى نوپا بىر.

ئۇستازىم ئۇچۇن...

قىزىم دىلبەر ياسىنىپتۇ چىرايلىق،
ئالەمشۇمۇل شاتلىق تاشار دىلىدىن.
قولدا بار دەستە-دەستە قىزىلگۈل،
توستۇم ئۇنى كېتىپ بارغان يولىدىن.

دېدىم: "قىزىم، سەن بۇگۈن بەك خوشالغۇ،
قايسى باغدىن ئۇزدۇڭ ئاشۇ گۈلنى سەن.
تاڭ سەھەردە ئېلىپ ئىسىل سوغىنى،
ئېيتقىنا بىر، نەگە سالدىڭ يولنى سەن؟"

دېدى قىزىم: "ئۇستاز ئۇچۇن ئۇزۇلگەن،
مۇشۇ گۈزەل باھارىمنىڭ گۈلى بۇ.
ئېلىپ چىقتىم قايناق بىلىم بېغىدىن،
پىۋنېركا قىزىڭىزنىڭ دىلى شۇ."

1961 - يىلى ئىيۇن.

پارچىلار

مەن ئۇچۇن قەدىرلىك بەكمۇ مۇئەللىم،
چۈنكى ئۇ ئۆگىتىر ماڭا پەن - بىلىم.
خوشالمەن، ھاياتىم ئوتتە مەنىلىك،
ئۇستازنىڭ ئەجىزىدىن سۇ ئىچىپ دىلىم.

*

تاغ كەبى دوۋلەنگەن ئالتۇن - كۈمۈشمۇ،
بەرى بىر تۈگەيدۇ، بۇ چىن ھەقىقەت.

ۋە لېكىن تۈگمەس بىلىم بايلىغى،
ئۇنىڭغا يېپىشقان خار بولماس ئەبەت.

*

بىلىمدىن قەلبىنى يورۇتمىسا كىم،
ھەق بىلەن ناھەقنى ئېتەلمەيدۇ پەرق.
ئۇ ئەگەر ئۇخلىسا غەپلەت چۆلىدە،
نادانلىق كېمىسى قىلار چوقۇم غەرق.

1961 - يىل سېنتەبىر.

يېزىدىكى يارىمغا

”ئۇزۇن بولدى كەلمىدىڭ،
گۈل يېزاڭنى كورگىلى.
چىن مېھنەتنىڭ ئىشىقىدا،
يالقۇن بولۇپ كويىڭلى.

ئىش - ئەمگەكتە ھەر قاچان،
يېڭى رىكورت بۇزغىلى.
ئاشلىق بىلەن پاختىدا،
تاغنى خىجىل قىلغىلى.”

دەپ يېزىپسەن ئوماق يار،
زوققا تولدۇم خېتىڭدىن.
يۇرىڭمگە ئوت سالدىڭ،
ئېيتقان ھەر بىر گېپىڭدىن.

مەنمۇ مانا يول ئالدىم،
بېرىش ئۈچۈن قېشىڭغا.
يىلتىز تارتىپ يېزىدا
كۈچ قوشۇشقا ئىشىڭغا.

كەتمەن ئالدىم قولۇمغا،
"كادىر" ئىدى دېمىگىن.
چۈشكىنىمدە بەيگىگە —
مېنىڭدىن غەم يېمىگىن.

1961 - يىلى نوپۇس.

ئانا سوزى

ئاناڭنىڭ ئارزۇسى شۇكى، كۈرەشلەردە پىداكار بول،
ۋەتەن چاقىرسا جەڭلەرگە، ئېلىپ شەمشەرنى تەييار بول.

ئاناڭ توككەن ئىدى قان-تەر ھەقىقەت يولىدا تىنماي،
ئۇنى ئۈلگە قىلىپ ھەر دەم ئوزۇڭگە سەن تەلەپكار بول.

ياۋۇز دۇشمەننى سۇر، قوغلا قولۇڭدا گاڭ قورالنىڭ بار،
بىخۇتلۇقتىن ھەزەر ئەيلە، كۈرەشتە مەڭگۈ ھۇشيار بول.

ۋەتەننىڭ بۇرچىنى ئاقلا، شۇ چاغ سەندىن ئاناڭ رازى،
يېرىپ توسقۇن، قىلىپ پەرۋاز، زەپەر كوكىدە شۇڭقار بول.

1962 - يىل يانۋار.

جەڭچى ناخشىسى

قورالنىم بار قولۇمدا مېنىڭ،
يىراق چېگرا ماكانىم - جايمىم.
جۇت - شىۋىرغان قىلالمايدۇ كار،
پوستا مەزمۇت تۇرىمەن دائىم.

جىلۋىلىنىپ تۇرار ئالدىمدا،
ۋەتىنىمنىڭ تاغۇ - دالاسى.
سويۇنىمەن يەلپۈپ ئۆتكەندە،
يۈزلىرىمنى تاڭنىڭ ساباسى.

تىك چوققىدا قىلمەن گۈزەت،
گەر توختىماي ياققاندىمۇ قار.
ئاپپاق لباس كەيسىمۇ زىمىن،
لېكىن مېنىڭ دىلىمدا باھار.

شەرەپ ماڭا ۋە تەننى قوغداش،
ئايرىلساممۇ ھەتتا چېنىمىدىن.
يۈرىكىمدە قالار نە ئارمان،
لالە ئۇنسى قىزىل قېنىمىدىن.

1962 - يىل فېۋرال.

سالام يېزام

گۈزەل يېزام، سەن بەختىمنىڭ ئانىسى،
ئوتلۇق مېھرىڭ تارتتى مەيلىم ئوزىگە.
"كېلىمەن" دەپ كەتكىنىمچۈن سېنىڭدىن،
كەلدىم بۈگۈن ئەمەل قىلىپ سوزۇمگە.

سەندە ئوتسە بۇ ياشلىغىم مەنىلىك،
مېھنىتىمدىن گۈل تاقىمەن كوكسۇڭگە.
چىن قەلبىمدە يالقۇنلىنار بىر ئۇمىت،
مەپتۇن بولۇپ كوز تىكىمەن ھوسنۇڭگە.

كەتكىنىدە كوپلەپ يېرىك ئۇنۇمسىز —
ياتار ئىدى زەيكەش بولۇپ شور بېسىپ.
مانا بۇگۈن چىرايىنى ئېچىپتۇ،
ئوركەشلىنىپ، كۈمۈش رەڭلىك سۇ ئېقىپ.

ئازات مېھنەت ئەھلى بولۇپ يايىرىشىپ،
ئىشلەيدىكەن قىز — يىگىتلەر ئوكۇزدەك.
سېنىڭ گۈزەل جامالىڭغا نۇر چېچىپ،
چاقنايدىكەن سىم چىراقلار يۇلتۇزدەك.

سالام يېزام تومۇر ئېتىم مىنىپمەن،
ساڭا كەلدىم بوزلىرىڭنى ئاچقىلى.
مۇھەببىتىم، كۈچ — قۇدرىتىم بېغىشلاپ،
يىلتىز تارتىپ سەندە تەرىم توككىلى.

1962 — يىلى ئاپرېل.

يۇلغۇن چېچىڭى

يۇلغۇن ئوسەر چوللەردە — سايدا،
ئانا يەردىن كۈچ — قۇۋۋەت ئېلىپ.

زەپ چىرايلىق ئۇنىڭ چېچىگى،
زوقلاندىم مەن تويماي كوز سېلىپ.

قىلمىسىمۇ پەرۋىش ئۇنىڭغا،
زادىلا ئۇ كەتمەيدۇ قۇرۇپ.
سوققاندىمۇ بوران - چاپقۇنلار،
ئاللايىدۇ ئۇنى قومۇرۇپ.

شۇنداق مەزمۇت يۇلغۇنىڭ تېنى،
يىلتىز تارتقاچ تۇپراقتا چوڭقۇر.
جەسۇرلۇقنىڭ سىمۋولى ئۇ،
تۇرار شۇڭا تەمكىن ۋە مەغرۇر.

يۇلغۇن كەبى مەردانە ياشاش -
دىلىمدىكى ئوتلۇق قارارم.
بەختىم ئىدى يۇلغۇنغا ئوخشاش
چېچەكلىسە ئومرۇم - باھارم.

1963 - يىلى ئاۋغۇست.

ئانا يەر

ئانا يەر گۈزەل رەڭدار گېلەمدەك،
تۇپرىغىڭ ئالتۇن، سۇلىرىڭ كۈمۈش.
قوينۇڭ بىپايان، مەڭگۈ باھار-ياز،
يوقالغان سەندە زۇلمەتلىك ئۆتمۈش.

ئانا يەر، ساڭا مەپتۇندۇر قۇياش،
ھەتتا تولۇنئاي، نۇرلۇق يۇلتۇزلار.
ئىقبال چولپىنىن پارلاتقان سەندە،
كۈرەش، ئەمگەكتىن يىگىت ۋە قىزلار.

ئانا يەر، سەندە لالە-رەيھانلار،
خۇددى ئىپاردەك خۇشپۇراق چاچقان.
گۈللەر شېخىدا بۇلبۇلگويالار
مەدھىيىلەپ سېنى قوشاقلار قاتقان.

ئانا يەر، سەر خىل داندىن ياسالغان
تۇرار كوككە تەڭ ئالتۇن تاغلىرىڭ.
شىرىن مېۋىلەر ۋايىغا يەتكەن—
جەننەتتىن ئىسىل گۈلشەن باغلىرىڭ.

ئانا يەر، ئاشۇ خىمىلەتلىرىڭنىڭ
ھەر بىر پەسلىدە گۈزەللىكى بار.
ساڭا توكۇلگەن ھەر تامچە تەرنىڭ
سېخى كۈز بىلەن ئەۋزەللىكى بار.

ئانا يەر، شۇڭا سېنى ئەزىزلەپ،
مېھنىتىم بىلەن دىلدىن سويىمەن.
چۈنكى سەن سالدېڭ ماڭا شۇ ئوتنى،
مېھرىڭ ئىشقىدا مەڭگۈ كويىمەن.

1963 - يىلى ئۆكتەبىر.

ئانا يەر ھەققىدە

مەن كۈلۈپ ئېچىلغان بىر تال قىزىلگۈل،
يىلتىزىم ئورناشقان ئانا تۇپراققا.
ئۇنىڭسىز ئېچىلىپ چاماسەن پۇراق،
كوچۇرسە ھەتتاكى ئالتۇن يامچاققا*.

*

* يامچاق - تەشتەك.

مەن بىر تال قىزىلگۈل خۇشبۇي ئېچىلغان،
ئېلىمگە، دوستلارغا چاچمەن پۇراق؛
تىكىنىم گويىكى خەنجەر، ئوق بولۇپ
قادىلار دۇشمەنلەر باغرىغا ھەرۋاق.

1963 - يىلى دېكابىر.

ئانا

ئانجان، ئوستۇم ئىسسىق باغرىڭدا،
ئاپپاق سۇتۇڭدىن قانغىدەك ئېمىپ.
ئاشۇ سۇتۇڭنىڭ قوۋۋىتى بىلەن،
قالماسەن ھەرگىز كۈرەشتە تېلىپ.

*

”ئانا!“ دىگەن شۇ ئەزىز نامىڭدىن،
يۈرىكىم چوغدەك يالقۇنلىنىدۇ.
تومۇرلىرىمدا جۇش ئۇرۇپ قېنىم،
مېھرىم دېڭىزدەك دولقۇنلىنىدۇ.

چۈنكى سەن مېنى بوۋاق چېغىمدا،
باقتىڭ چۇشۇرمەي بويىنۇڭغا ئېلىپ.

جەۋرى-چاپايىم تارتتىڭ تالاي يىل،
مېنى دەپ ئوزۇڭ داق يەردە يېتىپ.

كەچتىڭ ھەتتا سەن تۇندە ئويقۇدىن،
"ئەللەي بالام" دەپ باغرىڭغا بېسىپ.
جاندىن ئەزىزلەپ چوڭ قىلدىڭ مېنى،
ئانىلىق مېھرىڭ قەلبىمگە سېلىپ.

"ئانا" دەپ تۇنجى تىلىم چىققاندا،
"جېنىم ئوغلىم" دەپ سويىدۇڭ يېنىشلاپ.
يالقۇنلۇق مېھرى-مۇھەببەت بىلەن،
جۇپ كوزۇڭ تىكتىڭ ئۈمىت بېغىشلاپ.

*

ئانىجان، ئوسۇپ تەربىيەڭ بىلەن،
قەلبىم نۇرلاندى، ئەقلىمنى تاپتىم.
قەرزىڭنى جەزمەن قىلىمەن ئادا،
ئۇلۇغ ۋەتەندە بەختىمنى تاپتىم.

1964-يىل مارت.

ئىنسان ھەققىدە

ئىنسان تۇغۇلۇپ ئۆلگەن بىر كۈن،
توھپىسى ئۇنىڭ ئۆلمەيدۇ بىراق.
كىم ئۆلسە ۋە تەن خائىنى بولۇپ،
ئۇنى قوينغا ئالمايدۇ تۇپراق.

*

ھورمەت - تەبىئى ئەلنىڭ ئىشەنچى،
ئۇندىن ئايرىلىش ئۆلۈم بىلەن تەڭ.
ئاقلىسا كىمكى ئەل ئىشەنچى،
ئىقبال يولمۇ بولار شۇنچە كەڭ.

1964 - يىلى دېكابىر.

گوھەر كۆل

گوھەر كۆل*، بويلىرىڭنى كەزگىنىمدە،
تويمۇدۇم قاراپ ھوسنى - جامالىڭغا.

* گوھەر كۆل - يەركەن ناھىيىسىدىكى ئىگەچى سۇ ئامبىرى كۆزدە تۇتۇلدى.

ئەتراپىڭ چىمەنلىكتۇر شۇنچە گۈزەل،
يېتىپسەن ئەمدى ئارزۇ-مىرادىڭغا.

*

گوھەر كول، ئۆتمۈشتە سەن ساسلىق ئىدىڭ،
قېشىڭغا ئادىمىزات بارمايدىغان؛
ئەتراپىڭ قورقۇنۇشلۇق ماكان ئىدى،
يىلانلار ھوكۇم سۇرۇپ يايىرايدىغان.

گوھەر كول، قۇچىڭدا ئۆسكەن قومۇش...
يەر-يۈزۈڭ ئاپپاق شورغا پاتقان ئىدى.
ئاللاھى ئەمگەكچىلەر سەندىن بەھرى،
بويۇڭدا ھەسرەت چېكىپ ياتقان ئىدى...

*

گوھەر كول، بۈگۈن سۈيۈڭ خۇددى كۈمۈش،
شۇ سۇدا ئەكس ئېتەر بەختىڭ سېنىڭ.
بىپايان داللىرىڭ ئاشلىق كانى،
تۇتاشقان ھەر بىر دىلغا مېھرىڭ سېنىڭ.

گوھەر كول، سەندە تولا ئالتۇن بېلىق،
ئۇ، سېنىڭ باھاسىز، مول بايلىغىڭدۇر.
ئېتىڭنىڭ مال-ۋارانلار ئوتلايدىغان،
سۈيى كۆپ، ئوتى تاتلىق بايلىغىڭدۇر.

گوھەر كۆل، نۇر چاقنايدۇ ئىقبالىڭدىن،
 گۈل ھايات جەۋلان قىلغان بويلىرىڭدا.
 بۇلبۇللار ئۇن قاتىدۇ مەپتۇن بولۇپ،
 شادىمانە مول ھوسۇللۇق توپلىرىڭدا.

*

گوھەر كۆل، كوز تىكسەم مەن ساڭا ھەر چاغ،
 كورمەن شوخ جىلۋەڭدىن گۈزەللىكىنى.
 سۇيىڭدىن بەھرىمەندۇر يىراق-يېقىن،
 كورسەتتىڭ دەۋرىمىزدە ئەۋزەللىكىنى.

1965 - يىل سېنتەبىر.

ۋەتەنسىم

ئەي ئەزىز دىيارىم سويۇملۇك ۋەتەن،
 قوينۇڭدا چوڭ بولدۇم، بەختىمنى تاپتىم.
 مەدھىلەپ ئالەمچە ئۇلۇغلىغىڭنى،
 يۈرەكتىن ئۇرغىغان نەزمەمگە قاتتىم.

ۋەتەنسىم كوز تىكسەم، گۈزەل ھوسنۇڭگە
 شاتلىقتىن جۇشقۇنلاپ كېتىدۇ قەلبىم.
 سەن بىلەن ئەزەلدىن جانۇ-تېنىم بىر،
 مۇستەھكەم باغلانغان ساڭا دىل رىشتىم.

ۋە تىنىم، سەن مېنىڭ تۇققان ئانامسەن،
يۈرەكتە ئەقىدەم ئەڭ چوڭقۇر ساڭا.
سەن ئۇچۇن ھەرقانچە چەكسەممۇ جاپا،
راھەتتە ئۆتكەندەك تۇيۇلار ماڭا.

ۋە تىنىم، ھوسنۇڭدىن خىجىلدۇر ئايىمۇ،
ئىگە سەن قارىغايىدەك ئىسىل خىسلەتكە.
باغلىرىڭ ياپ-يېشىل، مۈنلىرىڭ بال،
قۇچىڭ تولىغان لىق نازۇ-نىمەتكە.

ۋە تىنىم-گۈلزارىم، سويگەن ماكانىم،
سەن بىلەن مەڭگۈگە پەخىرلىنىمەن.
ياۋ ئەگەر قەست قىلسا ساڭا قايسى چاغ
شۇ ھامان ئولۇمگە مەھكۇم قىلىمەن.

ۋە تىنىم، شەنىڭگە توقۇسام داستان،
يۈرۈڭۈم قېتىدىن تۈگىمەيدۇ سوز.
كۈيلەيمەن زوق بىلەن ناخشامدا سېنى،
نەپسىم ئۇزۇلۇپ يۇمۇلغىچە كوز.

1965 - يىلى ئۆكتەبىر.

ۋەتەن ھەققىدە

1

ۋەتەننىم، خەلقىڭ باتۇر، ھىممەتلىك،
قۇچىڭ كەڭرى، نازۇ-نېمەتلىك.
سېنىڭدە ئۆسكەن ھەر بىر تال گىيا،
گوھەردىن ئىسىل قەدرۇ-قىممەتلىك.

2

ۋەتەننىم، سېنى كۈيلەيمەن ئەبەت،
قەلبىمدە ساڭا ئۈچمەس مۇھەببەت.
ياۋغا باش ئەككەن خائىنلىرىڭغا،
غەزەپتە قايىناپ، دەيمەن: مېڭ نەپرەت!

1965 - يىلى ئۆكتەبىر.

كېچەلەيمەن ۋەسلىم - بار
 كېچەلەيمەن ئوز دىيارىمدىن.
 كۆكۈم - تالقان بولساممۇ ئەگەر،
 يانمايمەن ھىچ شۇ قارارىمدىن.

1975 - يىل ئوكتەبىر.

ئىنتىزارلار

(چاتما)

نەپرەت

ھاقارەت تاشلىرى تەگدى ماڭمۇ،
 سىقىلدى يۈرىگىم كۈندە مىڭ قېتىم.
 رەقپىلەر ھەرقانچە قىلسىمۇ ھەيۋە،
 ئەگىدىم بېشىمنى، ئاشتى جۇرئىتىم.
 گۇناھى ھىساپسىز زوراۋانلارغا،
 ئۇلغايىدى چوغ بولۇپ غەزەپ - نەپرەتتىم.

1968 - يىل يانۋار.

پۇشايما

ئاڭلىماي دىسەم قۇلۇغۇم باركەن،
سوزلىمەي دىسەم قويمايدۇ تىلىم.
گاچا-دوت بولۇپ قالغىنىمغا،
ئەجەپ پۇشايما يەيدۇ بۇ دىلىم.

1967 - يىلى نوپا بىر.

قەسەم

مەردانە ياشاش خىسلىتىم مېنىڭ،
قورقمايمەن زادى بورى-قاۋاندىن.
قەسەم شۇ: تەييار مەن ھەر چاغ،
ھەقىقەت ئۇچۇن كېچىشكە جاندىن.

1969 - يىلى ماي.

ئايرىلىدىم

بۇلبۇل ئىدىم، سايراي دىسەم گۈلدىن ئايرىلىدىم،
ئاشق ئىدىم، يارنى ئىزلەپ يولدىن ئايرىلىدىم.

ھەقىقەتنى سۆزلەيدىغان مەردانە ئىدىم،
سۆزلەي دېسەم ئامال قانچە، "تىل" دىن ئايرىلدىم.
1968 - يىلى ئىيۇل.

يوق

رىيال تارىخ ساۋاق بەردى: كۈرەشسىز بەختىيارلىق يوق،
كۈرەشتە ئىتتىپاق بولماي ھەقىقى جەڭگىۋارلىق يوق.

كۈرەشسىز كۈلمىگەي ھەرگىز خەلقنىڭ ئارزۇ-ئارمانى،
ئۇنىڭغا جان نىسار قىلماقتىن ئۆزگە ئىپتىخارلىق يوق.

قىزىلگۈل بەرق ئۇرۇپ تەكشى ئېچىلمايدۇ توكۈلمەي تەر،
كۈرەشكە جان پىدا قىلماي، ۋەتەندە لالنىزلىق يوق.
1971 - يىلى ئاۋغۇست.

ياشلىق كوچۇپتۇ

مەنزىل قوغلاپ ھەش-پەش دىگىچە

تالاي يىللار ئوتۇپ كېتىپتۇ.

يېشىم تېخى ئەللىككە بارماي،

يۈزلىرىمنى قورۇق بېسىپتۇ.

چاچلىرىمغا قىرولار قونۇپ،
مەندىن گۈزەل ياشلىق كوچۇپتۇ.

پۇشايماندىن خالىمەن لېكىن.
ئوتسە مەيلى ياشلىغىم مېنىڭ.
ئىجادىمدىن ئۇنچىلەر تىزسام،
شۇ ئەمەسمۇ شاتلىغىم مېنىڭ.
زارلانمايمەن قېرىپ قالدىم دەپ،
ھور كېلىچەك ئالدىمدا مېنىڭ.

1967 - يىلى ماي.

بىر كۈن

تۇمانلار تارقىلىپ ئەلدىن كۆلەرمەن ئاقىۋەت بىركۈن،
زەپەر تۇلپارىغا، دوستلار، مېنەرمەن ئاقىۋەت بىركۈن.
جىمى ئەل ئىنتىزار بولغان بەختلىك كۈن يېتىپ كەلسە،
خوشاللىقنىڭ شارابىنى ئىچەرمەن ئاقىۋەت بىركۈن.
ئازات بۇلبۇلنى قەلبىمنىڭ ناۋاسىغا قىلىپ ئاشىق،
گۈلۇستاندا ئېتىپ سەيلە يۈرەرمەن ئاقىۋەت بىركۈن.

1967 - يىلى فېۋرال.

باھار ئۇمىدى

قار بىلەن تەڭ توڭلىدى تۇپراق،
شۋىرغانلىق، سوغۇق ھەممە ياق.
دەل-دەرەخلەر شۇمشەيدى، ئىست!
توكۈلگەچكە بەرگىدىن ياپراق.

مۇڭغا تولۇپ دىشۋار-ئازاپتىن،
بۇلبۇللارمۇ قىلىدۇ نالە.
بىركۈن گويا مىڭ يىل تۇيۇلۇپ،
قار تېگىدە ئىڭرايدۇ لالە.

قېلىن قارنىڭ ئاستىدا قالدى،
تەبىئەتنىڭ گۈزەل باھارى.
ھەر بىر دىلنىڭ ئېشىپ بارىدۇ،
گۈلباھارغا چىن ئىنتىزارى.

گۈزەللىكنى تالاشسىمۇ قىش،
دورىيالىماس باھارنى بىراق.
نوۋەت كۈتۈپ تۇرماستىن باھار،
قىشنى ھامان قوغلايدۇ يىراق.

مۇھەببەت لىرىكىلىرى (چاتما)

ئەقىدە

ئايدەك گۈزەل پەرىزاتىنىمۇ،
تەڭ قىلمايمەن نىگارم ساڭا.
چىنىقسۇن دەپ يالغۇن ئىچىدە،
تۇتاشتۇردۇڭ شۇ ئوتنى ماڭا.

سويدۇڭ جانان، بېشىمغا مېنىڭ—
چۈشكەندىمۇ قار بولۇپ توھمەت.
ئالتۇندىنمۇ قىممەتلىك ماڭا،
سېنىڭدىكى شۇ ئىسىل خىسلەت.

سەندىن ئۈزگە سويگۇنۇمۇ يوق،
ئىشەن يارىم يۈرەك سوزۇمگە.
ئەقىدەمدىن كەچسەم مۇبادا،
نەپرەت تېشى ئاتقىن كوزۇمگە.

1980 - يىلى ئۆكتەبىر.

ئۇمىدىم شۇ

كېتىپ قايسەن ئوماق يارىم،
مېنى تاشلاپ يىراقلارغا.
بايان قىپسەن يېزىپ خەتتە:
”چىداشلىق بەر پىراقلارغا.“

ئوتۇپ ھىجران تىغى جانىدىن،
كۈتۈپ ھەردەم كوزۇم تالدى.
ئەجەپمۇ ئىنتىزار قىلىدىڭ،
پىراقىڭ دەرتكە دەرت سالىدى.

ئۇمىدىم شۇ ساڭا جانان،
ھەمىشە مېنى ياد ئەتكىن.
كېلىپ يولنى يىراق كورمەي،
يۈرەك-قەلبىمنى شاد ئەتكىن.

1970 - يىلى ماي.

ھىجران

ئايىرلغاچ ئەزىز يارىم سېنىڭدىن،
رەڭگىمنى بىردىن سارغايىتى پىراق.
ئەۋەتسەڭمۇ گەر شىپالىق دورا،
ھىجران يارىسى ساقايماس پىراق.

ئىشقىڭدا كويۇپ ئوتتى ياشلىغىم،
ئولۇمدىن يامان ئىكەن جۇدالىق.
كويۇك ئوتىغا مەن تۇگۈل ھەتتا
بېرەلمەس ئىدى تاشمۇ چىداشلىق.

ئوز نىگارنى سويەلمىگەندىن،
يىگىتكە ئارتۇق ھەسرەت بارمىكىن.
مۇھەببەت ئۇچۇن جان پىدا قىلغان
جاھاندا مەندەك كىشى بارمىكىن!؟

1971 - يىل ئاپرېل.

ۋاپاسزغا...

جىلۋە قىلمىساڭ، ئالدىنىپ ساڭا —
كوڭلۇمدىكى سىرنى بەرمەستىم.
بىلگەن بولسام شەيتانلىغىڭنى،
ئاشق بولۇپ سېنى سۆيمەستىم.

سويۇپتىمەن ئىشىنىپ باشتا،
بىراق، ئىكەن ئىشلىرىڭ باشقا.
ۋاپاسزلىق قىلىپ سەن ماڭا،
مىڭ بىر بالا كەلتۈردۈڭ باشقا.

جىلۋە قىلمىساڭ، بولدى بەس، بولدى،
ئالدىنمايمەن جىلۋەڭگە ئەمدى.
چىن مۇھەببەت كوزۇمنى ئاچتى،
جىگدە سالما بۆكەمگە ئەمدى.

1972 - يىلى ئۆكتەبىر.

سويگۇنۇڭ يالغان

سۇرتىڭنى بەرگەنتىڭ ئوزۇڭ،
ئۇزاق ئۆتمەي ئالدىڭ قايتۇرۇپ.
چۈشەندىمكى، مۇھەببىتىڭنى،
شۇ بىر ئىشتا قويدۇڭ چاندۇرۇپ.

بولمىسا گەر سويگۇنۇڭ يالغان،
ئۆزۈمەس ئىدىم رىشتىمنى سەندىن.
ئوچكەن ئوتلار يانمايدۇ ھەرگىز،
ئۆمىت كۈتمە، رەنجىمە مەندىن.

1974 - يىلى سېنتەبىر.

باھار ناخشىلىرى

(چاتما)

باھار

قىشنى قوغلاپ كەلگەندە باھار،
تاغ - دالبار ئاچىدۇ قۇچاق.

جانلىنىدۇ پۇتۇن يەر-زىمىن،
گۈللەر خۇشبۇي چاپچىدۇ پۇراق.

باھار شۇنداق گۈزەل پەسىلدۇر،
ئەجەپ ئىسىل ئۇنىڭ خىسلىتى.
قىز بوينغا ئاسقاندەك مارجان،
تەبەتنىڭ كوركى-زىننىتى.

تەبەتنىڭ ئاشۇ باھارى،
كېتىپ قالار تۇرالماي ئۇزاق.
لېكىن مېنىڭ دەۋرىم باھارى،
ئەلدىن مەڭگۈ كەتمەيدۇ يىراق.

چىچەك

تەبەتكە كەلگەندە باھار،
كەڭ زىمىندا ئېچىلار چىچەك.
بەزىلىرى مەۋە بېرەلمەي،
توزۇپ كېتەر ۋاقتىسىز دىمەك.

خالايمەن، ئەلگە توزمايدىغان —
چىچەك بولۇپ مئۈە بېرىشنى.
خالمايمەن جۇت - شىۋىرغانغا،
چىداش بېرەلمەي توزۇپ كېتىشنى.

توزماس گۈل

باھار كەلسە، كوزنى چاقىنتىپ
ئېچىلىدۇ باغدا قىزىلگۈل.
دىلغا چەكسىز ئىلھام بەغىشلەپ،
گۈل بەرگىدە سايرايدۇ بۇلبۇل.

گۈلنىڭ ئومرى بەك قىسقا، چۈنكى
توزۇپ كېتەر باھاردىن كېيىن.
شۇنىڭ بىلەن كۈيچى بۇلبۇلنىڭ،
سايرىشىمۇ توختايدۇ بىردىن.

بىر گۈل باركى، شۇنداق مۇقەددەس،
ئېچىلىدۇ قىش - ياز توزماي.
ئۇ بەختىيار ھاياتنىڭ گۈلى،
كويىلەي ئۇنى مەڭگۈ توختەماي.

باغۋەن قەلبى

باققا كەلسەم، ئاپپاق ساقال، تىمەن باغۋەن،
كوچەتلەرنى تىكىۋاتقان ئىكەن ھارماي.
— نىمانچە بەك كاپىتسىز ئوزىڭىزنى، —
دېسەم ئاڭا، — قېرىغاندا ئارام ئالماي؟

ددى باغۋەن: — شاتلىغىم شۇ ئەۋلات ئۈچۈن،
ئومۇر بويى ئەجىر قىلىپ كوچەت تىكسەم؛
بەختىم كۈلۈپ، بېشىم كوككە يېتەر ئىدى،
كوچەتلەردىن ئەلگە شىرىن مەۋە بەرسەم.

خوشاللىنىپ دېدىم ئاڭا يۈرىگىمدىن:
— رەخمەت سىزگە كوچەتلەرنىڭ پەرۋانىسى!
باغۋەن بولسا، سىزدەك چىۋەر، ئىشچان بولسا،
ياشنامادۇ بېغىمىزنىڭ گۈل-لالىسى!؟

1976 - يىلى ئاپرېل.

پارچە

ئېچىلدۇرماق بولساڭ قىزىلگۈل،
تاغىدەك غەيرەت - شىجائەتكە تول.
بولسا قەيەر مۇشكۈل - چاپالىق،
سەن شۇ يەردە دائىم پەيدا بول.
1976 - يىلى ئاپرېل.

يېڭى يىلغا مەدھىيە

يېڭى يىلغا يازدىم مەدھىيە،
دىل شاتلىغىم جۇش ئۇرۇپ شۇدەم.
ئىلھامغا لىق تولدى يۇرئىگىم،
ئۇنچە توكۇپ تەۋرەتتىم قەلەم.

تەبرىكلەيمەن يېڭى يىل سېنى،
يوللىرىڭغا سېلىپ پايانداز.
تەبىئەتتە كەزسىمۇ سوغ - قىش،
لېكىن مېنىڭ قەلبىم باھار - ياز.

يېڭى يىلىم، سەن بىلەن بۇگۈن،
چېچەكلەيدۇ ئومرۇمنىڭ گۈلى.
زامانەمدە تولۇپ قۇۋۋەتكە،
چىڭىپ بارار بەختىمنىڭ ئۇلى.

جەڭ قىزىتىپ زەپەر قۇچۇشنىڭ،
بىر ئۇلۇغۋار شانلىق يىلىسەن.
زىيانداشلار گۇم بولغان ئەلدە،
كۈلۈپ-يايراپ جەۋلان قىلىسەن.

ئىرادەم شۇ: قەھرىمانلارنى،
كۈرەشلەردە قىلىمەن ئۈلگە.
توكۇپ ھامان كۇمۇش تېرىمىنى،
قۇچىغىڭنى ئورايمەن گۈلگە.

1977 - يىلى يانۋار.

ئۇزۇن سەپەر ناخشىسى

بۇيۇك ئەلدە بۇگۈن يېڭى ئۇزۇن سەپەر باشلىدۇق،
بۇ يۇرۇشتىن تەنتەنىگە چومدى تاغۇ-دەريالار.
ئىلىم-پەننىڭ چوققىسىغا ئات چاپتۇردۇق بەس-بەستە،
قانائەت قاتتى خوشاللىقتىن باغدا بۇلبۇلگويالار.

ھەممە سەپتە يارىتىمىز ئاجايىپ زور موجزە،
لەپلىدىتىپ تا ئەبەتكە شانلىق قىزىلبايراقنى.
شونارمىز زامانىۋى كۇچلۇك دولەت قۇرۇشتۇر،
كورمەكتىمىز نەزەر سېلىپ كەلگۈسىنى— يىراقنى.

مەنزىل يىراق، سەپەر مۇشكۈل، قانچە ئۆتكەل— پەلە بار،
توسالمايدۇ يولمىزنى لېكىن ئىگىز تاغ— داۋان.
ئىنقىلاۋىي ئەجداتلارنىڭ مېڭىپ شانلىق ئىزىدىن،
ئۇزۇن سەپەر ناخشىسىنى ياڭرىتىمىز ھەر زامان.

دەۋرىمىزنىڭ تۇلپارى بىز ئىلگىرلەيمىز ئۇچقاندەك،
ئاداشماستىن بويلاپ دادىل سوتسىيالىزم يولىنى.
كومپارتىيە باشچى بولغاچ بىزگە ھەر بىر كۈرەشتە،
توزۇتمايمىز تا ئەبەتكە بەختىمىزنىڭ گۈلىنى.

1978 - يىل دېكابىر.

ۋەتەن مېھرى

ئاڭلا دوستۇم، كوڭلۇم بىرگىنە،
ئۇ مىسالى بىر ئالتۇن چىنە.

ئاڭغا تولغان ۋەتەن مېھرى لىق،
سىغماس ئۇندىن ئوزگە ھىچنېمە.

ۋەتەن قوينى دائىم باھار-ياز،
چىمەنلىرى ئەلگە پايانداز.

باغلىرىدا پۇرايدۇ ئەنبەر،
بۇلبۇلىمەن، ئۇنىڭ خۇش ئاۋاز.

ۋەتەن ئۇچۇن لاۋۇلدار ئىشقىم،
باغلانغان چىڭ ئاڭادىل رىشتىم.

جان پىدا قىپ ئۇنى قوغدايمەن،
مەيلى كۈلگە ئايلانسا جىسىمىم.

ۋەتەننىمە ھامان دىلىم شات،
ئۇندا تاپتىم بەخت ۋە نىجات.

قانداق تۇراي ۋەتەن ھەققىدە،
يېڭى ناخشا قىلماستىن نىجات.

1979 - يىل فېۋرال، قەشقەر.

ۋەتەن ھەققىدە پارچىلار

ھور ۋەتەننىڭ سويگۇ شارابى،
ئىشقىم جامغا تولدى لىقمۇ-لىق.
دوستلار، مەن ئۇچۇن گويا ئاشۇ مەي،
ئابى ھاياتتىن مېڭ ھەسسە تاتلىق.

*

تەرىپلىسەم گۈزەللىكنى مەن،
گۈزەللىكنىڭ شاھى سەن ۋەتەن.
گۈزەللىكنىڭ بولسا ئاسمىنى،
سەن ئۇنىڭكى ماھى سەن ۋەتەن.

*

ۋەتەن مېھرى بەردى پۈتمەس كۈچ
ھاياتىمنىڭ گۈلباھارىغا.
قەسىم شۇ: داغ تەككۈز مەيمەن
ۋەتەننىڭ ئىپتىخارىغا.

1979 - يىلى ماي.

جەڭچى بولساڭ...

جەڭچى بولساڭ، بولغىن مەرت ئوغۇل،
قەھرىمانلىق جاسارەتكە تول.
پۈكۈپ دىلغا ئانا ۋەتەننى،
جەڭ-كۈرەشكە دائىم تەييار بول.

جەڭچى بولساڭ، تۇتۇپ گاڭ قورال،
ئەل بەختچۈن باغلا بېلىڭنى.
قەھرىڭنى سەن قىلىپ ئوق-ياراق،
قۇرغۇنلاردىن ساقلا ئېلىڭنى!

1979 - يىلى ئاۋغۇست.

ۋەتەن ئۈچۈن

ۋەتەن ئۈچۈن چەكسەم مىڭ جاپا،
راھەت ماڭا، قىلمايمەن نالە.
ئارمىنىم يوق: قىزىل قېنىمدىن
ئېچىلدۇرسام توزىماس لالە.

كۈرەش بىلەن يورۇدى يولۇم،
تاۋلاندىم مەن، ئۇلغايىدى كۈچۈم.
شۇڭا جەڭنىڭ سىناقلىرىدىن
مەرتلىك بىلەن ئۆتمەن چوقۇم.

دىلغا چەكتم ئەبىدىل - ئەبەت،
ئەلگە سادىق جەڭچى بولۇشنى.
چەكسىز بەخت سېزىمەن دوستلار،
گېزى كەلسە جەڭدە ئولۇشنى.

پولات قالغان بولۇپ ھامانە،
گۈلزارىمنى ياۋدىن ساقلايمەن.
جەڭچىسى مەن قىزىل قوشۇننىڭ،
ئوز بۇرچۇمنى جەزمەن ئاقلايمەن.
1979 - يىلى ئۆكتەبىر.

يۇكسەل، ئايكول

ئايكول*، بۈگۈن خىسلىتىڭنى كۈپلەپ ئۆتەي،
ئەل ئالدىدا تەرىپىڭنى سوزلەپ ئۆتەي.
* ئايكول - يەركەن ناھىيىسىدىكى بىر يېزا.

ئايكول، سېنىڭ ئايدىن نۇرلۇق سىياقىڭ بار،
ئايىمۇ خىجىل گۈزەل ھوسنى - جامالىڭدىن.
ھەر قارىسام ساڭا شۇنچە زوقلىنىمەن،
ھوزۇرلىنىپ ئاشۇ ئىللىق باھارىڭدىن.

*

ئايكول، بۈگۈن گۈل ھوسنۇڭنى كورگەن چاغدا،
ئەسلەپ قالدىم سېنىڭ قانلىق ئۆتمۈشۈڭنى.
ئۇ چاغلاردا رەڭگىڭ خۇددى سامان ئىدى،
قارا تۇمان قاپلىغاچقا كەڭ كوكسۇڭنى.

ئۇ چاغلاردا كوزلىرىڭدىن ياش ئاقاتتى،
ھوكۇم سۈرگەچ سەندە مۇدەھىش زۇلۇم - زورلۇق.
كەمبەغەللەر ئۆتكەن ئىدى ئاچ - يالىڭاچ،
يېرىك ئىدى گىيا ئۈنمەس قاقاس، شورلۇق.

ئۇ چاغلاردا ھالىڭ ئىدى بەكمۇ خاراپ،
خەلق سەندىن بىزار بولۇپ كەتكەن تاراپ.
شۇڭا غەزەپ - قەھرىڭ تېشىپ شۇم زامانغا
تەلمۈرگەندىڭ تەشنا بولۇپ تاغغا قاراپ.

*

تاڭ بىلەن تەڭ بەختىڭ كۈلگەچ ئايكول سېنىڭ،
موجىزىلەر يارىلىپتۇ قۇچىغىڭدا.

يۈرەكلىرى ياشرىپتۇ ئىشچانلارنىڭ
ئابى كەۋسەر ئىچىپ سۈزۈك بۇلىغىدا.

ئۆتمۈشتىكى قاغىرىغان يانتاقلار
ئايلىنىپتۇ بۈگۈن يېشىل بوستانلىقتا.
كورگەن چاغدا كوركەم يېڭى مەنزىرە ئىشى،
يايراپ كەتتى قەلبىم شۇ دەم خوشاللىقتا.

كۈرەش - مېھنەت قاينىمدا جەۋلان قىپسەن،
ئۇرغۇپ تاشقاچ كۈچ - قۇدرىتىڭ، جاسارىتىڭ.
ئەزالىرىڭ جەڭ قىزىتقاچ كېچە - كۈندۈز،
ئوزگىرىپتۇ كەمبەغەللىك قىياپىتىڭ.

ئىخ، گۈزەل يەر، كۆللىكتىپىنىڭ كۈچى بىلەن
قۇچىغىڭنى ئورنىۋاپتۇ گۈل - چىمەنلىك.
يېڭى باھار قۇياشدا جىلۋە قىپسەن،
ئورنىشىپتۇ ساڭا كېلىپ بار گۈزەللىك.

لەپىلدەپتۇ كەڭ كوكسۇڭدە قىزىل بايراق،
گۈزەل ئايكول، ئورلە يەنە، يولۇڭ پارلاق.

1979 - 1981 - يىللار.

رەھبەر بولساڭ...

رەھبەر بولساڭ، ئەلنى كوزلىگىن،
كوچەت تىكمەي مۇە ئۈزمىگىن.
قايناق چېلىش كۈتمەكتە سېنى،
تەدبىرى يوق پىلان تۈزمىگىن.

رەھبەر بولساڭ، توسقۇننى يېرىپ
لاچىن كەبى پەرۋاز ئەيلىگىن.
كەڭ ئاممىنى يېتەكلەي دىسەڭ،
ئىش ئىزىڭدىن ئۈلگە تىكلىگىن.

رەھبەر بولساڭ، باشلامچى بولغىن،
گۈل ئېچىلسۇن ماڭغان يولۇڭدىن.
ئولچەم قىلساڭ ئەمىلىيەتنى،
"ئالتۇن تامغا" كەتمەس قولۇڭدىن.

رەھبەر بولساڭ، غادايمى پەقەت،
تەكەببۇرلۇق ئەڭ يامان ئىلىت.
ئەلگە يۇۋاش چاكار بولۇشنى
ئېسىڭدە تۇت ئەبىدىل - ئەبەت.

رەھبەر بولساڭ، ئەجداتلار تۇتقان
قىزىلتۇغنى كۈتەرگىن ئىگىز.
توھپە قوشساڭ ئۇلۇغ ۋەتەنگە،
شانلىق نامىڭ ئۈچمەيدۇ ھەرگىز.

1980 - يىلى يانۋار.

باغۋەن مۇھەببىتى

باغۋەن دىسەم ئوقۇتقۇچىنى،
ياش ئۈسمۈرلەر ئۇنىڭ كوچىتى.
مىۋە بەرسە ئاشۇ كوچەتلەر،
بۇ، باغۋەننىڭ شانۇ - شەۋكىتى.

كوچەتلەرنى ئۈستۈرەر باغۋەن،
چىن يۈرەكتىن ئاڭا كويۇنۇپ.
تولسا ھور باغ گۈلگە، مېۋىگە،
باغۋەن قەلبى كېتەر سويۇنۇپ.

كوچەت ئۈسمەس باغۋەن بولمىسا،
گۈل ئېچىلماس پەرۋىش قىلمىسا.
مەرىپەتلىك بولالماس ھىچكىم،
مۇئەللىمدىن تەلىم ئالمىسا.

ئوسمۇرلەرگە ياقار بال كەبى،
مۇئەللىمنىڭ ھەر ئېغىز سوزى.
ئىلىم - پەندە يېتىلەر ئۇلار،
ئېچىلغاندەك بۇلاقنىڭ كوزى.

باغۋەن ئەجرى - مېھنىتى ئۇلۇغ،
توھپىلىرى ئوچمەس تا ئەبەت.
يۇرگىمدە يالقۇنلار شۇڭا،
مۇئەللىمگە چەكسىز مۇھەببەت.

1980 - يىل فېۋرال.

زەرەپشان چېچەكلىرى

گۈل - چېچەك پەسلىدە چىقىپ سەيلىگە،
زەرەپشان، * لېۋىڭدە كوردۇم ئوزۇمنى.
يۇرگىم يايىردى شۇ تاپتا مېنىڭ،
زوقلاندىم ھوسنۇڭگە تىكىپ كوزۇمنى.

* زەرەپشان - ئالتۇن ئاقىدىغان دەريا دىگەن مەنىدە بولۇپ،
يەركەن دەرياسىنىڭ باشلىنىش قىسمىنى كورسىتىدۇ.

سۇلىرىڭ ئاقماقتا ئالتۇن ۋادىغا،
ئاقماقتا ئوركەشلەپ بەكمۇ شاۋقۇنلۇق.
كەلدىمەن قېشىڭغا بولۇپ مەھلىيا،
بولغاچقا چىن مېھرىڭ شۇنچە يالقۇنلۇق.

نىمانچە گۈزەلدۇر دىسەم بويۇڭنى،
زەر چېچىپ قىرلارغا قوشسەن زىننەت.
سېنىڭدىن سۇ ئىچىپ ياشنىغان باغلار،
شۇ قەدەر گۈزەلكى بەئەينى جەننەت.

خۇددى توز قانتى ئىككى ساھىلىڭ،
ئېچىلغان رەڭمۇ-رەڭ خۇشپۇراقلىق گۈل.
زوقلىنىپ باغلاردىن كەتكۈسى كەلمەي،
گۈللەرنىڭ بەرگىدە سايرايدۇ بۇلبۇل.

قوشۇپتۇ ھوسنۇڭگە يېڭىچە ھوسۇن —
نەۋ باھار ئېپ كەلگەن يېڭى مەنزىرە.
ئىشچانلار ئەجرىدىن يارالغان بۈگۈن،
بويۇڭدا ھىساپسىز شانلىق موجدزە.

زەرەپشان، ئولتۇرسام سۇيىڭگە قاراپ،
خىياللار مېنى ئوز ئىلىكىگە ئالدى.

ئوتمۇشۇك بىردىنلا كېلىپ يادىمغا،
قەلبىمنى تىترىتىپ قايغۇ-مۇڭ سالىدى:

ئاقاتتىڭ بىر زامان تولۇپ قان-ياشقا،
قاخشىغان خەلقنىڭ زارىنى ئېلىپ.
ئاقاتتىڭ ھەسرەتتە تولغىنىپ ئەجەپ،
تۈگمەس كۈلپەتنىڭ سازىنى چېلىپ.

چىدىماي ئازاپقا بىگۇنا قىزلار،
تۈگەشكەن قوينۇڭغا ئوزىنى تاشلاپ.
مۇزىكا ئۇستازى ئاماننىسامۇ،
چالاتتى ساتارنى كوزىنى ياشلاپ.

زەرەپشان! ھىلىمۇ ئېسىڭدە باردۇر،
زەلىلى بويۇڭغا كەلگەن بىر زامان.
جۇر بولۇپ ھەسرەتلىك-مۇڭلۇق ناخشاڭغا،
ئەشئارلار ئوقۇغان، چېكىپ ئاھ-پىمغان.

ئۇ چاغدا ئاقاتتىڭ يۈگەنسز ئاتتەك،
سۇلىرىڭ قۇملارغا سېڭىپ كېتەتتى.
دىخانلار زار بولۇپ بىر تامچە سۇغا،
تەشئاللىق ئىچىدە پەريات چېكەتتى.

گۇۋاھى سەن ئاشۇ قانلىق تارىخنىڭ،
ئۇ كۈنلەر ئۈنۈملەس ئەبىدىل - ئەبەت.
تاڭ بىلەن قوغلىنىپ ئەلدىن جاھالەت،
زەرەپشان!

تاپتىڭسەن بەخت - سائادەت!

زەرەپشان!

بويۇڭنى بەزەپتۇ بۇگۈن،
گويىكى ئوتقاشتەك رەڭدار چېچەكلەر.
قوينۇڭدا ياڭرايدۇ جەڭگىۋار ناخشا،
ھەل بولغاچ بىز كۈتكەن ئارزۇ - تىلەكلەر.

چېچەكلەر ھوسنىدە گويىا كۈمۈشتەك،
يالتىرار كۈرەشچان خەلقنىڭ تېرى
قوينۇڭنى تېخىمۇ گۈللەش يولىدا،
تەر توكۇپ ئىشلەيدۇ بۇگۈن ياش - قېرى.

1980 - يىل ماي.

كومپارتىيەم

كومپارتىيەم تەزبىيەڭ بىلەن،
شائىر قىلىپ ئوستۇردۇڭ مېنى.
غەزەلخاننىڭ بولۇپ بىر ئومۇر،
يۈرىكىمدىن كۈيلەيمەن سېنى.

سەن بولمىساڭ بىزگە پاسىۋان،
دىللارغا نۇر چېچىلارمىدى؟
نەۋ باھارنى كەلمىسەڭ ئېلىپ،
باغدا لالە ئېچىلارمىدى!؟

قۇياش بولۇپ تۇماننى قوغلاپ،
يۈكسۈلۈشكە ياراتتىڭ ئىمكان.
دىلغا پۈكۈپ زامانلاشماقنى،
كۈرەشلەردە قىلدۇق بىز جەۋلان.

خىسلىتىڭدىن ئۇلۇغ پارتىيەم،
قۇدرەت تاپتى جۇڭخۇا ئېلىمىز.
بەھرى ئېلىپ قىزىلنۇرۇڭدىن،
خوشاللىققا چومدى دىلىمىز.

سەن كورسەتكەن داغدام يول بىلەن،
ئالغا قاراپ ماڭمىز ھامان.
لەپىلدىتىپ شانلىق تۇغۇڭنى،
قازىنىمىز يەنە شەرەپ - شان.

1980 - يىلى ئىيۇل.

ئالتۇن نۇرغا پۇركەندى يېزام

قۇچىغىغا گۈزەل يېزامنىڭ،
خاسىيەتلىك سېخى كۈز كەلدى.
كۈز بىلەن تەڭ ئانا يۇرتۇمنىڭ -
قۇچاقلرى زەرگە پۇركەندى.

ئەنجۇر، ئانارلىق گۈلشەن باغلىرى،
تولغان شىرىن - شەرۋەت مېۋىگە.
توزمۇ ھەتتا كېلەلمەيدۇ تەڭ،
يېزىمىزنىڭ گۈزەللىكىگە.

خامان، قوغۇنلۇق، قوناقلىقلاردا،
ئوتتەك يىلىنچاپ قىزغان ئىشلار.

ئاق ئالتۇندىن ياساپ تاغ - داۋان،
تىنمايدۇ ھارماس تېرىمچى قىزلار.

مەھەللىلەردە يېڭى ئوي - ھوجرا،
كاتلار تولغان ئاشلىقلارغا لىق.
جاراڭلايدۇ يۇرتتا داپ - ناغرا،
ھەر بىر ئويدە قاينايدۇ شاتلىق.

چومدۇم تاغدەك ھوسۇلغا تولغان،
ھور يېزىمنىڭ گۈزەل پەيزىگە.
يېزىمنىڭ خىسلىتى بەك چىق،
تۈگمەيدۇ قاتسام نەزمىگە.

1980 - يىلى سېنتەبىر.

ۋەتەن تويىغا

ئۇلۇغ ۋەتەن شانلىق تويۇڭغا
ئاتاپ يازدىم جەڭگىۋار قوشاق.
شەرىپىڭنى تۇمەن داستاندا
كۈيلىسەممۇ تۈگمەس بىراق.

قوزغىلىدۇ خىسە تلىرىڭدىن،
ۋۇجۇدۇمدا ئوتلۇق ھايان.
سەن قازانغان شانۇ - زەپەرلەر
كوز ئالدىمدا بولۇپ نامايان.

ئاسمىڭدىن يوقىلىپ تۇمان،
ھور ۋە تىنىم ئاچتىڭ خۇشچىراي.
جىلۋە قىلدى ئالتۇن دالىلار،
دەريالىرىڭ ئاققاچ توختىماي.

ساخا كەلگەن بەخت - ئامەتتىن
خەلقىم دىلى كۈلدى قانغىچە.
ئاسمان - زىمىن بولدى ئوزگىرىش
كوزىمىزنى يۇمۇپ - ئاچقىچە.

قۇتۇلۇپ ئەل روھىي كىشەندىن،
كوڭلى - كوكسى شاتلىققا تولدى.
ھەممە سەپتە قىزىتىپ جەڭنى،
ئىش - ئەمگە كىنىڭ باتۇرى بولدى.

پەرھات كەبى كېسىپ تاغلارنى،
سۇ ئاققۇزدى بىپايان چولگە.

گۈزەللىكىنى قىلىپ مۇجەسسەم
قۇچىغىڭنى ئورىدى گۈلگە.

ساڭلارغا لىق تولماقتا ئاشلىق،
غەم قىلمايدۇ ھىچكىم ئەتىدىن.
مىڭ مەرتىۋە رازى خەلقىمىز،
گۈزەل تۇرمۇش، پارلاق بەختىدىن.

ئۇزۇن سەپەر دۈلدۈلى بولۇپ،
ئورلە يەنە ۋەتەن، ئانىجان.
كۈرەشلەردە قۇچقىن شان-زەپەر،
ئالقمىشلايدۇ سېنى يەر-جاھان.

1980 - يىل ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى.

يولداش

نەقەدەر قىممەتلىك يولداش دىگەن سوز،
چۈنكى ئۇ ھەممىگە باراۋەر-ئورتاق.
كوپچىلىك بۇ سوزنى ياقتۇرسا دىلدىن،
بەزىلەر كوڭلىدە ياقتۇرماس بىراق.

ئۇنداقلار ئاڭلىسا "يولداش" سوزىنى،
ئوت ئالۇر ۋۇجۇدى رەنجىش - غەزەپتىن.
(بولار ئۇ ئىسمىغا "جاڭ" قوشۇلمىسا،
ئايىرىلىپ قالغاندەك خۇددى مەنسەپتىن.)

تۇغۇلماس ھىچ كىشى مەنسۋى بىلەن،
مەيلى شاھ، گادايمۇ تۇغۇلار ئوخشاش.
تەڭلىكنىڭ سىمۋولى يولداش دىگەن سوز،
شەرەپتۇر ئوزئارا يولداش دەپ ئاتاش.

مەيلى ئۇ شاھ بولسۇن ۋە ياكى گاداي،
ئاتىسى قويغان ئات پەخىرلىك شۇنچە.
قوشۇلسا ئۇنىڭغا يولداش دىگەن سوز،
كوڭۇلدە شاتلىقتىن ئېچىلار غۇنچە.

شۇڭلاشقا ئادەملەر بىرى بىرىنى،
ھەرقاچان يولداش دەپ ئاتىغان ئەلا؛
يولداشلىق بۇرچىنى قىلىپ چىن ئادا،
ئەبىدى باراۋەر ياشىغان ئەلا.

1981 - يىل مارت.

مۇقام ئۇستازغا مەدھىيە

— يەرگەن ناھىيىلىك سەنئەت ئومىگى سەھنىلەشتۈرگە،
تارىخى ئوپېرا — «ئاماننسا» نى كورگەندىن كېيىن

ئېچىلىپ پەردە ياڭرىدى مۇقام،
شاتلىق ئىلكىدە يايرىدى دىلىم.
كېلىپ ئېسىمگە شانلىق بىر تارىخ،
ئۇچتى ساماغا خىيال كەپتىرىم:

ئالدىمدا شۇ تاپ بولدى نامايەن،
ئاماننسانىڭ شۇ مىسكىن ئويى.
چالار ئۇ تىنماي ساتارنى مۇڭلۇق،
يۈرەكنى ئېزەر ناخشا ۋە كۈيى.

كىچىكىدىنلا ئۇنىڭ قەلبىدە،
لاۋۇلدىغاچقا مۇقام گۈلخىنى.
چاقىندى شۇڭا بۇلۇتلار يېرىپ،
بولۇپ مەڭگۈلۈك سەنئەت چولپىنى.

خەلقىمىز مۇلكى، پۈتمەس بايلىغى —
مۇقام يولىدا توكتى تېرىنى.
ئالدىنمىدى ئۇ ئەجىنەبلەرگە،
سويگەچ يۈرەكتىن ئوسكەن يېرىنى.

خانىش * باشلىق سۇيقەستچىلەرنى،
قىلدى كۈرەشتە يەر بىلەن يەكسان.
مۇقاملار ئۇچۇن جان پىدا ئەيلەپ،
ئۇنى گۈللەشكە ياراتتى ئىمكان...

بۈگۈن مەلىكە ئاماننىسانىڭ،
پارلاق ئوبرازى قىلماقتا جەۋلان.
ئۇنىڭ ئۈچمەس شانۇ-شەۋكىتى،
بولماقتا كۈرمىڭ تىللاردا داستان.

ئەسلەيدۇ مەڭگۈ ئەۋلادىم مېنىڭ،
ئاشۇ توھپىكار باتۇر قىزىنى.
دەۋرىمدە سانسىز ئاماننىسالار،
چىققاقتا ئۇنىڭ بېسىپ ئىزىنى.

1981 - يىلى ئىيۇن.

* خانىش ئاغىچا — ئابدۇرېشىتخاننىڭ ئوگەي ئانىسى، ئوپپىرادا ئۇچەت-
ئەلگە سېتىلىپ، مۇقامنى ئوغرىلاپ بېرىشكە ئۇرۇنغۇچى قىلىپ تەسۋىرلىنىدۇ.

“دورا”

يالغانچىلىق بىر يامان كېسەل،
قىلىدۇ ئۇ يۈرەكنى يارا.
كىم ئۇنىڭغا بولسا گىرىپتار،
بېرىش لازىم پەيتىدە “دورا”.

يالغانچىلىق ھەققىدە، دوستۇم،
ئېيتىپ بېرەي مۇنداق ھىكايە.
شۇنداق ئىش بۇ ئىبرەت ئالغۇدەك،
دىگەنلىرىم ئەمەس كىنايە.

سايىم دىگەن بولۇم باشلىغى،
بۇ “كېسەل” گە بوپتۇ مۇپتىلا.
شۇ سەۋەپتىن ئاشۇ باشلىققا،
ئىكەن ئەلنىڭ غەزىۋى تولا.

*

ئىشخاننىڭ ئالدىدا ساقلاپ،
ئولتۇرىدۇ دائىم بىركىشى.
نېمىشقا ئۇ كەتمەيدىغاندۇ،
ياكى ئۇنىڭ يوقىدۇ ئىشى؟

بۇ ئادەمنىڭ باشلىققا بەلكىم،
ئېيتار سوزى باردۇ ئېھتىمال.
سەۋنۈنى بىلمەكچى بولۇپ،
كەلدىم ئۇنىڭ قېشىغا دەرھال.

دېدىم: "يولداش قاپسىزغۇ تۇرۇپ،
كورىمەنغۇ ھەركۈنى سىزنى؟"
دىدى ئۇمۇ "نەچچە ئاي بولدى،
سورىمدى باشلىق ئەرزمىنى:

خىزمىتىمدىن ئايرىلغان ئىدىم،
'ھول' ئىدىيە كاساپىتىدىن.
ھەل بولمىدى تېخى 'مەسلەم'،
بۇ باشلىقنىڭ 'شاپائىتى' دىن.

بۈگۈن كەلسەم 'ئەتە كەل' دەيدۇ،
بەكمۇ ئەرزان ئۇنىڭ ۋەدىسى.
'ئەتە' لەردىن زېرىكتىم ئەجەپ،
قاچان تۈگەر ئۇنىڭ ئەتىسى.

'مۇزاكىرە قىلايلى' دىگەن،
شۇ سوز ئاڭدا دائىملىق ئادەت.

ئالداپ - سىلاپ قايتۇرۇپ تۇرار،
كەلگەنلەرگە سوزلەپ 'سىياسەت'

ئۇنىڭ يەنە بىر ئىللىتى بار،
ئەرزنى دائىم ئۇنتۇپ قالىدۇ.
بەزى چاغدا خىزمەتنى تاشلاپ،
زىياپەتكە كېتىپ قالىدۇ...

ئۇنۇتسىمۇ ئەلنىڭ ئىشىنى،
نەپ ئېلىشنى ئۇنتۇماس پەقەت.
قوزغىلىدۇ كونا كېسلى،
ئالامىسا بىرەر مەنپەئەت.

پىكىر بەرسە قارايدۇ تەتۇر،
ئوچ ئېلىشقا شۇنچە ماھىر ئۇ.
سۇ قويىدۇ سامان تېگىدىن،
'ھۇنسىرى' كوپ، 'ئۇستا' كادىر ئۇ.

بۇ باشلىقتىن بىزار بولغانلار،
يالغۇز مەندەك بىركىشى ئەمەس.
ساخىتلىقتا چىقتى ئۇچىغا،
ئەيىۋىنى ئاچسام تۈگىمەس.

تاشلىسا ئۇ يامان ئىللەتسى،
بولسا ئەلنىڭ دەردىگە دەرمان؛
رازى ئىدۇق شۇنداق كادىردىن،
قالماس ئىدى دىللاردا ئارمان...”

دېدىم ئاكا: ”ئۇمىستۋار بولۇڭ،
تىكلەنمەكتە يېڭى روھ، ئىستىل.
ئارزۇيىڭىز ئاچىدۇ چېچەك،
پارتىيىمىز بولغاچقا كېپىل.“

1981 - يىلى سېنتەبىر.

رۇبائىلار ۋە پارچىلار

1

ۋەتەن، مېھرىڭ بىر ئەزىم دەريا،
ئۇندا ئۈزگەن بېلىقمەن گويا.
ئۈستۈم مۇنبەت قۇچىغىڭدا مەن،
چىمدىم توپاڭ ماڭا تۇتتيا.

2

سۇلىرىڭدىن ئىچسەم بىر يۇتۇم،
خۇددى تاغدەك ئاشىدۇ كۈچۈم.
رەقىپلەردىن سېنى قوغدىماق،
ئومۇرۋايەت شەرەپلىك بۇرچۇم.

3

ۋەتىنىم، سېنى سويگۇنۇم سويىگەن،
ئىشقىڭدا ئوتتەك كويگۇنۇم كويىگەن.
ئۇنتۇسام مېھرى - شەپقەتلىرىڭنى،
ھايات تۇرساممۇ ئولگۇنۇم ئولگەن.

4

يەتمەك بولساڭ شىرىن ۋەسلىگە،
ۋارىسلىق قىل پەرھات نەسلىگە.
تاغنى تېشىپ ئاققۇزغىن كەۋسەر،
غەيرەت قىلىپ غەيرەت ئۈستىگە.

5

يالقۇنلۇق ئوت تاۋلايدۇ زەرنى،
ئۇمىتتۇارلىق ياشىنتار ئەرنى.
كىمكى توكسە ھالال تەرنى كوپ،
شۇ ئالدىدۇ تاشتىن گوھەرنى.

6

ئەمەل - مەرتىۋەڭ ئوسسىمۇ ئەگەر،
بولغىن تېخىمۇ سەممى، كەمتەر.
خۇدىڭنى بىلمەي ماختىنىپ يۈرسەڭ،
باسىدۇ ئاخىر سېنى خەۋپ - خەتەر.

7

ھەمىشە سورۇندا تور مېنىڭ دېمە،
تور بىلەن پەگانىڭ پەرقىدۇر نىمە؟
ئاناڭمۇ تۇغمىغان تورگىلا سېنى،
شۇڭلاشقا بۇنىڭدىن پەقەت غەم يىمە.

*

تەڭ ماڭالماس ئودەك غاز بىلەن،
ياڭاق زادى ئېزەلمەس تاشنى.
بۇ داۋلىغا قىلساڭ خىلاپلىق،
تەھقىق، يېرىپ ئالسىن باشنى.

خوشامەت بەدىلىگە تاپقان ئالتۇندىن،
مىڭ ياخشى ئەجرىڭدىن ئۇنگەن بىر تېرىق.
بولمىسا سېنىڭدە ۋىجدانى خىسلەت،
بەربىر پەسكەشسەن، گەر ئاسمانغا چىق.

بېشىڭغا كەلسىمۇ تاغدەك مۇشكۇلات،
بەرداش بەر ئۇنىڭغا قەددىڭنى تىك تۇت.
قالمىسۇن زەررە داغ، دىسەڭ قەلبىڭدە،
ئىقبالغا نەزەر سال، كوڭلۇڭنى يورۇت!

11

ئوزىنى "ئاپپاق" دەيدۇ بەزىلەر،
داغلار تۇرسىمۇ گەرچە يۈزىدە.
باشقىلارغىلا تىكىدۇ توقام،
بولسىمۇ نۇرغۇن ئىللەت ئوزىدە.

12

تەبىئى بولمىسا دىلىنىڭ ھورمىتى،
سوز بىلەن ئولچەنمەس ئەقىدە دىگەن.
دوست ئەمەس ئالدىدا كۈلۈپ، خۇپىيانە
تىرناقنىڭ ئاستىدىن كىرنى ئىزلىگەن.

13

سىرنىڭ ئوزى بەك پىنھان نەرسە،
قارىساڭمۇ كوزىگە كورۇنمەس.
ئوز سىرنىڭ نامەرتكە ئېيتساڭ،
پۇشايمايدىن قۇتۇلمىغىڭ تەس.

14

خالايمەن ھەقىقى كۈلۈشنى،
 كۈلكەمنىڭ مەنبى خوشاللىق.
 مەسخىرە كۈلكەننىڭ چېھرىنى،
 كورمەن جۇدۇن ۋە تۇمانلىق.

15

“دوستۇم شاراپ ئىچتى” دەپ رەنجىپ،
 مەندىن تولا قىلمىغىن گۇمان.
 شاراپ ئىچىش ئەيىپ ئىش ئەمەس،
 بولسا ھىساپ ھەقىقى ئىنسان.

16

نامەرتنىڭ قولىدىن مەي ئىچمە دوستۇم،
 نامەرتنىڭ تۇتقىنى مەي ئەمەس زەھەر.
 مۇبادا بۇ سوزگە قىلمىساڭ ئىشەنچ،
 ئۇ تۇتقان مەينى بىر ئىچىپ باق ئەگەر...

17

بىر سېپىلغان توشۇككە ئېشەك،
ئىككىنچى رەت باسمايدۇ ئاياق.
دەسسەۋېرىپ سۇندۇ پۈتۈڭ،
سەن ئۇنىڭدىن ئالمىساڭ ساۋاق.

1981 - يىل سېنتەبىر.

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد

بسم الله الرحمن الرحيم

15

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد

16

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 وبعد

ئامراقىنى ئۇلارغا يەرزە دەپمۇ ئاتىغان
 كەلمەيدۇ، يەنىدىن پەقەت ئابۇلخەلىم
 دىگەندىن ئۇلارغا ئۇزۇن ئەي ئالغان
 يالغۇزلىق مۇھەببەت-ئامراق ئۇيغۇم

ئابدۇرېھىم ئىسمائىل

خوشلۇقىم بەلكىم ياشىدىمۇ خاتىرات
 قىلىدىكەن ئەلەلغا ئۇ سەخىبە زىننەتلىرىمىز
 ئەمەن مەھەببەت قىلغۇچىمۇ - سەخىبە قىلغۇچىمۇ
 مەن ئەلەلگە ئەلەلغا ئەلەلغا

چىمەنزار

ئىككىنچى قىسىمدا: چىمەنزار ئۇيغۇر تىلىدىكى
 مۇشۇنداق شەيئەنىڭ مۇھىمىدىن ئىكەنلىكى
 ئىشلەش كىرىملىرىنى شۇنداق قىلىپ ئۇيغۇر تىلىدىكى
 بىز بولغان ئۇيغۇر تىلىدە ئۇيغۇر تىلىدە
 ئەمەل قىلغان بولغان كەيپەت دەستىدە
 ئۇيغۇر تىلىنى شۇنداق قىلىپ چىمەنزار ئۇيغۇر تىلىدىكى
 ئۇيغۇر تىلىنى شۇنداق قىلىپ چىمەنزار ئۇيغۇر تىلىدىكى
 ئىشلەش كىرىملىرىنى شۇنداق قىلىپ ئۇيغۇر تىلىدىكى
 بىز بولغان ئۇيغۇر تىلىدە ئۇيغۇر تىلىدە
 ئەمەل قىلغان بولغان كەيپەت دەستىدە
 ئۇيغۇر تىلىنى شۇنداق قىلىپ چىمەنزار ئۇيغۇر تىلىدىكى
 ئۇيغۇر تىلىنى شۇنداق قىلىپ چىمەنزار ئۇيغۇر تىلىدىكى

ئوقۇتقۇچىمەن

پارتىيە ئەقلىدىن ئېڭى ئۇلغايدان،
مەرىپەت باغۋىنى — ئوقۇتقۇچىمەن،
ئىرادە، چىدامى گاڭغا ئايلانغان،
ئوسمۇرلەر زېھنىنى يورۇتقۇچىمەن.

بېرىمەن شۇ ئوسمۇر ياش غۇنچىلارغا،
ئۇستازلىق مېھرىمدىن كويۇنۇپ بىلىم.
ئېرىشسەم شۇلارنىڭ رازىلىغىغا،
سويۇنۇپ كېتەتتى مېنىڭ ياش جېنىم.

كورۇنەر يېقىملىق ئاشۇ ئەۋلاتلار،
ئېچىلغان خۇشپۇراق قىپ — قىزىل گۈلدەك.
سايرايدۇ ئىلىم — پەن بېغىدا ئۇلار،
باھارغا ئىشقىۋاز خوشال بۇلبۇلدەك.

ئامراقمەن ئۇلارغا پەرزەندىم سىمان،
كەلمەيدۇ يېنىدىن پەقەت ئايرىلغۇم.
دىلىمدىن ئۇلارغا ئۈزۈلمەي ئاتقان
يالقۇنلۇق مۇھەببەت - ئامراق تۇيغۇم.

”ئۇستاز“ دەپ ئېيتقاندا ئېرىپ ۋۇجۇدۇم،
خوشلۇغۇم پەلەككە يايىدۇ قانات.
قىياندەك تاشدۇ دىلىدىن غۇرۇرۇم،
ئە، دوستلار نەقەدەر كوڭۇللۇك ھايات!

ئىشلىمەي نىمىشقا قەدرى ئەڭ ئۈستۈن -
مۇشۇنداق شەرەپلىك مۇقەددەس ئىشنى؟!
نىمىشقا تىزمايىن ئۇلارچۇن كۈن - تۈن
بۇ پولات قورغانغا ئالتۇندىن خىشنى?!

شۇي تېلى، ماكارىنكۇ مېنىڭ چىن ئۈلگەم،
ئورلەيمەن شان بىلەن بېسىپ ئىزىنى.
قىلىمەن تەربىيىلەپ ياراملىق ھەردەم
ئەمگە كىچى خەلقىمنىڭ ئوغۇل - قىزىنى.

بۇ مېنىڭ قەلب سوزۇم - مەڭگۈلۈك ۋەدەم،
ۋىجداندىن تەل - توكۇس ئادا قىلىمەن.

يولۇمغا يولباشچى شانلىق پارتىيەم،

كەسپىمگە بارىمنى پىدا قىلىمەن.

1959 - يىل.

گۈل ۋە شامال

گۈل لېۋىنى سويۇپ تەۋرىتىپ

تاڭ سەھەردە چىققان شوخ شامال:

“نىمانچە سەن خۇشپۇراق - گۈزەل؟”

دەپ ئۇنىڭدىن سورىدى سوئال.

كۈلۈمسىرەپ پىچىرلىدى گۈل:

“مەنسۇپ ئەمەس ماڭا بۇ شوھرەت.

گۈزەللىكتە تاپقۇزدى مۇرات،

بىلسەڭ ئانا تۇپراق ۋە مېھنەت.”

گۈل سوزىنى ئەپكەتتى ساپا،

باھار كەتمەس ئېتىز - قىزلارغا.

ھوزۇر بەردى بۇندا تەر توكۇپ

ئىشلەۋاتقان ئوغۇل - قىزلارغا.

1961 - يىل.

سويگوم

ناخشا ئېيتىپ ئويناقلاپ ئاقتان كۇمۇش دەريالار
قىش كەلگەندە يۇۋاشلاپ، توختايدىكەن شوخلۇقتىن،
ئاقار ئامما قەلبىمنىڭ دولقۇنلاپ ئوت دەرياسى،
قىيان ياساپ، گۇكۈرەپ پەخىرلىنىش - زوقلۇقتىن.

قەلبىمنىڭ بۇ مۇھەببەت - ئىپتىخارلىق دەرياسى
ئۇلۇغ ئانا ئېلىمگە بولغان سويگۇ پىراقتۇر.
ئۇنىڭ زەررە ھىكمىتى سىغماس ئوكيان قىنىغا،
سوغدا توڭلاپ، توسقۇندا توختاشلاردىن يىراقتۇر.

قۇيۇلار ئۇ تىنىمسىز رەڭدار - گۈزەل خوتەننىڭ -
گىلىمدەك ئېلىمنىڭ شانلىق ئىتەكلىرىگە.
سىڭىپ كەتمەي زاۋاللىق - قاراڭغۇلۇق دەستىگە،
پۇركەپ ئوتەر ھاياتنى ۋىسال چېچەكلىرىگە.

1962 - يىل.

تال ۋە ئېقىن

تال ئېقىنغا شۇنداقلاپ
ددى: "كۆپكەن شوخلۇغۇڭ.
كۆي كۆيلەيسەن تىنماستىن،
نمە ئېيتقىن خوشلۇغۇڭ؟"

ئېيتتى ئېقىن ئويناقلاب
ناخشا بىلەن گېپىنى:
"دائىم كورۇپ تۇرسەن
يېزىنىڭ ھەر يېقىنى.

شۇ كورۇنگەن گۈزەللىك—
ھور ۋادىلار— ئېتىزلار;
دۇخاۋىدەك ياپ— يېشىل—
باغلار، ئوتلاق، ئېدىرلار.

تۇپراقلىرى بى باھا
پۇتمەس نىمەت كانىدۇر.
ئەمگەكچىلەر ئەجرىنىڭ
ساخاۋىتى— شەندۇر.

مەن شۇ باتۇر قوللارغا
قىممەتلىك بوپ قارايمەن.
ھەر مايسىنىڭ غولغا
خۇددى قاندەك تارايمەن.

يېقىپ تۇرسام باغرىمنى
يۇرتۇم يېرى بەمشقا.
توختىماستىن شوخلۇنۇپ
ئاقماي كۈيلەپ نىمىشقا!؟

1962 - يىل.

باھار جامالى

(مۇخەممەس)

”پەسىللەرنىڭ ئەركىسى“ — كەلدى كوڭۇل سويگەن باھار،
پەردە ئالغاندەك جامالدىن چىرايلىق بىر نىگار،
كەڭ قۇچاق ئاچتى ئاڭا بۇ كەڭ ئانا تۇپراق - دىيار،
كوركىدە كۈلكە - پەزىلەت، بەختىمىزدەك بىغۇبار،
قوزغىتىپ شاتلىق تولار دىللاردا زوق ۋە ئىپتىخار.

ئۈستىگە كىيدى يېشىل كىمخاپ پايانسىز ۋادىلەر،
توق ھاياتنىڭ مەنبى ئاشلىق - گوھەرنىڭ كانىلەر،
ئېچىلىپ باغدا چېچەكلەر، قىردا غۇنچە - لاللىلەر،
خۇشپۇراقلىرىغا تولۇپ تاشتى تامام ھەر يانىلەر،
سەير ئېتىپ، مىڭ كوز تېپىپ باقسام ئاڭا چىقماس خۇمار.

قىلدى كۈن ئىللىق تەبەسسۇم يەر - زىمىنگە زوقلۇنۇپ،
كۈلدى ئاپپاق چاچ ئىگىز تاغلارمۇ ھەم خۇرسەنت بولۇپ،
ئاقى دەريايۇ ئېرىقلەر ئابى زەمزەمگە تولۇپ،
خوشلۇغىنى سىغدۇرالمى مەدھىيە - كۈيلەر ئوقۇپ،
بەھرىدىن ھەردەم باھارنىڭ جان ھوزۇر - راھەت تاپار.

يالتىرار ئەينەككە ئوخشاش سۇپ - سۇزۇك زۇمرەت ساما،
قويندا ئاغامچا قاقىرلار ئۇچۇپ تاشلار سادا،
غۇقىراپ تويماس سويۇپ يۈزلەرنى ساپ مەر - مەر ھاۋا،
بەھرىلە ئوتلۇق يۈرەكلەرگە بولۇپ دورا - داۋا،
قارشى ئالغاندەك باھارنى ھەممە ياق شاۋقۇن سالار.

باشغا جالا تاقاشقان دەل - دەرەختە يايىرىشىپ،
ناخشىچى قۇشلار تىنىم تاپماس چۇرۇقلاپ سايىرىشىپ،
ئوتلىشار ئوتلاقلىدا، تاغلاردا ئاۋۇپ، ئاينىشىپ،
يىلقىلار سەمرىپ تۈلۈمدەك يۇمران ئوتلار چاينىشىپ،
بۇ مەئشەتلىك ھاياتقا گۈلباھار بەركەت قاتار.

مەجنۇنتال بوستانلىرىنىڭ پوستىنى سىرىپ ئېلىپ،
چاچ سالار قىزلارمۇ بەلگە چۈشكۈدەك ئورۇم قىلىپ،
شوخ ئوغۇللار بولسا ئوينار تال-چىۋىقتىن ئات مىنىپ،
مەلە، مەكتەپ يوللىرىدا چۇقۇراپ پى-پى چېلىپ،
بىزدە كۆكلەم كۈنلىرى شۇنداق كوڭۇللۇك بەختىيار.

تاڭ سەھەر مېھنەت بىلەن شۇنچە قىزىپ كەتكەن ئېتىز،
خۇددى ئۇ غەيرەت-شىجائەت جۇش ئۇرۇپ تۇرغان دېڭىز،
بىر بىرىگە ئىتتىپاق-دوست بۇندا ھەر ئوغلانۇ-قىز،
بەسلىشىپ ھارمايدۇ ئىشلەپ ھەم سۈپەتلىك ھەمدە تېز،
بەيگىدە ئالغا ئۇزۇشكە ھەممە ئادەم ئىنتىزار.

يەلپۈنەر قىردا قىزىلبايراق چېچىپ مېھنەتكە نۇر،
تارقىتىپ تۇرغان ئوغۇت-قىغ خۇددى بىر تاغدىنمۇ زور،
كەڭ دالا-داستان، تىراكتۇر ئىزلىرى گۇياكى قۇر،
باشقۇرۇپ سىيالىكنى بارغان چىرايلاردا غۇرۇر،
بۇ مەھەل پۇرسەتنى قولدىن بەرگىلى كىممۇ چىمدار؟!

ھەر ئېتىز گۇياكى سەھنە، شوخ جاراڭلار ناخشا-كۇي،
كۆپچىلىكتە زور ئىشەنچ، ياخشى تەدبىر-ياخشى ئوي،
قىلچە شەك يوق، مول ھوسۇلنى تارتقۇزۇپ خاماندا بوي،

شاد- خوراملىقتا كوڭۇللك، قانغۇدەك ئويناشقا توي
پەسلى كوكلەم پەيزىدىن ئابدۇرېھىم ئىلھام ئالار!
1963 - يىل.

بىر تال سەرەڭگە

چۇشۇپ كەتتى بىر تال سەرەڭگە،
ياندۇرغاندا لامپنى ئانا.
ئېلىپ يەردىن ئاتايىن ئۇنى،
سېلىپ قويدى قېپىغا يانا.

ئەجەپلىنىپ دىدىم بۇ ھالغا:
"بويكەتتىڭىز نىمانچە پىششىق؟"
مېھرىۋانلىق ئىلكىدە شۇ دەم
ئانام ماڭا تىكىلىپ ئىسسىق

دىدى: "ئوغلۇم ماقال بار بىزدە—
'ئوتمۇشۇڭنى چىقارما ئەستىن'
سەن بىلمەيسەن، ئۇ چاغ ئادەملىك—
ئېتىۋارىمىز توۋەنتى خەستىن.

نەدە دەيسەن بۇ باياشاتلىق،
باي قامچىسى ئوينايىتى باشتا.
تۈگمەن چورۇپ لەغمەن يەيتتى باي،
كوزىمىزدىن ئاققان قان - ياشتا.

لامپا تۈگۈل، يېقىلماس ئىدى
ئويمىمىزگە كۈنلەپ جىن چىراق.
ئوت ساقلايتتۇق تېزەك كويدۇرۇپ،
يەتمىگەچكە قۇربىمىز بىراق.

سېنىڭ داداڭ دوك بولۇپ كەتكەن
مازنى قاتتىق سۈركەپ تاختىدا...
ئۇنۇتماسلىق كېرەك شۇ ئېغىر
كۈنلەرنى بۇ شاتلىق ۋاقتىدا.

خىجىل بولدۇم دىگەن گېپىمگە،
كوردۇم ئاڭدا خېلى چالامنى.
بىلىپ يەتتىم بەختىم قەدرىنى،
ئۇستاز بىلىپ ئىشچان ئانامنى.

1963 - يىل.

ئېتىز

دەۋرىمىزنىڭ نۇرلىرىدا ياشىغان بوستان ئېتىز،
ئىشقى-مېھرىڭ ئوت يۈرەكلەر قەلبىدە گۈلخان ئېتىز.

تۇپرىغىڭ مۇنبەت-ئۇنۇملۇك، قىممىتى ئالتۇنچىدۇر،
شات-خورام قايناق ھاياتقا نىمىتىڭ كۈچ-قان، ئېتىز.

ئىشلىشەر سەندە يىگىت-قىزلار داۋام مەردانەۋار،
مەرتنى-ئىلغارنى سىناشقا ئىمتىھان مەيدان، ئېتىز.

ئەڭ كوڭۇللۇك چاغلىرى سەندە بۈگۈن ئىشچانلىنىڭ،
ئېتىڭنىڭ شادىيانە ناخشا، تەرىپىڭ داستان ئېتىز.

تەۋرىسە مايسىلىرىڭ، گويا دېڭىزنى ئەسلىتەر،
ھەر يىلى ياز-كۈزدە قەددىڭ تاغ سۈپەت خامان ئېتىز.

ئوتىمەن ئالتۇنغا ئوخشاش تاۋلىنىپ قوينىڭدا مەن،
كۈي تۈزەي، ئىلھاملىرىغا سەن غەزىنە-كان ئېتىز.

1963 - يىل.

جياۋ يۇيلۇغا

دەۋرىمىز ئالتۇن دەۋردۇر موجىزە - خىسلەتكە باي،
تۇغدى، تۇغماقتا يېڭى باتۇرلىنى كۆپلەپ - تالاي،
جياۋ يۇيلۇ ئالغان شۇلار قاتارىدىن مەرتلىكتە جاي،
كوممۇنىستىك خىسلىتى چاچماقتا نۇرلار توختىماي،
قەلبىمىزدە، غەلبىمىزدە تائەبەت ئۇ پارلىغاي!

*

ئاغدۇرۇلغان بولسىمۇ لەنكاۋدا "3 تاغ" تەكتىدىن،
ساقلىنىپ قۇرغاق، بوران، قۇم، زەي، بۇ يەردە ئەسلىدىن،
قانچە مۇنبەت يەر - ئېكىننى ئەتتى نابۇت قەھرىدىن،
قىلدى مەھرۇم ھەر يىلى ئەلنى ئۈنۈمدىن - ئەجرىدىن،
قىلدى تارىختىن بېرى دۈشمەنلىگىنى تاشلىماي.

جياۋ يۇيلۇ كەلدى بۇ يەرگە پارتىيە مېھرىن ئېلىپ،
ئىنقىلاۋىي روھ، جاسارەتتە يۈرەك قەلبى يېنىپ،
خەلق ئۈچۈن، لەنكاۋ ئۈچۈن ئىشلەشنى چىن مەقسەت قىلىپ،
ھەم بۇنى ئالى مۇكاپات، شان - شەرەپ بەختى بىلىپ،
تېچ - قۇلاي، ئوبدان شارائىتتا تۇرۇشنى خالىماي!

ئوقۇدى نۇرلۇق كىتاپلارنى جېنىدىن، كۈنۈ-تۈن،
بىلدى لەنكاۋغا ئاتالغاندەك ئۇنىڭ سوزى پۈتۈن،
تاپتى چارە، تاپتى تەدبىر، كەتتى پىكىردىن تۈگۈن،
جەڭگە ئاتلاندى قىزىق غەيرەت بىلەن ئۇ خەلق ئۈچۈن،
دەپ "ئولۇپ كەتسەممۇ ھەرگىز مەندە ئارمان قالمىغاي".

ئۇ كېزىپ لەنكاۋ يېرىنى بىلدى ئەھۋالنى تولۇق،
ئويلىدى: بۇ كەڭ ئېتىزلار بولغۇسى مۇنبەت، بولۇق،
پارتىيە باركى خەلقنىڭ قۇدرىتى چەكسىز، ئۇلۇغ،
بىز ئۈچۈن ھىچكەپ ئەمەس بۇ قاتمۇ-قات ئاپەت، توسۇق،
كەتكۈسى جەزمەن بۇ يەردىن كەمبەغەل ئاقلق چىراي!

ئاقىۋەت ئاپەتلىنىڭ مەنبەلىرىنى تاپتى ئۇ،
چەكلىدى قۇمنى، بورانى، شورغا زەيكەش چاپتى ئۇ،
يەڭدى ھەم قۇرغاقلىنى، لەنكاۋغا كوكلەم ياپتى ئۇ،
بولسىمۇ قاتتىق كېسەل زور توھپە ئۈلگە قاتتى ئۇ،
"ئوز كۈچىگە تايىنىش" ئەڭگۈشتىرىنى تاشلىماي.

بولدى كەڭ ۋەيرانە يەرلەر مول ھوسۇلنىڭ غەزنىسى،
قىلدى بۇلبۇللارنى شەيدا باغلىنىڭكى جىلۋىسى،
يەر-جاھان تاڭ قالغۇدەك بۇ ئوزگىرىشنىڭ ھەممىسى —
پارتىيە رەھبەرلىگىنىڭ ئەلدىكى بىر غەلبىسى،
ئىنقىلاۋىي روھ كۈچىگە ھىچنىمە تەڭ بولمىغاي!

ئولمىدى ئۇ، تاكى مەڭگۈ بىز بىلەن بىللە ئوتەر،
بۇ ۋەتەننىڭ ھەر يېرىدە روھى چاقناپ نۇر سېپەر،
بىزگە ئۇ ھەر جەڭ - كۈرەشتە مىسلىسىز ئىلھام بېرەر،
قۇچمىز غالىپ تۇغىنى كوتىرىپ شانلىق زەپەر،
ئىز باسارىدىن بولۇپ بىز زادى ئوڭمەي - ئاينىماي.

1965 - يىل.

غالىپ قوشۇن

(مۇخەممەس)

دەۋرىمىزنىڭ قەھرىمانى، قۇدرىتى غالىپ قوشۇن،
ئېلىمىزنىڭ تەڭدىشى يوق قۇۋۋىتى غالىپ قوشۇن،
خەلقىمىزنىڭ ھەركۈرەشتە شوھرىتى غالىپ قوشۇن،
بارچە پاك ئىنسان ئىشەنچى، ھورمىتى غالىپ قوشۇن،
ھور ھاياتنىڭ قالقىنى ھەم تۇۋرىگى، غالىپ قوشۇن.

سەن بىلەن تارقاپ جاھالەتنىڭ - زۇلۇمنىڭ چاڭلىرى،
ئاتتى نۇرلۇق ھور ھاياتنىڭ مەڭگۈ تۇنسز تاڭلىرى،
چومدى شاتلىققا ۋەتەننىڭ يېزا - شەھەر، خاڭلىرى،
يايرىدى خەلقىم پاراۋان، تاپتى راھەت جانلىرى،
بۇ سېنىڭ توككەن قېنىڭنىڭ قىممىتى، غالىپ قوشۇن.

سەن بۈگۈن ئەلگە يەنە زور توھپىلەر قاتماقتىمىسەن،
بەختىمىز بوستانىنى ئەجرىڭدە ياشناتماقتىمىسەن،
قەھرىمانلىق ناخشىسىن ھەر سەپتە ياڭراتماقتىمىسەن،
قەلبىمىز دەرياسىدا ھورمەت بولۇپ ئاقماقتىمىسەن،
خۇددى كۆكلەم يامغۇرىدەك شەپقىتى، غالىپ قوشۇن.

ساقلىدىڭ سەن بەختىمىزنى ياۋ-رەقپىنىڭ ۋەھىمىدىن،
چېگرىدا پوستانا تۇرۇپ قورقماي مۇشەققەت قەھرىدىن،
چۈنكى سەن چەكسىز قۇۋۋەت ئالغان ۋەتەننىڭ مېھرىدىن،
بەختىمىز ئۆتمەكتە تويىدەك خىزمىتىڭنىڭ بەھرىدىن،
سەن بۇ مەزمۇندا ھاياتنىڭ لەززىتى، غالىپ قوشۇن.

ئىشچى سەن زاۋۇتقا بارساڭ گاڭ-پولات تاۋلايدىغان،
كانغا كەلسەڭ زەربىدار سەن زادىلا ھارمايدىغان،
سېخقا كىرسەڭ رەخت توقۇيسەن ھەر كىشى داڭلايدىغان،
ئۇستا شوپۇر سەن سەپەردە بىخەتەر قاتنايدىغان،
تۈگمەس بايلىق-غەزىنە مېھنىتى، غالىپ قوشۇن.

يېزىغا بارساڭ ئەگەر باتۇر دىخان نامىڭ سېنىڭ،
گۈل يېزا، كەڭرى ئېتىز سويىگەن گۈزەل جايىڭ سېنىڭ،
ئىشتا ھەم تۇرمۇشتا دائىم ئامما ھەمرايىڭ سېنىڭ،
ئىشلىسەڭ بىللە كۈچەپ راھەتلىنەر جانىڭ سېنىڭ،
سەندە كۈچلۈك ئىشچى، دىخان ئادىتى، غالىپ قوشۇن.

ھەم يەنە سەن ئېنژىنېر، ئالىم، ۋە دوختۇر، يازغۇچى،
خۇددى بىر چەكسىز دېڭىزدەك ئەقلى-زېھنىڭنىڭ كۈچى،
ئىشلىرىڭ يوقتۇر قىلالماس، سەن ئاسانلىق تاپقۇچى،
قوللىرىڭدا ھور كېلىچەك-كەلگۈسىنىڭ ئاچقۇچى،
ئوس يەنە، كۈيلەي سېنى ھەر نوۋىتى، غالىپ قوشۇن!
1965 - يىل.

قادىر ھېزىم ھەققىدە مەرسىيە

خىسلىتى، روھى ئۇلۇغ، ئالىجاناپ قادىر ھېزىم،
ئوتتى تەيشەندەك قەدىرلىك چىن ياشاپ قادىر ھېزىم.

قەھرىمانلىق بابدا نامى ئەجەپ مەشھۇر ئۇنىڭ،
ئىپتىخار قوزغايدۇ ھەردىلغا ياراپ، قادىر ھېزىم.

دەۋرىمىزدىن تاپتى ئۇ شۇنداق ئىناۋەت-ئابروي،
ئۈمىدىنى شانۇ-زەپەرلەرگە ئوراپ، قادىر ھېزىم.

قېلىنما قىلدى ھەرچاغ داھىلار تەلىمىنى،
چىن ياشاشقا بۇ بىلەن تاپتى جاۋاپ، قادىر ھېزىم.

قەھرىمانلاردىن ئۈگەندى ئىشتىياق - ئىخلاىاس بىلەن،
باستى كۈندە ئالغا خۇددى بوپ كاراپ، قادر ھېزىم.

بارلىغىنى قىلدى تەقدىم ئەل - ۋەتەن مەنپەئەتگە،
خەلق ئۈچۈن ئىشلەشنى چىن بۇرچى ساناپ، قادر ھېزىم.

نەگە بارسا قىلدى ياخشى ئىشلىنى ئىزدەپ تېپىپ،
يەڭدى بۇ يولدا جاپالارنى چىداپ، قادر ھېزىم.

بولدى شۇنچە ئاددى - ساددا ھەمدە كەمتەر - خۇش پېمىل،
توكتى مېھرىن كۈنگە ئوخشاش يالتىراپ، قادر ھېزىم.

ئوچ كورۇپ يىركەندى دۇشمەن ھەم رەزىللىككە ھامان،
ۋە ئۇنى كورگەن زامان قىلدى خاراپ، قادر ھېزىم.

ئېلىشىپ دولقۇن بىلەن قۇتقازدى ياش ئوسمۇرلىنى،
قاچمىدى خەۋپتىن ئەزىز جاننى ئاياپ، قادر ھېزىم.

ياخشى ئەخلاق - ياخشى خىسلەتلەرنى ئۇلغايىتتى راسا،
ئاممىنى تەربىيىلىدى دەۋرانغا باپ، قادر ھېزىم.

كوتىرىپ غالىپ تۇغىنى باشلىدۇق قۇتلۇق سەپەر،
بىز بىلەن ئورلەر گۈزەل مەنزىل قاراپ، قادىر ھېزىم.
1966 - يىل.

سولدا

ئىشقا چۈشتى بىر جۇپ قىز - يىگىت،
بىر بىرىگە يانداش سول ئېلىپ.
بەسلىشىشتى ئۇلار ئوزئارا،
چىقماق ئۇچۇن ئورۇشتا يېڭىپ.

مۇسابىقە قىزدى راسا،
تونۇر تەپتى يانغان ئېتىزدا.
ئىككى ياشنىڭ ئورغۇپ غەيرىتى،
جۇش ئوردى بۇ ئالتۇن دېڭىزدا.

ماھىرلارنىڭ چېكىلىرىدە
چاقىندى تەر - زۇمرەت يالتىراپ.
شەمشەر ئوغاق پولات قوللاردا
ئويىناپ كەتتى ئالغا ئالدىراپ.

ناكا قىلدى ئوغاق يىگىتنىڭ
بارمىغىنى ئۇشتۇمتۇت شىلىپ.
ئوتۇپ كەتتى ئالدىغا قىزچاق،
بولغىچە ئەر زەخمىنى تېگىپ.

ئارتقا بېقىپ ۋاپا بىلەن قىز
ددى: "چاپسان يېتىشكىن ماڭا!"
جاۋاپ كەلدى ئارقىدىن: "ئوتۇپ،
تېخى ياردەم قىلمەن ساڭا."

چېلىنغاندەك ئالتۇن قوڭغۇراق
كۈلكە ئىچرە ددى قىز: "ياخشى...!"
مەۋج ئۇردى بۇ بىلەن يىگىت —
قەلبىدىكى سويگۇ ئوركىشى.

ئورۇۋۇتىپ، ئەرنى ئوزىگە —
يەتكۈزمەكنى قىز قىلدى خىيال.
بۇنىڭ ئۈچۈن كەڭرى سولنى
ئەرتەرەپكە كېڭەيتتى دەرھال.

چەبدەس ئورۇپ يېتىشتى يىگىت،
(ياردەمدىن تارىيىپ سولى).

بىراق ئوڭۇپ كەتتى قىز رەڭگى،
كوزگە چۈشكەچ يارىنىڭ قولى.

ئېچىنىش ۋە خىجىللىقتا ئۇ:
”بىلمەپتىمەن، — دىدى، — ھالىڭنى
بىلگەن بولسام، ئالدىراتماستىم —
سەندەك گۈزەل جان نىسارىمنى.“

”يىمە پۇشمان، — ئېيتتى قىزغا ئەر، —
كۈرەش قىلسا توكىلەر قان — تەر.
يېتەلمەيتتىم ساڭا ئەسلاكى،
كويۇنمىسەڭ سولۇمدا ئەگەر.“

دىيىلدى جىق سويگۇ سوزلىرى،
بولۇۋاتقان مۇسابىقىدە.
ئەۋج ئالدى بارغانسېرى ئىش،
غەيرەت تېشىپ ئامراق قەلبىدە.

ئوردى ئۇلار ئومىنى ئۇزاق،
يېڭەلمىدى بىر بىرلىرىنى.
باغلىغاچقا شەرەپلىك ئەمگەك
تا مەڭگۈگە چىن دىللىرىنى.

1966 - يىل.

رۇبائىلار ۋە پارچىلار

1

يىلدىن ئەمەس ياشلىق، قېرىلىق،
بۇغا پەقەت ئوزەڭ سەۋەپكار.
قېرىسەنكى ياپ-ياش تۇرۇپمۇ،
گەر بولمىساڭ يىلغا تەلەپكار.

2

ۋاقت ئومۇر، ۋاقت غەزىنە،
ئېچىش ئۈچۈن ئۇنى ئالدىرا!
توھپەڭ بىلەن مېڭ-مېڭ يىللارنىڭ
يادىدا قال، كۈندەك يالتىرا!

3

قەلبىم خۇددى قىپ-قىزىل لالە،
قىلاي ئۇنى ياقۇت پىيالە.

قۇيۇپ ئاڭا مۇھەببىتىمنى
سۇنۇپ ئوتەي ئەلگە ھامانە.

4

گۈلگە كوكلەم بولمىسا، گۈل ھوسنىگە تولماس ئىدى،
شاخغا سايراش ئۈچۈن بۇلبۇل كېلىپ قونماس ئىدى.
بولمىسا دەۋرىم - زامانەم قەھرىمان خىسلەتكە باي،
مەندىمۇ بۇنچە ھاياجان ئىپتىخار بولماس ئىدى.

5

ئەي بۇرادەر، ياخشىلىق كۈتمە ياماندىن ھەرقاچان،
بەرگىنى بار نەدىمۇ بال نەشتىرى بىرلە چايان؟
ياخشىلىق كۈتمەك ياماندىن، بىلكى بۇ ئوخشار گويا -
يىپ ئېشىپ قۇمدا، پىچىپ سايەنى تىككەندەك چاپان.

6

ئىززەت ئىزدەشتىن بۇرۇن قىل ئۈزگىگە ئىززەتنى سەن،
ياخشىلىق كۈتسەڭ، بۇرۇن كورسەت ۋاپا - خىزمەتنى سەن.
ئالغىلى قانداقمۇ بولسۇن يەرگە دان چاچماي ھوسۇل؟!
باقمىسا گەر ئەل ساڭا، كىبەرەڭگە قىل نەپرەتنى سەن.

7

ياخشنىڭ قەدرىنى بىلمەي ياخشىدىن قاچقان گۇنا،
 دۇشمىنىنى دوست تۇتۇپ، ئىچ باغرىنى ئاچقان گۇنا.
 ئاچ كىشىدىن نان تاما قىلغان كۈچۈكتەك تەلمۈرۈپ،
 دۇشمىنىنىڭ كوزىگە شەپقەت تىلەپ باققان گۇنا.

8

ساختىپەزلەرنىڭ ئەزەلدىن كوزلىرى ئاچ، كوڭلى پەس،
 نەپسى ئاژىناپلىق بىلەن قاتتىق تاقىلدار ھەرنەپەس.
 نەپسىنى پايدا، ھوقۇقتا قاندۇرۇپ ئۆتمەك ئۈچۈن،
 ئىشلىتەر بولگۈنچىلىك ھەم ھىلە - مىكرى، سۇيىقەست.

9

قۇياش ھەركۈن پەلەك ئۈزرە كۈلۈپ پارلاپ قىلار جەۋلان،
 ئۇنى كومىگەن كومەچ دەپ ئېيتسا، پۈتكەي قايسىبىر ئىنسان.
 ھەقىقەت شۇ قۇياش يەڭلىغ، ئىشەن، مەيلى ئىشەنمەۋە،
 شەپەرەڭ قاغىشىدىن يەتمىگەي ئاپتاپقا ھىچ نۇخسان.

10

قىلمىدىڭ ماختانغىدەك ئىش، زادى مەغرۇرلانمىغىن،
ئاز - تولا توھپەڭ - نەتىجەڭدىن قانا ئەت تاپمىغىن،
ئىنقىلاپ قۇربانلىرى سەنچۈن جېنىدىن كەچتىغۇ؟
بول خىجىل، غەيرەتكە تول، ئورلە پەلەككە، ھارمىغىن!

11

زەر بىلەن مىس قىممىتى ئەما ئۈچۈن پەرقسىز ئىررۇر،
ئەيلىسە بۇلبۇل ناۋا زاڭلىق قىلىپ قۇزغۇن كۈلۈر.
ئىلغىماس ئەسلا ئېشەك چالسا قۇلاغىغا راۋاپ،
قىلما نادانغا ئىسىمىل سوز، قىل ئۇنى دەنا بىلۈر.

12

سۈھبىتى ناچىنىسىلارنىڭ خۇددى خالاجاي سېمان،
ئۇندا تۇرساڭ بىر مەھەل بەدبۇيغا بۇرنۇڭ ماسلىشار.
ئۆلپىتى قىلما ئۇلارنى سەن ئۈزەڭگە ھەرقاچان،
كىم نىجاسەتنى تۇتۇپ يۈرسە ئۇنىڭدىن ئەل قاچار.

13

گۈل دىدى بۇلۇلغا: "سەن تۇتقۇن قىلىندىڭ نە ئۇچۇن؟"
 ئېيتتى بۇلۇل: "بىرنەپەس چەككەن ئىدىم ئىشقىڭدا ئۇن.
 سايرىشىم بولغاچ يېقىملىق، ھەم سىياقم جەلبىلىك،
 ئورنىغا باغنىڭ قەپەس بولماقتا جايىم كۇنۇ-تۇن."

14

ۋەتىنىم! چىمدىم توپاڭمۇ گوھىرى كاندەك ئەزىز،
 ھەر يۇتۇم زۇمرەت سۇيۇڭ ئابى-ناۋات، قاندەك ئەزىز.
 مىڭ گۈلىستان ھوسنى بار ھەر ياپرىغىڭنىڭ چېھرىدە،
 دەشتلىرىڭنىڭ قامغىمۇ لالە رەيھاندەك ئەزىز.

15

ۋەتىنىم! سەندە ياشاپ ئۆتمەك بەخت، خوشلۇق ماڭا،
 يەتتە ئىقلىمدا كوڭۇللۇك سەنچىلىك جاي يوق ماڭا.
 سەندە ئۆتكەن ھەرمىنۇت، ھەر سائىتىمنىڭ بەركىتى
 مىڭ ئەسىرنىڭ راھىتىدىن-بەختىدىن ئارتۇق ماڭا.

16

ۋەتىنىم! ئوتتى سېنىڭ قوينۇڭدا ئەجدادىم تالاي،
تەر توكۇپ، جان بەخش ئېتىپ، بوپ قەھرىمان خىسلەتكە باي.
قالدۇرۇپ كەتتى ئۇلار سەن جانۇ-جانىمنى ماڭا،
بولمىسام ھەغدا ساڭا، سەندەك ۋەتەن نەدىن تاپاي؟!

17

ۋەتىنىم! ئەي غەمگۇزارىم، چىن ۋاپادارىم- ئانام،
ئاق سۇتۇڭ- شەپقەتلىرىڭنى سەن ماڭا بەردىڭ داۋام.
ئۇ مېنىڭ جىسمىمدا ھاسىل قىلدى چەكسىز كۈچ- قۇۋۋەت،
بوپ كېتەيكى تۈز كورۇڭ، ئەجرىڭنى گەر ياندۇرمىسام.

18

ئەل- ۋەتەننى سويىمگەندىن بەلكى ئولگەن ياخشىراق،
يەرگە خائىن مۇردىسىدىن تاپنى كومگەن ياخشىراق.
ياۋغا باش ئەككەن نىجىسىنىڭ باققىچە ئەنگارىغا
سەسكىنىشىز ئىت- ئېشەك ھايۋاننى كورگەن ياخشىراق.

19

جەڭگە چۈشسەم ۋەتەننىم، ئىشقىڭ ماڭا دەرمان بولۇر،
 مىسلى روھىي ھالىتىم شىر، قامىتىم ئاسمان بولۇر.
 نەپرىتىمنى خۇددى زور تاغدەك ئېغىر بازغان قىلىپ،
 زەرپ بىلەن ئۇرسام رەزىل ياۋنى، كۈكۈم - تالقان بولۇر.

20

ئانىسىدىن تانسا كىمكى، ئول يىگىت - ئوغلان ئەمەس،
 ۋەتەننىم - تۇققان ئانام، پەرزەندىمەن، يالغان ئەمەس.
 تىغ كوتەرسە قايسى ئىبلىس جان ئانامنىڭ ئۈستىگە،
 بولىمەن قالغان ئاڭا، مەن ياۋغا يالۋۇرغان ئەمەس.

21

جاھاندا ئوز ئانا يۇرتتىن سويۇملۇك جاي، ۋاپادار يوق،
 ئۇنىڭدىن ئورۇسە كىم يۈز، ئۇنىڭدەك چوڭ گۇناھكار يوق.
 ۋەتەن ھىجرىنى تارتقاندىن دوزاختا كويگىنىڭ ئەلا،
 كىشىنىڭ يۇرتىدا ئوتكەن مۇساپىردىن ئوتەر خار يوق.

1962 — 1977 - يىللار.

ئاخشىمى

(غەزەل)

مەن سېنى كۆتتۈم ئۇزاق باغىڭدا يەككە، ئاخشىمى،
بولدى ھەمرا ئاي ماڭا ئورلەپ پەلەككە ئاخشىمى.

ئايغا باقتىم، ئارزىڭ بولدى ئايان چېھرىدە،
ئوخشىمايتتى ئۇ پەقەت سەندىن بولەككە، ئاخشىمى.

سەن تۇيۇلدۇڭ خۇددى ئايغا ئايلىنىپ كەتكەن كەبى،
ئۇشبۇ ھال سالدى مېنى تەشۋىشكە - دەرتكە ئاخشىمى.

بىر ۋاقىتلاردىن كېيىن پاتتى بۇلۇت باغرىغا ئاي،
قالدى سەندىن ئۈمىت كۆڭلۈمدە چەككە ئاخشىمى.

ئائىلاج يانماق بولۇپ تۇرغان ئىدىم، كەلدىڭ، دىدىم:
چىقمىغىل بۇندىن كېيىن ھەرگىزمۇ كۆككە، ئاخشىمى.

گۈل سۇرۇختەك ئېچىلىپ قىلدىڭ تەبەسسۇم ئەي پەرى!
"چىن قوبۇل بولدۇم" دىگەندەك بۇ تىلەككە ئاخشىمى.

سورغىنىمدا ۋاقتىدا چىقماستىن بىر كىشى،
”ئايىمۇ مەندە كىچىك دىدىڭ، ياقىڭ يۈرەككە، ئاخشىمى.

مەن سېنى ئايدىڭ ئەمەس، ئاي چىقمىغان تۈندە كۈتەي،
قىل ئىگە ۋەسلىڭ ئىلە دولەت - مۈلۈككە، ئاخشىمى.

1967 - يىل.

ئەي رىزىۋانگۈل، سىزنى ھەرگىز
ئۇنۇتمايمىز!

ئەزىز ئانا ۋە تىنىمنىڭ غەمگۈزارى،
نۇرلۇق تاغنىڭ ساپ ۋەجدانلىق پىداكارى،
ئەل - مىللەتنىڭ شان - شەرىپى، ئىپتىخارى،
ئەي رىزىۋانگۈل، سىزنى ھەرگىز ئۇنۇتمايمىز!

قارا زۇلمەت بۇ ۋەتەننى قاپلىغاندا،
زۇلۇم چېكىپ خەلقىم قاڭغىر قاخشىغاندا،
ئەركىنلىككە تەلپۈندىڭىز تىيانشاندا،
ئەي رىزىۋانگۈل، سىزنى ھەرگىز ئۇنۇتمايمىز!

باھادىرلىق كەمىرىدە بەلنى باغلاپ،
قۇل ئۆتمەكنى دۇنيادا ئەڭ نومۇس چاغلاپ،
قاتناشتىڭىز مىللى سەپكە قىزغىن قوللاپ،
ئەي رىزىۋانگۈل، سىزنى ھەرگىز ئۇنۇتمايمىز!

جەڭچىلىكتىن شاتلىغىڭىز يەتتى كوككە،
بەستىڭىزگە زەپ ياراشتى مىللىتى، شەپكە،
چىنىقتىڭىز بويۇن ئەگمەي مۇشەققەتكە،
ئەي رىزىۋانگۈل، سىزنى ھەرگىز ئۇنۇتمايمىز!

ۋارىسلىق قىپ نوزۇگۈمنىڭ مەرتلىگىگە،
داغ قوندۇرماي ئەجداتلارنىڭ شوھرىتىگە،
جەڭ قىلدىڭىز قىساس پۈكۈپ دىل قېتىگە،
ئەي رىزىۋانگۈل، سىزنى ھەرگىز ئۇنۇتمايمىز!

ئوق ئۇزدىڭىز جەڭدە خۇددى يامغۇرسىمان،
تاپماي ئوتتى زەربىڭىزدىن دۈشمەن ئامان.
جەسەتلەردىن قوپاردىڭىز مىسلى داۋان،
ئەي رىزىۋانگۈل، سىزنى ھەرگىز ئۇنۇتمايمىز!

توھپىڭىزدىن بولدى خەلقىم شۇنچە خوشال،
تەبرىكلىدى كوكسىڭىزگە تاقاپ مېدال.

ئالدى ئىلھام، ئۈلگە سىزدىن ھەر قىز - ئايال،
ئەي رىزىۋانگۈل، سىزنى ھەرگىز ئۈنۈتمايمىز!

ئارزۇيىڭىز ھەل بوپ ئاخىر تاڭلار كۈلدى،
ۋەتەن قوينى سائادەتلىك نۇرغا چومدى.
قېنىڭىزدىن مەڭگۈ سولماس گۈللەر ئۇندى،
ئەي رىزىۋانگۈل، سىزنى ھەرگىز ئۈنۈتمايمىز!

كەتسىڭىزمۇ ئالەمدىن ئەي شانلىق قۇربان،
ئوبرازىڭىز قەلبىمىزدە ياشار ھامان!
قانداق چىدار ئۈنۈتۈشقا سىزنى ۋىجدان؟!
ئەي رىزىۋانگۈل، سىزنى ھەرگىز ئۈنۈتمايمىز!
1968 - يىل.

ھاراقكەشنىڭ شىكايىتى

(ساتىرا)

ھاراق - مەيگە مەندەك ئامراق بولغان يوق،
ئەيىۋەنناس! ئەمدى ھاراق ئىچمەيمەن.
ھاراق ئىچىپ مەندەك رەسۋا بولغان يوق،
ئۇنى ئىچكەن يەرگە مەڭگۈ كىرمەيمەن.

ھاراق دىگەن چىرىتە رەكەن ئىنساننى،
يوقتار كەن نومۇس، ئەخلاق، ۋەجدانى،
ھاراق قۇيغان پىيالىگە پۇشماننى
ئالاي، بولدى، ئەسلا ھاراق ئىچمەيمەن!

* * *
مەن ئەسلىدە كەيپىلىك ئىشنى بىلمەيتتىم،
كەيپ قىلغاننى ھەمدە ئوبدان كۆرمەيتتىم،
ھەتتا مەس-پەس دىگەن بىلەن يۈرمەيتتىم،
كۆرمەس ئىدىم ئىچمىلىكى راۋا مەن.

بېرىپ قالدىم بىر كۈنى بىر ئورۇنغا،
ھاراقكەشلەر تېپىشىمىشقا بىر سورۇنغا،
ئىچىشىلەر داۋام قىلدى ئۇزۇنغا،
قۇيدى ماڭا، "مەن ئىچمەيتتىم" دىدىمەن.

ئۇلار سەۋەپ-ئۆزۈمگە يول قويمىدى،
"خوشە-خوش!" - دەپ ئىچىشىمگە زورلىدى،
كۆپ تەخەشلىك قىلاي دىسەم بولمىدى،
كۆتىرىشكە ئۇنى مەجبۇر بولدۇممەن.

شۇندىن بۇيان ئۇلار ماڭا يېپىشتى،
قاتارىغا قېتىپ ئۆلپەت ئېتىشتى،

ئىچىشمەكچى بولسا مېنى تېپىشتى،
ساق بېشىمغا بىر ئاغرىقنى تاپتىم مەن.

بېرىلدىممەن ئىچىملىككە قىزىقىپ،
يادىم كەلسە كەتتىم ئىشتىن ئېزىقىپ،
ھوزۇرلاندىم ئۇنى ئىچىپ مەززە قىپ،
ئۇسىز ئۆتكەن كۈنى ئازاپ بىلدىممەن.

يارانلارنى ھەركۈنلۈكى يوقلۇدۇم،
پۇللا تاپسام سورۇنلاردا ئۆتلۈدۇم،
ئىچىشكەندە بىر جىڭغىمۇ تويمۇدۇم،
ھەر جەھەتتىن ئەھۋالىمغا باقمايمەن.

توت سەر ئىچسەم بولار ئىدىم بەش سەر مەس،
ئىچكىنىمدە قالماس ئىدى تۈزۈك ئەس،
قىلىقلىرىم ئىدى مېنىڭ شۇنچە پەس،
بۇنىڭ بىلەن ئابروپۇمنى توكتۇممەن.

ئېشەك سېيسە بىلىنەتتى دەريادەك،
ئوتەر ئىدىم ئايلىنىپ كور-ئەمادەك،
ماڭار ئىدىم دەلدۈگۈنۈپ لەقۋادەك،
كۆپ كۈلكىلەر-زاڭلىقلارغا قالدۇممەن.

ئاجايىپتى "تەڭشەلگەن" دە تەلەتتىم،
گاھى يىغلاپ، گاھ قاقاقلاپ كۈلەتتىم،
ئايال كورسەم جاننى گويا بېرەتتىم،
مەجنۇنلارچە ئوز ئوزەمنى ئۇنتۇپمەن.

تاياقمۇ ھەم يىدىم خەخقە چېقىلىپ،
يېتىپ قالدۇم ئازگال-لايغا مىلىنىپ،
ئەپمۇ كەتتى يېقىنلىرىم ئېچىنىپ،
ئادەم تۇرۇپ ئت كۈننى كوردۇممەن.

ئىچىپ يېتىپ قوپسام ھالىم چاتماقتى،
بېشىم ئېسىك مسالى خام قاپماقتى،
مىجەز-تاۋىم خۇددى سولاش شاپماقتى،
بۇنداق چاغدا يالغان كېسەل ئىدىم مەن.

تەربىيە قىپ كىمكى ماڭا قىلسا گەپ،
بولار ئىدىم شۇ زامانلا دەرغەزەپ،
ئۇرىشاتتىم لۇكچەكلەرچە گۇكەرەپ،
ھىچكىشىنى چىۋىقىمغا ئىلماي، مەن.

گەپدانلىقتا كاپىلدايتتىم-ھارمايتتىم،
مەن-مەن دىگەن گەپدانلاردىن قالمايتتىم،

ئۈزۈمنى زەپ ئاقىل قالىتىس چاغلایىتىم،
ئىدىم شۇنچە ھاكاۋۇر ۋە پاخپاق مەن.

ئويلار ئىدىم شۇنى دىلدىن قىپ ئارزۇ:
”ئېرىق-ئۈستەڭ، دەريادىكى پۈتۈن سۇ—
ئىچىشىمگە ھاراق بولۇپ قالسىچۇ؟!
بخارامان ئوتلاپ تولۇق قانساممەن.“

تاپقانلىكى پۇلۇم مەيگە كېتەتتى،
پۇل بولمىغاچ ئويۇم غۇربەت چېكەتتى،
بۇ-ئەھۋالدا بېشىم قېتىپ ئوتەتتى،
تاپالمايتتىم بۇڭا ھىچبىر ئىلاج مەن.

سورار ئىدىم ئادەملەردىن تولا قەرز،
قەرزدارلىق ئىدى خۇددى ماڭا پەرز،
بېرەلمىسەم خەقلەر قىلدى ھەتتا ئەرز،
نۇرغۇن قېتىم خىجالەتكە پاتتىم مەن.

ئۈگەنگەن خۇي پۇل بولمىسا كارى يوق،
ھاراق مېنى قىلدۇردى ھەم ئوغۇرلۇق،
ئۇيۇلارمەن سوزلىسەم بۇ توغرۇلۇق،
مەيلى تىڭشاڭ بىر ئىبىرە تكار بولاي مەن.

باھار پەسلى، ۋاقت ئىدى ئەتىگەن،
قۇياش پارلاپ نەيزە بويى ئورلىگەن،
سەرتقا چىقىم، ياندا يوقى پۇل دىگەن،
- بولدۇم ھاراق ئوتلاشقا زەپ خۇمارمەن.

”ئىش بولمىدى“ - دىدىم، چاپتىم ئوتنىگە،
يېلىندىم، كوپ يالۋۇردىم مەن كوپلىگە،
ئەسقاتمىدى قەرزىم بولغاچ سىنىتىگە،
تېخى ئايغا ئون بەش بولماي تۇرۇپ مەن.

چارە بولماي ماڭا غەملەر ئولاشتى،
ئالا - چەكمەن بولدى كوزۇم تولاشتى،
ئىزىكلىشىپ كەيپىياتىم سولاشتى،
كوردۇم قانچە كالىۋگۇمنى يالاپ مەن.

كونمەي نەپسىم تەسەللىگە ”چاپ“! دەيتتى،
”ھەرنە قىلساڭ بىرەر ئوتلام تاپ“ دەيتتى،
”ھىچبولمىسا ۋىجدانىڭنى سات“ دەيتتى،
قىلالىدىم پەقەت سەۋرى - تاقت مەن.

بۇنىڭ بىلەن كەلدىم يامان نىيەتكە،
”قىلىپ بىر رەت، قىلماسمەن“ دەپ ئەبەتكە،

ماڭىدىم ئاستا ماڭىزىن بار تەرەپكە،
قانداقتۇ بىر چونتەك ئىچىن كوزلەپ مەن.

كىرىپ كەڭرى ماڭىزىنىڭ ئىچىگە،
كوزۇم چۈشتى سولەتلىك بىركىشىگە،
“جوندەش” ئۇچۇن چۈشتۇم ئۇنىڭ ئىزىگە،
ئەل ئىچىگە قىستاپ - سىغداپ كىردىمەن.

يۇرەك پوك - پوك شىم يانچۇققا سالدۇم قول،
(قىستاڭچىلىق غەرىزىمگە ئاچتى يول)،
بولۇپتىمەن پۇل بارغۇ دەپ شۇنچە گول،
يانچۇق تېكى يوقلۇغىنى بىلمەي مەن.

تەڭدى قولۇم يوتىسىغا سەل - پەللا،
رەڭگى ئوچتى بۇ ئادەمنىڭ دەرھاللا،
كاپ قىپ تۇتتى ئوڭ قولۇمنى شۇ ئانلا،
“تۇتۇلدۇڭمۇ؟” دىدى، ئوڭۇپ كەتتىم مەن.

يالۋۇرغانتىم: “ماھىلىگەر بەچچىنى...”
دىدى، كاچات بىلەن ئۇردى نەچچىنى،
ئولاشتى خەلق، نەپرەتلىدى كوپ مېنى،
يانچۇقچىلىق قىلغىنىمغا توپىدۇمەن.

دېسەم يەنە جىق ئىشىم بار كۈلكىلىك،
ھاراقكەشكە ئىبرەتلىكتە ئۈلگىلىك،
ھەممىسىنى دەپ ئولتۇرماي كوپچىلىك،
ۋاقتىڭلارنى ئارتۇق زايا قىلىپمەن.

ھەتتاكى مەن تام بىلەنمۇ مۇڭداشقان،
ئېرىق ئاقسا "كۈلگەن يار" دەپ سىرداشقان،
كوتەك بىلەن چاپان سېلىپ مۇشلاشقان،
دونكىخوتتىن ئوتۇپ كەتكەن ئوبرازمەن.

ئوتكەزسەممۇ شۇنداق ئىشنى بېشىمدىن،
سەسكەنمىدىم يەنە يامان ئىشىمدىن،
بۇنداق بىر ئىش چىقماس پەقەت ئېشىمدىن،
ئاڭلاڭ! بۇنى سىزگە ئېيتىپ بېرەي مەن:

ھاراق ئىچىپ كىردىم بىر كەچ ئويۇنغا،
كوزۇم چۈشتى ئىسكەتلىك بىر خوتۇنغا،
كەپ ئولتاردىم يېنىدىكى ئورۇنغا،
مەسلىگىمدىن كىملىگىنى ئوقماي مەن.

پۇتۇن دىققەت كوزلەر ئىدى ئىكراندا،
ئىدىم ئەمما مەن پەس ئارزۇ-ئارماندا.

چېكىپ كوردۇم بۇ ئايالنى شۇ ئاندا،
گەپ - سوزۇمدە بەك مۇلايىملىنىپ مەن.

دېدىم: "خېنىم ئوزلىرى كىم بولسا؟
قاي ئورۇندا، قانداق خىزمەت قىلسا؟
قەيەردىدۇر ئۇچراشقاندىكى قىلىسا،
تونالمىدىم ئوزلىرىنى شۇدەم مەن.

ئايال قىلماي سوئالمىغا سوز - جاۋاپ،
كورۇۋەردى كىنوسىنى تۇز قاراپ،
تۇرالمىدىم بۇ ئەھۋالغا ھىچ چىداپ،
دېدىم ئاستا، ئەس - ھۇشۇمنى ئۇنتۇپمەن:

"خېنىم قويماي بىزنى ئۇنداق ئازاپقا،
ئايلىنىدۇرماي بۇ يۈرەكنى كاۋاپقا،
ئىلتىپات قىپ ئېغىز ئاچسىلا جاۋاپقا،
ئوزلىرىدىن سوز ئاڭلاشقا تەييارمەن.

ئايال يېنىك نەپەس ئالدى بىر تىنىپ،
قاراڭغۇدا تونالمىدىم سەپ سېلىپ،
ئويلۇدۇم: گەپ قىلمىغاندۇ تارتىنىپ،
بارغانسېرى بەك بىتاقەت بولدۇم مەن.

دېدىم كۈلۈپ: نىمە ئانچە قىلىلا؟
بىزنى ئىلماي، كىمنى كوزگە ئىلىلا؟
”ئىشقى“ دىگەن شۇنداق ئىكەن، بىلىلا.
ئوزلىرىنىڭ ۋەسلىگە چىن خۇمارمەن.

ئايال يەنە گەپ قىلمىدى سوزۇمگە،
نومۇسسزلىق تېرە ياپتىم يۈزۇمگە،
بىر ئىش قىلاي، توختا! دېدىم ئوزۇمگە،
قولدىن بەرمەي بۇ غەنىمەت پەيتىنى مەن.

پۇتۇن دىققەت كوزلەر ئىدى ئىكراندا،
پەقەت مەنلا كويە ئىدىم ئارماندا،
تۈگىگەنتى شەرمىم مېنىڭ شۇ ئاندا،
بۇ ئايالنى سويۇپ ئالماق بولدۇممەن.

— خېنىم، دېدىم ئاستا نوقۇپ بېقىنلاپ،
باقتى، ماڭا، سويۇۋالدىم يېقىنلاپ،
سويۇدۇمدە— يۇ، دېدى: ”تۇفى، يۈزى داپ!!“
چىراغ ياقىتى بىرى، ئوسال بولدۇممەن.

نۇردا كوردۇم تاغام قىزى (سىڭلىمىنى)،
تىترەك باستى لاغ— لاغ ئاۋاق جىسمىمنى،

نېمە بولدۇم دېدىم يىغىپ ئېسىمنى،
كوزۇم ئۇۋلاپ ئېيتتىم "نېمە كوردۇمەن؟!"

پۇشايماندا ھاپپالدىم يۇزۇمنى،
نەپرەت بىلەن ئەيىپلىدىم ئوزۇمنى،
رەسۋالقتا راۋا كوردۇم ئولۇمنى،
گورگە كىرمەي تىرىك تۇرۇپ ئولدۇمەن!!

مېنى كورگەن كوزلەر غەزەپ ياندۇردى،
ئېغىزلار تەڭ يۇزمىڭ لەنەت ياغدۇردى،
دىمەك ھاراق مېنى شۇنداق ئازدۇردى،
شۇ ئورۇندا توڭگۇز ئاتاق ئالدىم مەن.

ھېچ ئوتمىگەن بولغىدى بۇ ئالەمدە،
ئىنسانلىغىن قىلغان مەندەك دەپسەندە،
شۇنداقمۇ بەك بولامدىغان شەرمەندە؟!
مەي ئىچكەنگە قاراڭ! شۇنداق تويدۇمەن.

تۈكۈرۈلگەن تۈكۈرۈكلەرنى بېتىمدىن
سۇرتۇپ، قوپۇپ ئورۇن تۇتقان يېرىمدىن،
چىقىپ كەتتىم ئىزا ئوتۇپ جېنىمدىن،
ئويگە قانداق كەلگىنىمنى ئوقمايمەن.

شۇندىن بۇيان ئىچمىدىم مەي - ھاراقنى ،
ئىچكەن يەرگە باسمىدىم پۈت - ئاياقنى ،
قوبۇل قىلىپ ئاشۇ ئاچچىق ساۋاقنى ،
ئىچمىلىكتىن ئۇزۇل - كېسىل قالدۇم مەن .

ھاراقكەشلىك بۇزۇپ دىمەك ئىنساننى ،
يوقتار كەن نومۇس ، ئەخلاق - ۋىجداننى ،
ھاراق قۇيغان پىيالىگە پۇشماننى
ئالاي ، قايتا ھەرگىز ھاراق ئىچمەيمەن !

*

بۇ ھەجۋىنى ئوقۇغان ئەي ئامۇ - خاس ،
كۆپ ئىچمەڭلار مەينى ، مەندىن ئىلتىماس ،
ھاراقكەشلىك دەۋرىمىزگە ياراشماس ،
يامان ئىشنى كىم تۈزەتسە خۇرسەن مەن .

1970 - يىل .

ئىتتىپاق ئەزاسىمەن

بەختىيار ، نامى شەرەپلىك ئىتتىپاق ئەزاسىمەن ،
بۇ ۋەتەن گۈلزارلىغىنىڭ بىر گۈلى رەناسىمەن .

قويندا تەربىيىلىدى گۇڭچىڭتۇەن ساغلام مېنى،
مەن ئۇنىڭ بىر ئوت يۈرەكلىك جەڭچىسى - ئەزاسمەن.

پارتىيە تەلىمى بەردى ئاڭ ۋە ساپ ۋىجدان ماڭا،
شەپقىتى - بەھرىدە بولدۇم ياشلىنىڭ ئەلاسىمەن.

ئۇ ئۈگەتتى كىم بولۇشنى، كىم ئۈچۈن ئىشلەشنى ھەم،
شۇ بىلەن بولدۇم خەلقنىڭ ئەڭ يېقىن ئەسراسمەن.

بارلىغىمنى بەخش ئەتتىم شۇ بۈيۈك مەقسەت ئۈچۈن،
خۇددى جۇش ئۇرغان مۇھەببەتنىڭ بولۇپ دەرياسمەن.

غەيرىتىم ئۈستۈن، ئىرادەم شۇنچە يۈكسەكتۇر بۈگۈن،
بۇ ۋەتەننى 4 تە گۈللەش قەيسىرى تەشەنناسمەن.

كەلتۈرەرمەن بۇ ئەزىز دەۋرىمگە لايىق شان - شەرەپ،
ئەگىشىپ پارتىيىگە بولغاچ كۈرەش شەيداسمەن.

1976 - يىل.

يار بىلەن

(غەزەل)

سەيرى ئەتتىم باغ ئىچىنى بىر كۈنى ئول يار بىلەن،
شەرم- ھايالىق، چىن ۋاپالىق، گۈل مەڭز دىلدار بىلەن.

بولدى كوپ شىرىن تەكەللۇملەر مۇھەببەت توغرىلۇق،
كۈلدى دىل رەيھانلىرى بۇ سوھبەتۈ- گۈلزار بىلەن.

ئېيتتى ياپىرم ئاخىرى: "ھەرگىز بولۇشمايلى جۇدا،
كەتتى ھىجران تۇنلىرى، ئۆتمەيلى بىز خۇمار بىلەن."

مەن دىدىم: "جانان سېنىڭ ئېيتقانلىرىڭ يوللۇق، لېكىن
ئايرىلىشمايلى دىسەك، ئەلنى سويەيلى نار ① بىلەن."

يار دىدى: "سەن ياخشى كورگەننى كورەي مەن ياخشى ھەم،
تەڭ سۈرەي راھەت، چاپانى سەن دىلىم خۇشتار بىلەن."

① نار - ئوت - يالقۇن.

مەن دىدىم: "مەنچۇن ۋە تەن، خەلقىم سويۇملۇك، ئەڭ ئەزىز،
يارسىز يۇرمەكلىگىم تەڭدۇر ئازاپ-دېشۋار بىلەن."

يار دىدى: "جانىم پىدا بولسۇن مېنىڭمۇ ئەل ئۇچۇن،
ئىپتىخارلىقتا تۇراي خىزمەتلىرىگە زار بىلەن."

مەن دىدىم: "ئارزۇيىمىز چىقتى دىمەك بىر نۇقتىدىن،
بىللە ئورلەيلى سەپەردە مېڭىلغان تۇلپار بىلەن."

يار قېتىلدى دەۋىتىمگە خۇش تەبەسسۇم كورسىتىپ،
كۆلدى باغ، قىلدى ناۋا بۇلبۇلمۇ تەڭ گۇپتار بىلەن.

1976 - يىل.

دېۋە بىلەن بوۋاي

(چۆچەك)

ياشغانكەن بىر يوغان دېۋە بۇرۇن،

بىر جەزىرە قوينىنى ئەيلەپ ئورۇن.

ئۇ ئەجەپ يۇڭلۇق ۋە سەت، مەينەت ئىكەن،

تەققى - تۇرقى شۇنچە بەدھەيۋەت ئىكەن. ①

خۇددى ئاسماندەك ئىگىزكەن قامتى،
يوق ئىكەن كورمەككە ئادەم تاقىتى.

باشلىرى گويىكى زور تاغدەك ئىكەن،
ئاغزى بولسا خۇددى كەڭ غاردەك ئىكەن.

كوزلىرىدىن ئوت چاقار كەن باقسا گەر،
تەۋرىنەركەن ئاچچىغدا تەپسە يەر.

ھەر دەرەخنى ئۇ ئاللا ركەن يۇلۇپ،
قۇم قىلالار كەن قۇرام تاشنى مۇجۇپ.

ۋەھشلىكتە يوق ئىكەن ھىچ تەڭدىشى،
ھەممىگە ئۇندىن كېلەر كەڭ تەشۋىشى.

مەيلىچە ئۇ ئۇچرىغان جاننى تۇتۇپ،
تويغۇزار كەن قارنىنى يالماپ يۇتۇپ.

ئاخىرى قالماپتۇ دەشتتە ھىچ تىرىك،
بوپتۇ بۇ ياۋۇزغا قان ئەت ھەم يىلىك.

بىر كۈنى قارنى ئۇنىڭ غايەت ئېچىپ،
دەشتتە يەم دەردى بىلەن بارسا كېتىپ،

كورۇنۇپتۇ بەك يىراقتا بىر نىمە،
ھىچ قاچاندا كورمىگەن بىر سىر نىمە.

”بۇ ماڭا كەلگەن نېسۋە، ئېھتىمال“،
دەپتۇ-دە، كوڭلى بولۇپ قالىتىس خوشال.

ئاتلىنىپتۇ شۇ زامان ئول ياققا ئۇ،
خۇددى ئوخشاپ كۆچۈۋاتقان تاققا ئۇ.

يۈگرىشىدىن دەشت-باياۋان بوپتۇ چاڭ،
خۇددى تۇنگە ئايلىنىپتۇ ۋاقتى تاڭ.

كەپتۇ مەنزىلگاھقا ئۇچقاندەك يېتىپ،
كورسە بىر ھايۋان ئىكەن ئاۋاق-زەئىپ.

ئوز ئوزىگە دەپتۇ: ئاۋال گەپ سوراي،
قايسى مەخلۇقاتلىغىنى بىر ئوقاي.

سوزلىبان ئېيتىپتۇ: ئەي سالىپاڭ قۇلاق!
كىم بولۇرسەن ۋە نىچۇن كەلدىڭ بۇ ياق؟!

دەپتۇ ئۇ تىترەپ تۇرۇپ: ”نامم ئېشەك،
دىلدا ئىخلاسم ساڭا كۆپ شۇنچە بەك.

ئاقكۆڭۈل، مومىن-ياۋاش ھايۋانى مەن،
بولسا نە خىزمەتلىرىڭ تەييارى مەن.

ئەسلىدە بىر تۇزچىغا مۈلك-قۇل ئىدىم،
تۇرمۇشىنى ئۆتكۈزۈشتە ئۇل ئىدىم؛

نەچچە يىل ئوتتۇم ئاڭا خىزمەت قىلىپ،
ھەر كۈنى كۈرمىڭ ئېغىر مېھنەت قىلىپ.

كورمىدىم ئۇندىن پەقەت خوۋلۇقنى مەن،
دائىما تارتتىم زۇلۇم-زورلۇقنى مەن؛

تىللىدى، ئۇردى تاياق بىرلە داۋام،
بەرمىدى ئوز ۋاقتىدا سۇ ۋە تائام؛

بولمىغاچقا ھىچ ئىلاج كەتتىم قېچىپ،
ۋە ساڭا تارتىپ پاناھ قالدىم كېلىپ.

دەپتۇ دېۋە: "بەكمۇ ئوبدان ئۇچرۇدۇڭ،
ئاج ئىدى قارىنىم، كوڭۈلنى خوشلۇدۇڭ.

مەن سېنى يەيمەن شۇ دەم قىلماي رەھىم،
بەلكى يىمەسلىكىڭمۇ يوق تاقىتىم.

“بىر گېپىم بار دەۋالاي، — دەپتۇ ئېشەك،
— رازىمەن ئاندىن مېنى قىلساڭ يىمەك.”

“بويۇتۇ، تېز ئېيت” — دەپتۇ دىۋە يول قويۇپ،
دەپتۇ بېچارە ئېشەك قورقۇپ تۇرۇپ:

“سەن ئىرۇرسەن بۇ دىيارغا پادىشا،
مەن — مۇساپىر مېھمانىڭمەن، بىناۋا.

قايسى ئويلۇك ئولتۇرەر مېھمانىنى؟
قايسى مەرت تاپقان بوزەك بېچارىنى؟

سەن مېنى تاپساڭ بوزەك ئوبدان ئەمەس،
يەڭسە كىم ئاجزىنى، ئۇ پالۋان ئەمەس.

راستلا مەرت بولساڭ ئەگەر، كۇچلۇكنى تاپ،
كۇچ سېلىشتۇرماڭدا تەڭ تۇشلۇقنى تاپ.”

قېتۇ تەسىر ئۇشبۇ گەپلەر دىۋىگە،
چاڭ سېلىشتىن قول يىغىپ “نېسۋىگە.”

دەپتۇ: “ئېيتقىل، كىم مېنىڭ تەڭتۇش — خىلىم؟
كورسىتەي ئاڭا كۇچۇمنى بىر قېتىم.”

”تەڭدەشلىك، — دەپتۇ ئېشەك، — ئىنسان ئىررۇر،
خۇددى سەندەك قۇدرىتى چەندان ئىررۇر.“

بولسا شۇنداق، قوي مېنى ئۇچراشتۇرۇپ،
يەي ئۇنى ئورنىڭغا تېز ئالماشتۇرۇپ.

”ماقۇلە“ — دەپتۇ ئېشەك ھاڭراش بىلەن،
ئېپ مېڭىپتۇ دېۋنى ئالداش بىلەن.

* * *

بار ئىكەن دەشتنىڭ چېتىدە بىر بوۋاي،
چاچ — ساقىلى خۇددى ئۇچتەك، خۇشچىراي.

كوپىنى كورگەن ئەقلى چوڭ. دەنا ئىكەن،
چارە — تەدبىر باغدا رەنا ئىكەن.

ئەپكېلەر كەن ھەركۈنى دەشتتىن ئوتۇن،
مەيلى بولسۇن كۈن ئوچۇق ياكى جۇدۇن.

ئۇ ئېنى شەھرى بازارغا ئاپىرىپ،
تۇرمۇشنى قامدايدىكەن پۇلغا سېتىپ.

ئادىتىچە بىر كۈنى تاڭدا بوۋاي
كەپتۇ ئويىدىن دەشتكە يولدا توختىماي.

بۇندا باركەن بىر قەدىمىي چوڭ تىرەك،
بەكمۇ قاخشال، قامتى ئاسمان پەلەك.

ئولتۇرۇپتۇ بۇندا سەل-پەل دەم ئېلىپ،
باشتىلىق يەپ خاتىرىنى جەم قىلىپ.

شۇندا بىردىن بوپتۇ ئالەم چاڭ-تۈتەك،
دەۋنى ئەگەشتۈرۈپ كەپتۇ ئېشەك.

ئىككىسى بوپتۇ بوۋايغا روبرو،
دەۋە ئېيتىپتۇ ئېشەككە: "قايسى بۇ؟"

"بۇ بولۇر بىز نەچچە كۈنلەر ئىزدىگەن
ھەممىدىن كۈچلۈك، زىرەك ئادەم دىگەن."

ئۇشۇ سوزگە دەۋە چۈمپۈتمەي پەقەت،
قوزغىلىپتۇ ئاچچىقى شۇ دەم قەۋەت.

دەپتۇ: "ئالداپ ئەكېلىپسەن سەن مېنى،
بۇ گۇنايىڭچۇن چوقۇم يەيمەن سېنى."

"ئەمىسە سورىغىن ئوزىدىن پۈتمىسەڭ،
بولسا يالغان مەن رىزا قانداق يىمىسەڭ."

دەۋە شۇ چاغدا بوۋايغا بىر قاراپ
دەپتۇ: "راست ئىنسانمۇ سەن، بەرگىن جاۋاپ."

"توغرا، مەن ئىنسانىيەت"، — دەپتۇ بوۋاي،
قىلچە قورقماي ئورنىدىن ۋە سىلجىماي.

بۇنى ئاڭلاپ دەۋە سەت قاھ-قاھ ئۇرۇپ،
زاڭلىق ئەتكەندەك كۈلۈپتۇ خوشلۇنۇپ.

لەرزىگە كەپتۇ ئۇنىدىن دەشت-ياۋان،
ئوز سوزىنى قىپتۇ ۋە بۇنداق بايان:

"ئاڭلىغانتىم ئادىمى نامىڭنى مەن،
كورمىگەنتىم بۇ سىياق ھالىڭنى مەن؛

ئويلىغانتىم قامتىڭنى ئەڭ ئىگىز،
ھوشۇقىغا بەلكى كەلمەس دەپ دېگىز.

چاغلىغان ھەم قۇدرتىڭنى زور ئەجەپ،
دەسسە تاغنى قېقىلغاي يەرگە دەپ.

نەدە بولسۇن بۇ سۇپەت؟! كوردۇم سېنى،
كەپتۇ يالغان تەرىپىڭ ئالداپ مېنى.

شۇنى ئېيت، كەلدىڭ بۇ ياققا نە ئۇچۇن؟!
كىمى ئىزدەيسەن بولۇپ بۇندا يوچۇن؟“

ئوزىنى ئاقىل بوۋاي تەمكىن تۇتۇپ،
دەپتۇ: ”كۈتكەنتىم سېنى مەن ئولتۇرۇپ.

مەقسىدىم ئەردى قىلىش سەن بىرلە جەڭ،
يەرگە بەرمەكچى ئىدىم قانىڭدا رەڭ.

تەلىيمگە سەن ئوزەڭ كەپسەن يېتىپ،
بۇ كۈچۈم تەمنى كورمەككە تېتىپ.“

دەپتۇ دئۇە: ”شۇ گېپىڭ راست بولسا گەر،
چۇش قېنى مەيدانغا، كىمى كىم يېڭەر؟!“

دەس تۇرۇپتۇ ئورنىدىن شۇئان بوۋاي،
دەپتۇ: ”تەلئۇمنى ئورۇنلا، جەڭ قىلاي.

تەلئۇم شۇلدۇر: كۈچۈم يوقتۇر شۇ دەم،
ئەپكېلەي ئويدىن ئۇنى قىلغىن كەرەم.

ئاڭغىچە كۈتكىن مېنى تاقەت بىلەن،
قاچمىغىن قورۇققا خاس ئادەت بىلەن.“

”ئېيتقىنىڭنىڭ ھەممىسىگە مەن ئۇناي،
كەلگىچە سەن كۈچ ئېلىپ، ساقلاپ تۇراي.“

”تۇرمىغىڭ راست بولسا گەر، — دەپتۇ بوۋاي،
— ئاڭغىچە سېنى ترەككە بەنت قىلاي.“

”مەيلى تاڭساڭ تاڭ، بۇنىڭغا رازىمەن،
ھەرنە شەرتىڭ ئالدىدا مەردانىمەن.“

شاتلىنىپ بۇ گەپ بىلەن ئاقىل بوۋاي،
ياۋنى يەڭمەككە راسا قايىل بوۋاي،

خورچۇنىدىن ئاپتۇ زور ئاغامچىنى،
بەنت ئەيلەپتۇ ترەككە دېۋنى؛

يولغا جىددىلىك بىلەن بوپتۇ راۋان،
ئالدىراپ كەپتۇ ئويىگە شادىمان.

ئاپتۇ ياغ، گۇگۇت ۋە ئوتكۇر پالتىنى،
يوق قىلىشقا دېۋە — ئەقلى كالتىنى.

كەپتۇ قايتىپ دۇشمىنىڭ ئالدىغا،
دۇشمىنى ساپتۇ نەزەرنى پالتىغا.

دەپتۇ: "ئەپكەلگەن كۈچۈك شۇمۇ سېنىڭ؟
"ھە، مۇشۇ، — دەپتۇ بوۋاي، — ئالغاي جېنىڭ".

بۇنى ئاڭلاپ دىۋە قاتتىق چىقىراپ،
بوشنىشقا تەمشلىپتۇ ئالدىراپ.

ئۇشۇ مەزگىلى بوۋاي ئەۋزەل بىلىپ،
ئوت قويۇپتۇ گۈل تىرەككە ياغ چېچىپ.

كۆككە ئورلەپتۇ ئىگىز ئوت لوقۇراپ،
دەشت گۈيا بوپتۇ تونۇر يالقۇن تاراپ.

دىۋە ئەندىشتە تىپىرلاپ — يۇلقۇنۇپ،
قىپتۇ كۆپ ھەركەت غەزەپ — قەھرى تۇتۇپ.

ئاجرىتالماي ئۇ ئوزىن بەنتتىن پەقەت،
قومۇرۇپ ئاپتۇ تىرەكنى ئاقشۋەت.

بۇ مەھەلدە پەم — پاراسەتلىك بوۋاي،
ئوت يۈرەكلىك، مەرت — جاسارەتلىك بوۋاي.

ئىشقا ساپتۇ ئوينىتىپ ئاي پالتىسىن،
چۈۋۈۋېتىپتۇ دىۋىنىڭكى كاللىسىن.

تۇنى كۇندۇز قىلدى ئىنسان ئەقلىدىن،
بولدى ئاي، يۇلتۇزغا مېھمان ئەقلىدىن.

بول ئەقىللىق، كۆپ بىلىملىك، كۈچكە تول،
ئەلنى گۈللە، ئەلگە مەڭگۈ يارى بول.

1977 - يىل.

كۈيلە، راۋابىم!

(مۇخەممەس)

مەن سېنى ئالسام قولۇمغا تەن - تېنىم يايىرار، راۋاپ،
چالغىنىمدا جۇش ئۇرۇپ ئىلھاملىرىم قاينار، راۋاپ،
ئۇنلىسەڭ قەلبىمنى چەكسىز ئىپتىخار قاپلار، راۋاپ،
تارلىرىڭدىن توختىماي شاتلىقلىرىم يامرار، راۋاپ،
شۇل سەۋەپ ئامراقلىغىم ھەردەم ساڭا بىسىيار، راۋاپ.

دەر ئىدى ئۆتمۈش سىتەمكارلار سېنى ئەيلەپ مازاق:
"ساز بولامدۇ بۇ قەلەندەرلەر كوتەرگەن بەش قۇلاق؟"
ھول ئىدى پەدىلىرىڭ، ئاقچاققا كوزلەردىن بۇلاق،
دەردۇ - ھەسرەت تاغى باسقاچ تارلىرىڭ ئەردى ئۇلاق،
ئەرك، خوشاللىقتا ئىدىڭسەن شۇنچە تەشنا - زار، راۋاپ.

ئاشۇ يىللاردا سېنى كەلدىم يېنىمدىن ئايرىماي،
بىللە ئېپ چىقىم ئېتىز - ئەمگەككە ئەسلا تاشلىماي،
قانچە مۇدەھش تۇنى ئوتكەزدىم چېلىپمەن ئۇخلىماي،
سەن بىلەن روھلاندى يوقسۇل، ئەمما بۇندىن قورقتى باي،
مېھنىتىم، روھىمغا بولدۇڭ ھەرقاچان ھەمكار، راۋاپ.

ئايرىلىپ يۇرتتىن يىراق يەرلەردە سەرگەردان بولۇپ،
يۇرگىنىمدە چولدىمۇ پىغانىمان سەرسان بولۇپ،
سەن يەنە كەلدىڭ مېنىڭ دەردىمگە كۆپ دەرمان بولۇپ،
پاش قىلىپ زۇلمەتنى چالدىم خۇددى مەن قۇربان* بولۇپ،
سىرلىرىم - ئارزۇلىرىمنى قىپ ساڭا ئىزھار، راۋاپ.

تاڭ ئېتىپ بەختىمگە ئاخىر، نۇرغا چومدى ئەل - دىيار،
قايغۇلار كەلمەسكە كەتتى، مەڭگۈ بولدۇڭ بەختكە يار،
دەۋرىمىزنى كۈيلىدىڭ بۇلبۇل سۈپەت بى ئىختىيار،
تولدى دەريالار مۇھەببەتكە سېنىڭدە ھەممە تار،
ئامتىڭگە يەر - جاھان بولدى شۇئان ئىقرار، راۋاپ.

كورسىتىپ بەردى نىشانەڭنى ئۇلۇغ ئالتۇن نۇتۇق،
ماختىدىڭ يۈكسەك پەزىلەت، قەھرىمانلارنى تولۇق،

* قۇربان - «ئانارخان» فىلىمىدىكى قۇربان.

ئەلگە بەردىڭ مىسلىسىز ئىلھام، قۇۋۋەت - روھىي ئوزۇق،
ياۋ، رەزىللىككە بولۇپ كەلدىڭ ئەجەللىك زەربە - ئوق،
ئىنقىلاپ، جەڭلەر ئۈچۈن بولدۇڭ قورال، دەركار، راۋاپ.

بىر مەھەل توت بەدنىيەت دولەتكە ئاپەت ياغدۇرۇپ،
تاشلىدى سەنئەت بېغىمىدىن لالە - گۈللەرنى يۇلۇپ،
سەن راۋابىم ھەم قاماق - زىندانغا كەتتىڭ سولۇنۇپ،
ئوتتى ئاۋازىڭغا شۇنچە قەلبىمىز تەشنا بولۇپ،
پارتىيەم قىلدى ئازات ياۋنى ئېتىپ تارمار، راۋاپ.

سەن چېلىندىڭ پايتەخت - شاڭخەيدە... خەلقىم ئاڭلىدى،
ھەممە مىللەت ئوز سازىدەك ياخشى كوردى، داڭلىدى،
ئاڭلىغانچە دىل سويۇندى، دوست كوڭۇللەر قانمىدى،
خەلقارادا ھەم ساڭا ئالقىش - چاۋاكلار ياڭرىدى،
قانچە چالساممۇ سېنى قانماس دىلىم دىلدار، راۋاپ.

تېخىمۇ كۈيلە ۋە تەننى، داھى، گۇڭچەنداڭنى سەن،
قەلبىمىز مەڭگۈگە سويگەن بۇ ئىسىل ھور تاڭنى سەن،
كۈيلىگىن شاتلىق ۋە تەننى، كوممۇنىستىك تاڭنى سەن،
ئىشچى، دىخان، جەڭچىنى - گويياكى جىسمى گاڭنى سەن،
سېنى چالماققا ھەمىشە شائىرىڭ تەييار، راۋاپ.

1968 - 1978 - يىللار.

يىلتىز ۋە تۇپراق

قارىغاي ئوسەر مەغرۇر، بىمالال،
تاللىماستىن شارائىت ۋە جاي.
ياشار ئوزىگە تايىنىپ ھالال،
يېلىنماي ۋە تەمەننا قويماي.

ئوسەر كوككە تىنىمىسىز ھامان،
شۇنچە چىڭ ۋە مەردانە بەستى.
جامالدا باھار نامايان،
بولسىمۇ قىش زىمىستان پەسلى.

قارىغايغا بۇ ئىسىل پەزىلەت
پۇتۈلگەن يەر بەرگەن قۇۋۋەتتىن.
ئۇزۇلسە بۇ قۇۋۋەت سەل پۇرسەت
قۇرۇپ، قارىغاي قالار شوھرەتتىن.

مەن ئوخشاي مەن ئاشۇ قارىغايغا،
يىلتىزلىرىم — ۋە تەنگە مېھرىم.

ۋەتەن قۇۋۋەت بەرمىسە ماڭا،
تاماملىنار ھاياتىم، ئومرۇم.

1978 - يىل.

ئۇلۇغ زۇڭلى

(مۇخەممەس)

ۋەتەننىڭ ئوت يۈرەك ئوغلى، جاسارەتلىك ئۇلۇغ زۇڭلى،
بويۇك ماركس يولىغا چىن ساداقەتلىك ئۇلۇغ زۇڭلى،
كۈرەش - خىزمەتتە ئەڭ قابىل، پاراسەتلىك ئۇلۇغ زۇڭلى،
ئاجايىپ پاك ۋە ھەققانى ئادالەتلىك ئۇلۇغ زۇڭلى،
جاھاندا نامى زەپ مەشھۇر ئىناۋەتلىك ئۇلۇغ زۇڭلى.

ئىدىڭىز بۇ ۋەتەنگە بەك ياراشقان بىر ئىسىل رەھبەر،
سەمىمى، ئاڭكۆڭۈل، خۇشخوي، چىقىشقاق، ساددا ھەم
كەمتەر،

ئىدىڭىز شۇنچىلا روھلۇق، زەبەردەست - قەھرىمان، قەيسەر،
پەخىر ئەيلەر ئىدى سىزگە پۈتۈن ئىشچى، دىخان، ئەسكەر،
پەزىلەت بابىدا قالتىس كامالەتلىك ئۇلۇغ زۇڭلى.

ئاتالدى بەختىگە ئەلنىڭ مۇھەببەت - مېھرىڭىز مەڭگۈ،
پۈتۈن كۈچ - قۇربىتىڭىز ھەم پاراسەت - زېھنىڭىز مەڭگۈ،
ئارامنى تەرك ئېتىپ ئوتتى كۈرەشتە ئومرىڭىز مەڭگۈ،
يېزىلدى نۇر بىلەن تارىخ بېتىگە قىسىڭىز مەڭگۈ،
گۈزەل دەۋرىم - زامانەمگە ساداقەتلىك ئۇلۇغ زۇڭلى.

تولۇپ دەھشەت قارا تۈنگە مىسالى يەر بىلەن ئاسمان،
ئېغىر ئۈچ تاغ ئازاۋىدىن ۋەتەن چەككەندە دەرت، ئەپغان،
ئۈزىڭىزنى بالالارغا قىلىپ خۇددى پولات قالغان،
يورۇقلۇق كورسىتىپ چاقناپ گويماكى بولدىڭىز چولپان،
خەلققە غەمگۈزار، ئامراق ساخاۋەتلىك ئۇلۇغ زۇڭلى.

قەدىردان داھى ئۇستازغا ئىدى ساپ كوڭلىڭىز ئەسرا،
قۇرۇپ بىرلىكتە ئەڭ غالىپ قوشۇننى ئەتتىڭىز بەرپا،
ئۇزۇن مۇشكۈل سەپەردە بولدىڭىز شۇنچە يېقىن ھەمرا،
شۇ چۆڭچىڭ تەنپەندە قىلدىڭىز جياڭ جىپىشىنى رەسۋا،
ھامان ھىچ نەرسىدىن قورقماس شىجائەتلىك ئۇلۇغ زۇڭلى.

جاپالىق ئەجرىڭىز سىڭگەچ شەرقتە مەڭگۈ تاڭ ئاتتى،
قۇياشى بەخت - سائادەتنىڭ ئانا تۇپراقنى نۇرلاتتى،
ياشاردى گۈل - گىيالار باغدا بۇلبۇللار قوشاق قاتتى،

ئەسرلەر ئارزۇيى قانغاچ خوشاللىق دىلىنى پايراتتى،
كۈنىمىز بولدى سىز بىرلە پاراغەتلىك، ئۇلۇغ زۇڭلى.

ھىمات بولغاچقا سىز بىزگە ياراتتۇق مول زەپەرلەرنى،
تايىنىپ ئوز كۈچىمىزگە، توكۇپ ئەمگەكتە تەرلەرنى،
يېڭى موجىزگە تولدۇردۇق يېزا-قىشلاق، شەھەرلەرنى،
چېكىنىدۇردۇق قۇيۇنلارنى، ھۇجۇملارنى، خەتەرلەرنى،
يېڭىشتا بەردىڭىز بىزگە كاپالەتلىك، ئۇلۇغ زۇڭلى.

جاھانغا شوھرىتىمىز كەڭ تارالدى سىز بىلەن ھەردەم،
ئېزىلگەن ئەلنى چىن قوللاپ ئۇلارغا بولدىڭىز ھەمدەم،
ئىدى مەۋقە، ئىرادىڭىز گويا گاڭدىنىمۇ مۇستەھكەم،
ئوسال قىپ كەلدىڭىز ياۋنى كۈرەشلەردە تۇرۇپ بەردەم،
بەئەينى تەۋرىمەس تاغدەك قىياپەتلىك ئۇلۇغ زۇڭلى.

ئەزەلدىن سىزگە توت ئىبلىس يامان كوزدە قاراپ كەلدى،
راسا غالجىرلىشىپ، ئىتتەك ھېيىقىماستىن قاۋاپ كەلدى،
لېكىن خەلقىم يانا سىزنى ئۇلۇغ زۇڭلى ساناپ كەلدى،
ئىسىل ئوبرازىڭىز ئوچمەي ئۇنىڭدىن نۇر تاراپ كەلدى،
مىسالى مېھرى ئاپتاپتەك ھارارەتلىك ئۇلۇغ زۇڭلى.

ئۇلۇغۋار پارتىيەم تەدبىر قىلىپ يوق قىلدى ئاپەتنى،
ۋە قوغداپ قالدى تەسلىكتە ياراتقان ھور سائادەتنى،

تامامەن ئوڭشىدى ئەلدە خاراپ بولغان قىياپەتنى،
 تۇتۇپ يادىدا سىز بىزگە قىلىپ ئوتكەن دالالەتنى،
 بولۇر ئارزۇيىڭىز جەزمەن ئىجاۋەتلىك ئۇلۇغ زۇڭلى.

بولۇپ قالدۇق جۇدا سىزدىن لېكىن مەڭگۈ ياشايسىز سىز!
 كوڭۇل ئاسماندا ئوچمەيدىغان نۇرلۇق قۇياش، ئاي سىز،
 ياراتقان توھپىڭىز نۇرغۇن، مەدەت ئىلھامغا ئەڭ باي سىز،
 سەپەردە بىز بىلەن بىللە بولۇپ تېز ئالغا چامدايسىز،
 ھەمىشە قەلبىمىزدە سىز پاساھەتلىك ئۇلۇغ زۇڭلى!
 1978 - يىل.

پۇكەي ئالدىدا

پاكىزە كىيىنگەن بىر جۈپ ئەر-ئايال،
 تالادىن دۇكانغا كىرىشتى خوشال.
 كەينىدىن ئەگەشكەن ئوماق ئوغلغا
 يېڭى كەش ئالماقنى قىلىشىپ خىيال.

بېرىشتى ئاياق مال سېتىش ئورنىغا
 — كەلسە، — قارشى ئالدى پىركازچىك تۇرۇپ،
 — قايسى مال لازىمكى ھەر بىرلىرىڭگە؟
 دىدى يۈز-چېھرىگە تەبەسسۇم تولۇپ.

— كورەيلى، ئالسلا ئاۋۇ ئاياقنى، —
كورسەتتى ئىشكاپنى قول بىلەن دىخان.
ئەپكەلدى گوياكى پەرۋانە بولۇپ،
خۇشچىراي پىركازچىك ئاياقنى شۇئان.

ئۇزاتتى ھورمەتتە نەرقىنى ئېيتىپ،
”ئەرزانكەن“ دىدى ئەر قولغا ئېلىپ.
— ئالايلى مۇشۇنى، دىدى ئايالى، —
بالغا بىر قېتىم كەيدۇرۇپ بېقىپ.

كەيدۇرۇپ كورگەندە ئاياقنى دادا،
پۇتغا پەرزەنتنىڭ كەلدى سەل كىچىك.
بۇ چاغدا ئىككى چۇپ كەش ئېلىپ يانا:
— بۇنىڭدىن خىللايلى، — دىدى پىركازچىك.

كەلمىدى ئاياقلار پۇتقا زادى خوپ،
پىركازچىك قايتىدىن ئالدى باشقىنى.
مۇشۇنداق كورسىتىش بولدى كوپ قېتىم،
مەۋج ئۇرۇپ قەلبىدە سويگۇ تاشقىنى.

خېرىدار بۇ ھالدىن ئوڭايسىزلىنىپ،
دىدى: كوپ ئاۋارە قىلدۇق سىلنى.

— ياق، — دىدى پىركازچىك ئۇلارغا كۈلۈپ،
— ۋەزىپەم سېتىشتۇر دولەت مېلىنى.

ئەپكەلدى پۈكەيگە ئۇ يەنە ئاياق،
خوپ كەلدى بۇ نوۋەت ئولچەپ تىككەندەك.
خوشلۇقتىن ۋىلىقلاپ كۈلدى شوخ ئوغۇل،
تەخسىگە قاشتېشى، مارجان توككەندەك.

چىن دىلدىن تەشەككۈر ئېيتىپ ئەر — ئايال،
خوشلاشتى بۇ ئوڭلۇق پىركازچىك بىلەن.
يولبويى دىيىشتى ئۇلار ئوز ئارا:
“مال ساتقان بۇ يولداش ياخشى نىم دىگەن!”

1978 - يىل.

بوۋاينىڭ سوزى

“قېرىپ قاپسىز” دىسەم، مامۇت بوۋاي ئېيتتى: “تېخى ياشمەن،
ۋۇجۇدۇمدا قۇۋۋەت نۇرغۇن، مېجەز، ھەركەتتە شوخ — شاشمەن؛

قىلالايمەن ئېتىزلىقنىڭ ئىشىنى باللىرىم قويسا،
تېنىم ساغلام، ئەگەرچەندە يىسەم سىڭگەي گويا تاش مەن.

غېمىم يوق، توققۇزۇم تەلدۇر ئوتەر چاغىم پاراغاتتە،
مسالى خۇشپۇراق چاچقان قىزىل لەيلىگە رەڭداشمەن.

مېنى سات- بەختىيار قىلدى سويۇملۇك پارتىيەم زەپمۇ،
قىياس قىلسام سويۇنچەمدىن ئوزەمنى، خۇددى باغراشمەن.

قاراپ ساچۇ- ساقالىمغا 'قېرىپ قاپسىز' دېمە ئوغلۇم،
چۈشەر تاغلارغىمۇ ئاق قار، چىنار- قارىغاغا ئوخشاشمەن.

ساقال- سۇمبۇت بولالمايدۇ قېرى ياشلىق ئۇچۇن ئولچەم،
قارا روھىمغا! باتۇرلار بىلەن ئورلەشتە يانداشمەن.

چېچىمىنىڭ رەڭگىنى سورىساڭ، قىلىنغان ئاق گىرىمدۇر ئۇ،
ئوزەم گويىكى بىر ئەرتىست، ساڭا ياشلاردا تەڭداشمەن.

1979 - يىل.

ۋاقتىنى قەدىرلە، دوستۇم!

(غەزەل)

قەدىرلەپ ۋاقتىڭنى سوي- كەتكۈزمىگىن بەھۇدە، بوش،
سەن ئۇنى ئوتكۈز ھەمىشە ئەھمىيەتلىك، شۇنچە خوش.

چۈنكى ئۇ قىممەت باھا ئومرۇڭ، غەنىمەت بايلىقىڭ،
كەتسە بۇ مۈلكۈڭ قولۇڭدىن پايدا بەرمەس قايغۇرۇش.

بول ئاڭا ھەغدا-ئىگە، ئاخىرغىچە سالغىن يۈگەن،
ئادىتىڭ بولسۇن ۋاقىت-پەيت بىرلە سۈرئەت قوغلۇشۇش.

بارچە غەلبە، كەشپىيات، بارچە بەخت ۋاقىت ئىچرەدۇر،
زور گۇناھ غەپلەت تېشىدا بۇ گوھەرنى سۇندۇرۇش.

سەرپ ئەتكەندە ۋاقىتنى ئال باراۋەر زەر-ئۇنۇم،
مەقسىدىڭ بولسۇن ھەمىشە ياخشى توھپە قالدۇرۇش.

ئوتتى كوپ ئاقىل تارىختا ۋاقىتنى چىن قەدىرلەپ،
يازدى قامۇس، ئاچتى يول گەر بولسۇمۇ چەكلەش-توسۇش.

ئىشلىدى ئۇنتۇپ ئوزىنى شۇنچە قەيسەرلىك بىلەن،
ئادىتى بولدى ۋاقىتنى ئەجرىدە نۇرلاندۇرۇش.

ئۈلگە ئال دوستۇم ئۇلارنىڭ بۇ پەزىلەت، روھىدىن،
بەلكى سەن ئۇندىنمۇ كوپ دەۋرىڭگە ئوز ھەسسەڭنى قوش.

چۈنكى سەن باتۇر يېڭى ئەۋلات ئىرۇرسەن-جەڭچىسەن،
پۇرسىتىڭدۇر بەكمۇ كەڭرى، بۇ ئىلە خوشلۇققا توش.

قىل ئىجات، قۇچقىن زەپەر ۋاقتىنى ئەلگە بەخش ئېتىپ،
ئىشقا ئاشسۇن پات زامانلاشقان ئۇلۇغ دولەت قۇرۇش.

1979 - يىل.

ئېتىزدا

(غەزەل)

يېتىپ كەلگەندە ھۇت پەيتى ئېتىزلىققا سېلىپ يولنى،
كېتىپ بارسام كوزۇم كوردى يىراقتا رەڭمۇ - رەڭ گۈلى.

”بۇ مەزگىل گۈل ئېچىلمايتتى، نە ئىش بۇ“؟ دەپ بولۇپ ھەيران،
نىيەت قىلدىم ئېنىق كورمەككە شۇ كوپ لالە - سۇمبۇلى.

بارار ئورنۇمدا يۈز ئاچقان شۇ ”گۈلشەن“ گە قاراپ ئۇچتۇم،
بۇ دەمكى كەيپىياتىم ئەسلىتەتتى زار بۇلبۇلى.

ئاجايىپ ئىنتىزارلىقتا ئۇلاشتىم ”گۈللىگە“ ئاخىر،
بۇ گۈللەر ئەسلى قىزلاركەن، ئۈزىگە تارتتى كوڭلۈمنى.

قېشىغا كەتمىنىم بىرلە يېتىپ كەلدىم ھاياجاندا،
ئۇلارنىڭ سۇرئىتى ئىشتا نامايەن ئەتتى دۇلدۇلى.

تەشەككۈر - ئاپىرىن ئېيتىپ قېتىلدىم بۇ چمۋەرلەرگە،
تېرىمنى بىللە ئاققۇزدۇم ئوقۇپ سات، ناخشا مەرغۇلى.

ئەجەپ ئىلھام بەخش ئەتتى ماڭا ئەمگەكتە بۇ ياشلار،
ئىچىدىن تاللىدىم قالتىس چىرايلىق بىر قىزلىگۈلى.

سەھەرنى كەچكە يەتكۈزدۇم بۇ ئىشچان قىز بىلەن ئىشلەپ،
ۋە قويدۇممەن ئۇنىڭ باتۇر، چىداملىق روھىغا قولىنى.

يېنىشتۇق بىللە ئەمگەكتىن، قىلىپ بىز ئوزئارا ۋەدە،
بۇ ۋەدە سالدى ئايرىلماس ئومۇرلۇك سويگۈگە ئۇلىنى.

1979 - يىل.

شائىرغا

(مۇخەممەس)

سانادەتلىك گۈزەل دەۋران ئارا بولدىڭ خوشال، شائىر،
يېتىپ كەلدى يېزىش پەيتىڭ قۇچۇپ ئىلھام ۋىسال، شائىر،
قېنى، بۇ مەردۇ - مەيداندا تالانتى ئىشقا سال، شائىر،
تولۇقتۇر سەن ئۇچۇن ئەمدى بەلەن پۇرسەت ئامال، شائىر،
ئىجات قىل زوقۇ - شوق بىرلە كېچە - كۈندۈز پائال، شائىر.

ھوكۇم سۇرگەندە توت مەلۇن، بولۇپ دەپسەندە خارلاندىڭ،
زۇلۇم ئىسكەنجىسى بىرلە سىقىلدىڭ، شۇنچە قىيىنلىڭ،
”گېزەندە“، ”ئەكسىيەتچى“ ۋە ”قارا يىپ“ دەپ ئەيىپلاندىڭ،
نەزەربەنتكە ئېلىندىڭ، تۇرمىدە ياتتىڭ، ئازاپلاندىڭ،
كوزۇڭدىن ئاقتى ياش-خۇناپ، ساڭا بولدى ئۇۋال. شائىر.

جىنايەت بولدى يازساڭ ئەل-ۋەتەننىڭ شەنىنى كۈيلەپ،
قىزىلگۈللەر ئېچىلدۇرساڭ، يۈلۈپ تاشلاندى بىر-بىرلەپ،
يېزىشقا قىلمىدى رۇخسەت ھوقۇقۇڭنى تامام چەكلەپ،
كورەڭلەپ كەتتى قۇزغۇنلار ”ئاكاڭ قارىغاي بىرىنچى!“ دەپ،
ھوقۇقنى تارتىۋالماقنى قىلىپ مەقسەت-خىيال. شائىر.

خەلققە زورلىدى ساتماق بولۇپ ئۆتمەس ماتاسىنى،
كىمكى بولسا نارازى شۇئان بەردى جازاسىنى،
ئىجات، سەنئەتكە كەلتۈردى گويا توپان بالاسىنى،
سۈكۈت، تىمتاسچىلىق قۇچتى ۋەتەننىڭ تاغ-دالاسىنى،
كۈچەيتتى سەندە ئۈچمەنلىك، غەزەپنى ئۇشبۇ ھال. شائىر.

ئۇلۇغ كومپارتىيە قۇربى بىلەن يورۇپ ئاشۇ تۇنلەر،
ۋەتەنگە نەۋ باھار كەلدى، ئېچىلدى رەڭمۇ-رەڭ گۈللەر،
ناۋا قىلدى ئۇرۇپ خەندىن گۈلىستان ئىچرە بۇلبۇللار،
كوڭۇللۇك ئۇشبۇ دەۋراندىن سويۇندى شۇنچە بۇ دىللار،
ساڭا ئىلھام پەرسى زوخلۇنۇپ ئاچتى جامال. شائىر.

چومۇپ ئالەمچە خوشلۇققا قولۇڭغا گاڭ قەلەم ئالدىڭ،
دىلىڭنى قاپلىدى سويگۇ مسالى ئوت بولۇپ ياندىڭ،
شۇ ئوتلۇق ئىشتىياقكىدىن شېپىر-ئەشئارلەر يازدىڭ،
ئىجادىڭنى كورۇپ "بەختىم" دىدىڭ چىن ئىپتىخارلاندىڭ،
خەلققە ئاقتى قەلبىڭدىن بەئەينى شىرنە-بال، شائىر.

سېنىڭ نەزمەڭ ئېتىز، زاۋۇت، قىسىملارغا تاراپ كەتتى،
ئۇنىڭ ھەر بىر سوزى بەكمۇ كوڭۇللەرگە ياراپ كەتتى،
ئېلىپ ئىلھام ئوزۇق ھەركىم ۋەتەنگە جان پىدا ئەتتى،
قۇچۇشقا مول زەپەرلەرنى راسا مەرتلىكىنى كورسەتتى،
ئىجادىڭ بولدى بارلىق جەڭ-كۈرەشلەردە قورال، شائىر.

گۈزەل دەۋرىم تەقەززا توت نىشان-مەنزىلگە يەتمەككە،
سەپەردە ئالدىرايدۇ ھەركىشى ئالدىغا ئۆتمەككە،
قېنى، سەن ھەم قەلەم تۇلپارىغا مەن، ئورلىگىن كوككە!
كۈيۈڭ-نەزمەڭ بىلەن بەرگىن مەدەت-ئىلھاملىنى كۆپكە!
سويۇملۇك بۇ دىيار تاپسۇن راسا گۈللەپ كامال، شائىر.

1979 - يىل.

يېزا دوختۇرى

(غەزەل)

ئاتايدۇ گۈلئۇزارىمنى "سەپەرنىڭ زەربىدارى" دەپ،
كۈرەش-خىزمەتتە قايىل، ئەل-ۋەتەننىڭ ياخشى يارى دەپ.

ئۇنىڭكى كەسپىنى سورىساڭ، قىلار يېزىدا دوختۇرلۇق،
سويەر بۇ ئىشنى ھەر دائىم دىلىنىڭ ئىنتىزارى دەپ.

كېسەل-مەجرۇھنى كورگەندە بولۇر كوڭلى پاراكەندە،
سانار دەردىنى بىمارنىڭ ئوزىنىڭ تەن ئازارى، دەپ.

بولۇپ پەرۋانەۋار كۈن-تۇن قېشىدىن ئايرىلالمايدۇ،
ئۇرۇق-پۇشتۇم بىلەن ئوخشاش ئۇلارنىڭ ئەتىۋارى دەپ.

ئۇلارنى كۆپ قېتىم يوقلار كۈنىگە تەكشۈرۈپ نەچچە،
سوراپ ھال، ئىچكۈزەر دورا، بۇ مېھرىم يادىگارم، دەپ.

شىپا تاپقۇزدى ئۇ نۇرغۇن بىتاپلارنى داۋالاشتا،
ئولۇمدىن سولمىسۇن بالدۇر ھاياتنىڭ چىنارى، دەپ.

ئۇنى كورگەندە ئەزرايىل قاچار مىڭ يىل يىراقلىققا،
ئېتىلمەس بولدى مەن كۆتكەن تىرىكىنىڭ گور-مازارى، دەپ.

ھېرىپ-چارچاشنى ئۇنتۇپ ئۇ مەنۇتتەك ئوتكۈزەر كۈنى،
ئوشۇق ئىشلەپ ئارام ئالماس، ئۈزەمنىڭ ئىختىيارى، دەپ.

ئانجا بەختۇ-شەرەپ-خەلقى كېسەللىكتىن شىپا تاپسا،
بىلەر ھەم ئۇ بۇنى بۇرچى، ئورۇنلانغان مۇرادى، دەپ.

بۇ يەڭلىغ ياخشى دوختۇرنى يېتىشتۈردى يېڭى دەۋرىم،
قۇرۇلسۇن ھور ۋەتەننىڭ پات گۈزەل توت لەيلىزارى، دەپ.

ئۇنىڭ ئىش-ئىزلىرىدىن زور ئېلىپ ئىلھام غەزەل يازدىم،
چېچەك ئاچسۇن جىمى جايدا ئىسىل خىسلەت باھارى، دەپ.

1979 - يىل

گۈزەل كەلدى

(غەزەل)

ئېتىزلىققا كېلىپ تۇرسام يىراقتىن شوخ غەزەل كەلدى،
غەزەل بىرلە تولۇن ئايدەك چىرايلىق بىر گۈزەل كەلدى.

كورۇپ ئول دىلرابانى تەن - تىنىمگە سىغىمىدىم شۇ دەم،
ھاياجان ۋە خوشاللىقتىن گويا كوڭلۇمگە سەل كەلدى.

قېتىلدى ئەل قاتارىغا يېنىمدىن ئالدى بىر كەڭ سول،
بۇ ھالدا كوڭلىمىز بىرلە ئىشىمىز دەلمۇ - دەل كەلدى.

چۈشۈپ كەتتۇق ئورۇم - جەڭگە: "ئورۇشتا بەسلىشەيلى" دەپ،
قىلىشقان ئەھدىمىزنى چىن سىنايدىغان قەرەل كەلدى.

ئورۇشتۇق بىز ئۇزاق ھارماي راسا قوزغاپ جاسارەتنى،
توكۇلدى تەرلىرىمىز زەپ كوڭۈللۈك بىر مەھەل كەلدى.

دېيىشتۇق "ئىككىمىز دائىم مۇشۇنداق بىلىلە ئىشلەيلى"
شۇن ئان خۇددى ئېغىزلاردىن لەزىز - شىرىن ھەسەل كەلدى.

دىمەك بىز ئىككى ياشنىڭ رىشتى چىڭ باغلاندى ئەمگەكتە،
چىرايلارغا تەبەسسۇمدىن گويا ياقۇت لەئەل كەلدى.

1979 - يىل.

ۋەتەنگە مۇھەببەت

(قەسىدە)

ۋەتەننىم ئىشقىمدا يانماق دائىما ئادەت ماڭا،
بۇ مۇھەببەت - ئىشتىياق چەكسىز بەخت ئامەت ماڭا.

چۈنكى مەن سەندە تۇغۇلدۇم، ئۇلغۇيۇپ بولدۇم يىگىت،
ئاق سۈتۈك - شەپقەتلىرىڭدىن كەلدى بۇ قامەت ماڭا.

سەن بىلەن تاپتىم ئەقىل، تاپتىم نومۇس، ۋىجدان، غۇرۇر،
ھەم بەخش ئەتتىڭ جەسۇرلۇق، ياخشى خۇلق - خەسەت ماڭا.

كەلدى بەخت شان - شەۋكىتىڭدىن خەلقى - ئالەم ئالدىدا،
بۇ بەخت شاتلىق، شەرەپ چىن ئابروي - ئىززەت ماڭا.

بارچە قىلغان ياخشىلىق ئەجرىڭنى ئېيتسام بەھساپ،
سەن ئۇنى بەردىڭ ۋاپادارلىقتا بى مىننەت ماڭا.

سەندە بۇ دۇنياغا كەلگەنلىك ئىلە مىڭ رازىمەن،
ھەر دەققەڭمۇ تۈمەن يىل قەدرىدەك پۇرسەت ماڭا.

سويۇنەر مەن سەن بىلەنلا، سەن تەمەننايم مېنىڭ،
سەن ئېسىيادىم، جېنىمدا، سەن يېقىن ئۆلىپەت ماڭا.

تاقىتىم يوق زادى سەندىن ئايرىلىشقا بىر مىنۇت،
مىڭ قېتىم ئۆلگەنگە تەڭدۇر بىر قېتىم ھىجرەت ماڭا.

سەن كەبى بىر مەملىكەت دۇنيادا يوقتۇر مەن ئۈچۈن،
نۇر جامالىڭدىن كورۇنمەس قىلچىلىك ئىللەت ماڭا.

يىپ ئېشەلمەيدۇ سىياقىڭ ئالدىدا باغى-ئەرەم،
مىڭ بەشىنىڭ ھوسنى سىڭگەن سەن گۈزەل جەننەت ماڭا.

تۇپرىغىڭدۇر مىسلى ئالتۇن، تاشلىرىڭ ياقۇت-گوھەر،
ھەر گىيايىڭ كوزگۇسى تۇرلۇك-تۈمەن زىننەت ماڭا.

باغلىرىڭنىڭ جىلۋىسىدىن تارقىلۇر كوكلەم-باھار،
چوللىرىڭ كورمەكلىگىم گۈل كەشتىدەك ئىشرەت ماڭا.

ئىچسە ئۆلگەننى تىرىلدۈرگەي گويا كەۋسەر سۇيۇڭ،
ساپ ھاۋايىڭدۇر شىپالىق ھەم ھوزۇر-راھەت ماڭا.

تەنگە ھەر چاپنام نېنىڭ تاغ يۇتكىدەك بەرگەي قۇۋۋەت،
تەمى نازۇ-نىمىتىڭنىڭ بال ماڭا، شەرۋەت ماڭا.

سەن دىمەك شۇنداق ئەزىز، شۇنداق سويۇملۇك جان ئانام،
سېنى سويىمەكتىن بولەك يوقتۇر بۇيۇك خىزمەت ماڭا.

رازىمەن دوزاقتا كويسەم، سۇغا چوكسەم سەن ئۇچۇن،
راھىتىڭ تۇرسۇن، جاپايىڭمۇ ئەجەپ لەززەت ماڭا.

ئىنتىزارمەن، مۇنتىزىمەن خىزمىتىڭگە كۈنۈ-تۈن،
چايقىسام باش ياكى سۇس تۇرسام ئوقى لەنەت ماڭا.

ئېتىۋارىم قان تېرىمنى ساڭا توككەنلىكىندۇر،
بارنى يەپ "تەييارغا شەيخ" بولماققا يوق تاقت ماڭا.

ئارزۇيۇم: بويىنۇمدىكى قەرزىڭنى قىلماقلىق ئادا،
بۇ ئۇچۇن قىلسام كۈرەش سەندىن كېلۇر غەيرەت ماڭا.

دەشتكە بارسام مېھنىتىم دەشتلەرنى گۇلزار ئەيلىگەي،
ياۋغا قارشى جەڭگە چۈشسەم يۈزلىنەر نۇسرەت ماڭا.

ئىشقى-مېھرىڭدۇر دىمەك باتۇرلۇغىمنىڭ مەنبىسى،
زەررىچە سەندىن سوۋۇش چەكسىز بالا-ئاپەت ماڭا.

بارلىغىمنى تا ئۈبەت مەقسەتلىرىڭگە سەرپ ئېتەي،
رازى بولساڭ سەن مېنىڭدىن، بۇكى زور دولەت ماڭا.

1979 - يىل.

تاڭ شامىلىغا

(مۇخەممەس)

ئەي تاڭ شامىلى يەتكۈز ئول يارغا سالامىنى،
چېگرادا كۈزەت تۇرغان دىلدارغا سالامىنى،
ئەل - يارى ئۇچۇن كۈن - تۇن خۇشتارغا سالامىنى،
ئىشقى ئوتىدا كويگەن بىدارغا سالامىنى،
جەڭلەردە جەسۇر - غەييۇر شۇڭقارغا سالامىنى.

چېگراغا مېڭىشتا يار قەلبىنى ئايان ئەيلەپ،
ئېيتقانتى: "سېنى سويدۇم مېھرىمنى قىيان ئەيلەپ،
بۇ ئىشقىنى سوۋۇتمايمەن كوڭلۇمنى تۇمان ئەيلەپ،
ھىجرانغا چىدايمەن يۇرت - بەختىڭنى ئامان ئەيلەپ،
خارلىققا يولاتمايمەن سەن جانۇ - نىسارىمنى."

بۇ سوز گەۋھىرىن ساقلاپ كوڭلۇم قۇتسى - ئەستە،
يارىمغا تىزىپ كەلدىم سويگۇ گۈلىدىن دەستە،

ۋەسلىنى كۈتۈپ ئوتتۇم دەردىگە چىداپ تەستە،
مېھنەتنى قىلىپ ھەمرا، كەڭ يۇرتقا تىكىپ كەشتە،
نۇر بىرلە بىزەپ ياشلىق پەيتىمنى — باھارىمنى.

يارىمنى سېغىنىسام يۇرت — سەھراغا نەزەر قىلدىم،
ھوسنىنى سېغىنىسام گۈل رەناغا نەزەر قىلدىم،
قەددىنى سېغىنىسام سەرۋ زىباغا نەزەر قىلدىم،
مېھرىنى سېغىنىسام گەر دەرياغا نەزەر قىلدىم،
شۇ بىرلە بېسىپ كەلدىم كورمەككە خۇمارىمنى.

يوللاپتۇ يېقىندا يار خەت — نامە "ئامان مەن" دەپ،
قوغداپ بۇ دىيارىمنى سويدۇم ھەرقاچان مەن، دەپ.
قۇزغۇنىنى يېڭىپ قۇچتۇم جەڭدە غەلبە — شان مەن، دەپ،
كوكسۇمگە تاقاپ ئوردىن بولدۇم قەھرىمان مەن، دەپ،
كەلگەندە كورەرمەن شۇ مەرت جەڭچى نىگارىمنى.

ئەي تاڭ شامىلى! ئۇچقىن يارىم قېشىغا تېز بار!
يۇرتۇم ھىدىدىن چاچقىن چېگراغا گويا ئىپار!
قەلبىمنى — سالامىنى قىل ئەينى بىلەن ئىزھار!
توت كوزدە كۈتۈپ تۇردۇم خىزمەتكە بولۇپ تەييار!
كەلگەندە سۇناي لەۋدىن پاك ئابۇ زىلالىمنى.

1980 - يىل.

قىشلاقتا باھار

(غەزەل)

تەبىئەتكە باھار كەلدى، يوقالغاچ قىش - زىمىستانلار،
نىگار ۋەسلىگە يەتكەندەك كۈلۈپ جانلاندى ھەر يانلار.

يېشىل مەخمەل لىباس كىيدى دالا گويىكى ئۇستىگە،
كۈتەردى دىلدىكى زەڭنى چىرايلىق باغۇ - بوستانلار.

ئېچىلدى قىر ۋە باغلار گۈل - چېچەكلەر خىلمۇ - خىل رەڭدە،
كورۇندى كوزگە مىڭ ناز - جىلۋە بىرلە گۈل - گۈلۈستانلار.

كۈپۈلدەپ گۈل پۇراپ دۇنيا كوڭۇلنى زوققا تولدۇردى،
ۋە قەلبتە قوزغىدى نازۇك لىرىك تۇيغۇ - ھاياجانلار.

باھارغا تەنتەنە ئەيلەپ چۇرۇقلاپ سايىردى قۇشلار،
ناۋا قىلغانغا ئوخشاش بەزمىدە نۇرغۇن غەزەلخانلار.

زىلال كوكتە قۇياش پارلاپ زىمىنگە توكتى ئەلۋەك نۇر،
ئېرىپ قار - مۇزلار زەمزەمگە قېنىشتى... چول - باياۋانلار.

يېزا-قىشلاق تەڭ ئاتلاندى ئۇلۇغۋار روھ بىلەن جەڭگە،
بىلىپ قەدرىنى پۇرسەتنىڭ قىلىپ مېھنەتتە جەۋلانلار.

قىزىپ كەتتى دالا ئۆزۈرە تېرىلغۇ جەڭلىرى، ئايھاي!
پىداكارلىقنى كۆرسەتتى راسا بۇ جەڭدە پەلۋانلار.

ئاشۇ مەردانىلەر غەيرەت، سۇبات تاشقان بۇلاق خۇددى،
ئۇلارنىڭ چېھرىدە شاتلىق يانار قەلبىدە گۈلخانلار.

ئىشەنچ كامىل بۇ يىلمۇ ھەم ھوسۇلنى ئالغىلى تاغدەك،
بۇغا بەرگەن ئۈچۈن پارلاق سىياسەت* كەڭرى ئىمكانلار.

دىمەك بىزدە باھار شۇنداق گۈزەل ھەم خاسىيەتلىكتۇر،
يازار ئابدۇرېھىم ئىلھام ئېلىپ دەۋرىگە داستانلار.

1980 - يىل.

* سىياسەت — پارتىيىنىڭ يېزىلارغا قاراتقان يېڭى سىياسەتلىرى.

گۈل

(غەزەل)

پەسلى كوكلەم پەيتىدە كوكلەپ باراقسانلاشتى گۈل،
چىن مۇرادىغا يېتىپ، يايىراپ پۈرەكلەپ ئاچتى گۈل.

كوركىدە ئۇزلۇق - نازاكەت قىلدى جىلۋە - تەنتەنە،
يالتىراپ رۇخسارىدا كۈن نۇرىنى چاقىناتتى گۈل.

ئىچ - ئىچىدىن شاتلىغى ئورلەپ غۇرۇردا قىلدى زوق،
بىر كېلىشكەن نازىنىدەك ھەر كوڭۈلگە ياقىتى گۈل.

ۋەسلىگە يەتكۈزدى بۇلبۇلنى ھىجر سەھراسىدىن
قەلبىدە قوزغاپ ناۋا چاڭ كەلتۈرۈپ سايراتتى، گۈل.

سوقسا يۇمشاق تاڭ ساپاسى ئەيلىدى ناز ئەركىلەپ،
ئەتتى ھەر يانىنى مۇئەتتەر مۇشكى ئەنبەر چاچتى، گۈل

دورىغاندەك ئىشتا تەر توككەن چىۋەرلەرنى گويى
تاڭدا زۇمرەتتەك سۈزۈك شەبنەملىنى پارلاتتى گۈل.

خۇش تەبەئەتتىن سۇنۇلغان مىسلى زۇمرەت جامىدەك،
دىلخۇمارلارنى گۈزەللىك مەيلىدىن ئوتلاتتى گۈل.

ھوسنىگە قوشتى ھوسۇن باغچا، يېزا-قىشلاقلىنىك،
پاك-چىرايلىق لىغ ئىلە ھورمەت-ئىناۋەت تاپتى گۈل.

بولدى ئىززەت شان-شەرەپ ۋە سويگۇنىك چىن بەلگىسى،
قەھرىمانلار كوكسىگە ئالقىشلىنىپ ئورناشتى، گۈل.

دەۋرىمىز خۇددى باھاردۇر، بەختىمىز گۈلگە سىما،
قەلبىدە ئابدۇرېھىمنىك تەسىرات قوزغاتتى گۈل.

1980 - يىل.

يېزا قىزى (غەزەل)

يېزامدا بىرگۈزەل قىز بار، ئەجەپ ئىشچان ئانار يۈزلۈك،
سىياقى تاڭ گۈلى ئوخشاش كېلىشكەن قاپ-قارا كوزلۈك.

ھايا-ئەخلاق، پەزىلەتتە يېتىشكەن خوپ كامالەتكە،
مۇلايىم خۇش پېپىل، كەمتەر، سەمىمى قەن-شكەر سوزلۈك.

ئۇنى تەرىپ ئېتىپ ھەممە چۈشۈرمەيدۇ ئېغىز لاردىن،
ئۇنى ماختايدۇ ھەتتاكى چىمەننىڭ بۇلبۇلى ئۇنلۇك.

چىقار ئەمگەككە ھەركۈن ئۇ كۈمۈش-رەڭ تاڭ سۈزۈلگەندە،
مەڭىز رەڭگى بىلەن گويا قىلىپ مەشرىقىنى گۈلگۈنلۈك.

ئېتىزدا ئىشلىسە زىننەت تاپار چەكسىز - دالا تۈزلەر،
توكۇلگەن تەرىدىن تارتار گويا ئۈنچە رەشىق - كۈنلۈك.

كۈرەش مېھنەتتە ئۈزگەندە قېلىشماس ئەر - يىگىتلەردىن،
قىياپەت، روھىدىن تارقاپ تۇرار غەيرەت ۋە سەزگۈرلۈك.

سەھەردىن كەچكىچە ئىشلەپ ھېرىپ - چارچاشنى بىلمەيدۇ،
تېپىلمايدۇ ئىشىدىن سور - ئەۋەن ھەتتاكى كەمتۈكلۈك.

ھورۇنلۇقنى كورۇپ دۈشمەن يولاتمايدۇ ئوزىگە ھىچ،
قىلار زىرى - زەبۇن دەرھال يولۇقسا ھەرنە مۈشكۈللۈك.

ئۇنىڭ ماھىر قولى كەلمەيدىغان ئىش يوق ئېتىز - ئويىدە -
تېرىش، ئاسراش، ئوراش، ساقلاشلىدا كامىل ئومۇمىيۈزلۈك.

تاپار مېھرى بىلەن پەرۋىش زىرائەت چارۋا - ئورمانلار،
يېتىلگەن ھەر باشاق، نىمەتتە بار ئەجرى تۈمەن - تۈرلۈك.

ئۇنىڭ تەر-ھەسسىسى بىرلە يېزام بولماقتا چەننەتتەك،
قۇچۇپ ھەر بىر كۈرەشلەردە، شەرەپ-شان، غەلىبە-
ئۈستۈنلۈك.

پۈتۈن يۇرت "ئۈلگىلىك قىز" دەپ ئاڭا بەردى شەرەپلىك نام،
بۇنىڭدىن كوكسىگە قوندى سولاشماس قىپ-قىزىل گۈللۈك...
1980 - يىل.

قوغۇن ھەققىدە غەزەل

جىمىكى نازۇ-نېمەتلەر ئارا سەن موتئۇەر قوغۇن،
ئەزىز نامىڭ ئاتالغاندا ئېغىزغا سۇ كېلەر قوغۇن.

چىقارسەن شۇنچە مول، سەر خىل ئانا يۇرتۇم—بەھشىمدىن،
ئەمەستۇر سەن ئىلە داڭلىقكى بىزدەك ھىچقەيەر، قوغۇن.

كامال تاپساڭ سىياقىڭغا پۈتۈلگەي تورلۇشۇپ خەتلەر،
پىچاق تەگسە چۈرۈكلۈكتىن ئېتىڭ سايراپ كېتەر، قوغۇن.

يېتىشمەيدۇ لەزىزلىكتە ساڭا نى-نى مەئشەتلەر،
قالۇر ئالدىڭدا ھەتتاكى ھەسەلمۇ بىنەزەر، قوغۇن.

ئېغىز تەككەندە گويىكى يارار تاتلىقلىغىڭ تىلىنى،
تاراپ شەرۋەتلىرىڭ - شىرنەڭ بەدەننى مەست ئېستەر قوغۇن.

تۇرار توت پەسلى ئوزگەرمەي ئىسىل تەم، رەڭگى - رۇخسارىڭ،
مۇيەسسەر بولغىلى دىللار ساڭا زەپ ئىتتىلەر، قوغۇن.

كېسەللىككە شىپالىقسەن ۋە چاڭقاقلارغا ئۇسسۇزلۇق،
بىرەر نوۋەتلى بەھرىڭمۇ ئومۇرۋايەت يېستەر، قوغۇن.

پېچىلساڭ نەدە، شۇ يەردىن ھىدىڭ كەتمەس ئاسانلىقچە،
پۇراغىڭ ئالدىدا مىسلى ئىپار ئەيلەر ھەزەر، قوغۇن.

سېنى شۇنداق لەزىز قىلغان نەئەجىر باردۇ، نەھىكمەت؟
ۋەيا ئوسكەن يېرىڭ تەككىمىكىن قەندۇ - شىكەر، قوغۇن؟!

باھاسى ھەرتىلىمىڭنىڭ گويا تىللاغا ئەرزاندۇر
دىخان، باققالغا قىلمايسەن تىجارەتتە زەرەر، قوغۇن.

سېنىڭدىن داستىخان زىننەت تېپىپ دىللار بولۇر خوشنۇد،
لىگەنۇ - تەخسىلەر ئۇزرە جامالىڭ جىلۋىڭگەر، قوغۇن.

باياشات تۇرمۇشىمىزنىڭ سېنىڭسىز بولمىغاي پەيزى،
تاپار مەمۇرچىلىق سەندىن يېزا - قىشلاق، شەھەر، قوغۇن.

تەمەننا ئەيلىسەم ھەقلىق سېنىڭدەك نىمىتىمدىن مەن،
جاھان بازارىدا نەرقىڭ - باھايىڭ خۇددى زەر، قوغۇن.

سېنى شۇنداق يېتىشتۈرگەن ۋەتەن، ئەمگەككە بارىكاللا،
سۇپاتىڭ پۈتمىگەي ئابدۇرېھىم يازسا ئەسەر، قوغۇن.

1980 - يىل.

مۇقامىم، يەنىمۇ ياڭرا!

(مۇخەممەس)

ئىشتىسەم ھەرقاچان دوستلار شۇ ئون ئىككى مۇقامىمنى،
ۋۇجۇدۇم قەن كەبى ئېرىپ، قۇچار لەززەت بۇ جانىمنى،
ئىچىمگە پاتقۇزالمىمەن مۇھەببەت - ھىسسىياتىمنى،
سېزەرمەن ئەرشى ئەلادا ئورۇن ۋە ئېستىۋارىمنى،
بولۇرمەن خۇددى تاپقاندىك چىمەنزار ئىچىرە يارىمنى.

شۇ ئون ئىككى مۇقامىمنى ئەزىز خەلقىم ئىجات قىلغان،
تېپىلماس ئۇشبۇ گوھەرنى تېپىپ تارىمنى شات قىلغان،
جاھان سەنئەت بېغىنى ھەسسىسى بىرلە ئاۋات قىلغان،
تالانتى توھپىسىدىن كوزگە ئىلماسلىقنى مات قىلغان،
ئۇلۇغلۇق مۇنبىرىدە ياڭرىتىپ قالۇن ساتارىمنى.

ئۇنى سويدى ئەسرلەردىن بۇيان كۇرمىگىلىغان ماھىر:
ئامانسا، بىلال، مەشرەپ، زەلىلى... پەھلىۋان سادىر،
ئۇنىڭ بىرلە ئۇلار قىلدى ئىسىل ئارزۇسىنى زاھىر،
چېلىپ ئىشقىنى ئىزھار ئەتتى يارىغا غېرىپ... تاھىر،
ئوزىگە قىلدى سىرداش، ئاشنا بۇ دىلئارامىنى.

بولۇپ كەلدى ھەمىشەم ئۇ كۇرەش - جەڭلەردە ئوتكۇر تىغ،
رەقىپىنى ۋەھىمىگە سالدى يۇرەك - قەلبىن قىلىپ جىغ - جىغ،
دىلى تەشنانى قاندۇردى بولۇپ ئابى ھايات يەڭلىغ،
بەخش ئەتتى جاپاكەشكە زىمىستان قىشتا نۇر - ئىسىغ،
ئازاپ دەشتىدە كورسەتتى يىراقتىن لالە زارىمى.

جاھالەتنى سۇرۇپ سۇبھى كۇلۇپ كۇن، چاچتى نۇر - ئالتۇن.
زىمىنۇ - ئاسمان چېھرى ئېچىلدى، بولدى ئەل مەمنۇن،
ھايات گۈللەپ كى جەننەتنى ئوزىگە ئەيلىدى مەپتۇن،
قېتىلدى ساز، مۇقامىمنىڭ كۇيىگە يېپ - يېڭى مەزمۇن،
يۇرەكتىن كۇيلىدى نۇرغۇن تۇرداخۇن ھور زامانىمى.

مۇقامم ئەۋجىگە يەتكەندە كوكنى باستى ئاپەت - جۇت،
ۋەتەن زۇلمەتكە ئايلاندى ۋە بولدى سەنئىتىم نابۇت،
پاشانىڭ غىڭشىشى سەزدى مۇقامىمنى شۇ توت نەمرۇت.*

* نەمرۇت - قەدىمىي زاماندا ئوتكەن پادىشا. رىۋايەتلەردە ئېيتىدە -
لىشىچە، ئۇ، خۇدالىق دەۋاسىنى قىلغانلىقتىن ئاللاتائالا بىر پاشا
ئارقىلىق مېڭىسىنى چاقتۇرۇۋەتكەن.

پوقاتتى كىمكى ياقتۇرسا ئۇنى دەرھال قىلىپ تۇت - تۇت،
پېلىن ئەگدى كوتەرگەندە زىمىن چەككەن ئازارمىنى.

پوقاتتى جادىگەرلەرنى ئۇلۇغۋار پارتىيەم بىر يول،
كوكۇللۇك گۈلباھار كەلدى، ئېچىلدى بارچە سۇنغان گۈل،
تەرەننۇم قىلدى شەۋق بىرلە ناۋا ئېيتىپ تۈمەن بۇلبۇل،
ناۋا ئەۋجىدە چاپتى توت نىشان بويلاپ تۈمەن دۈلدۈل،
مۇقامىم ئىلكىگە ئالدى دىمەك بۇ نەۋ باھارمىنى.

قاراڭ، ئۇ ياڭرىماقتا شوخ، چىرايلىق سەھنە - زاللاردا،
يېزا - قىشلاق، قىسىم، مەكتەپ، ئاۋۇل، زاۋۇت ۋە كانلاردا،
پەخىرلەر قوزغىماقتا شات - بەختلىك خۇشچىرايلاردا،
ئىگە بولماقتا ئالقىشقا كۈرەكلەر - پىستىۋاللاردا،
چومۇلدۇرمەكتە شوھرەتكە، شەرەپكە بۇ دىيارمىنى.

راسا ياڭرا مۇقام، سازىم ئۇنۇڭ ئاي، مارقا ئاڭلانسۇن!
بۇ چەكسىز كەڭ پازا گويا يېشىل سەھنەگە ئايلانسۇن!
ئۇنۇڭ ئاڭلاپ ئۇلۇغ ئەجداتلىرىمىڭ روھى شاتلانسۇن!
بېرەي ئىلھام سەپەرداشلارغا، سەلدەك غەيرىتى تاشسۇن!
ئاشۇرسۇن ئىشقا بالدۇرراق زامانلاشماق شوئارىمىنى.

1981 - يىل.

تۈگمەس بايلىق

(چۈچەك)

بىلىملىك ئەر خار بولماس.

— خەلق ماقالىسى

ئۆتكەن ئىكەن بۇرۇندا

بەكمۇ مەشھۇر بىر ئالىم.

ياخشى ئەخلاق خىسلەتلىك

خۇش پېيىل ۋە مۇلايىم.

يوقكەن ئۇنىڭ پاراسەت،

ئىختىداردا تەكۋىشى.

قايىل ئىكەن ئۇنىڭغا

شۇ زاماندا ھەركىشى.

مىسالى ئۇ ئىلىم-پەن—

ئالىمىدە ئاي ئىكەن.

ئىچى پۈتمەس غەزىنە

گوھەرلەرگە باي ئىكەن.

ئوقۇيدىكەن كۈنۈ — تۇن
كىتاپلارنى بېرىلىپ.

كەتمەيدىكەن يولۇققان
جاپالارغا يېڭىلىپ.

چوڭقۇر پىكىر يۇرگۈزۈپ
قىلار ئىكەن تەتقىقات.

يارىتار كەن تىنىمىز
ئىجادىيەت — كەشپىيات.

ئوتكۈزەركەن ۋاقتىنى
شۇ يوسۇندا ئۈنۈملۈك.
يوقكەن ئاڭا بۇنىڭدىن
ئەۋزەلەرەك ئىش كوڭۈللۈك.

يېزىپتۇ ئۇ ئومىرنىڭ
ئاخىرىدا بىر كىتاپ.
يۈرەك قېنى — زېھنىنى
بۇ ئىش ئۈچۈن بېغىشلاپ.

بىلەر ئىكەن جىمىكى
پەن — بىلىمنىڭ بارىنى.

تاپالار كەن ھەرقانداق
مۈشكۈل ئىشقا چارىنى.

ئۇنىڭ ئۈچۈن بىلىمدەك
ئەزىز نەرسە يوق ئىكەن.
ئىلىم - پەننى سويىسە كىم
ئانغا ئۈبەك زوق ئىكەن.

تاجۇ - تەخت ۋە مەنەسەپلەر
قەدىرسىز كەن ئالدىدا.
ئەل - ۋەتەننىڭ قايغۇسى
ئىكەن دائىم يادىدا.

ياقتۇرما سەكەن زادىلا
پۇل دۇنيالار يىغىشنى.
بۇنىڭ بىلەن بى باھا
ئومىرىن ئىسراپ قىلىشنى.

كىتاپ ئىكەن شۇنچە چوڭ،
ھەم ئاجايىپ خىسلەتلىك.
سەھىپىسى ئالتۇندىن،
گەپ سوزلىرى ھىكمەتلىك.

كىمكى ئۇنى يار تۇتسا،

بار ئىلىمنى بىلەرگەن.

كوڭلىدىكى ھەرقانداق

ئارزۇسىغا يېتەرگەن.

ئوقۇپ تاشقا ھۈرگەندە،

تاشلار ئالتۇن بولارگەن.

ھۈرسە قۇرۇق قاچىغا،

غزالارغا تولارگەن.

ھۈرسە قاخشال دەرەخقە،

كوكلەپ مېۋە بېرەرگەن.

ھۈرسە سۈرەت - رەسىمگە،

كۈلۈپ تىلغا كېرەرگەن.

ھۈرسە سۇغا، سۇ شۇ ئان

بال بولارگەن بەك لەززە.

ھۈرسە چولگە، چول گۈللەپ

يەلپۈنەرگەن گۈل دېڭىز.

ھۈرسە ئۇزاق سەپەردە،

قىسقىرارگەن يىراقلىق.

ھۈرسە ئەگەر ياغاچقا،
ئات بولار كەن قاناتلىق.

ھۈرسە ئولگەن كىشىگە،
كىرەر ئىكەن قايتا جان.
ھۈرسە جەڭدە دۈشمەنگە،
يوقلار كەن شۇ زامان.

خىسلەتلىرى كىتاپنىڭ
كوپكەن، دىمەك ناھايەت.
تۇتسا ناپاك، بولماسكەن
تەلەپلىرى ئىجابەت.

كىمكى ئۇنى ئوقۇسا
دىلغا پۈكۈپ يامانلىق،
كوزى ئېقىپ كور بولۇپ
تاپار ئىكەن زاۋاللىق.

پەرزەنتلىرى ئالىمنىڭ
بىلمەس ئىكەن بۇ سىرنى.
ئىشتىمىگەنكىن ئاتىدىن
بۇ ھەقتە ھىچ پىكىرنى.

بىر كۈن ئالىم يېنىغا
باللارنى كەلتۈرۈپ،
دەپتۇ: "قېرىپ قالدۇم مەن؛
ياشالمايمەن ئانچە كۆپ.

مەندىن كېيىن قالساڭلار،
ئوتۇشۇڭلا بوپ ئىناق.
ئىلىم - پەنگە باغلاڭلار
ماڭا ئوخشاش ئىشتىياق.

كىم ئىلىمنى يار تۇتسا،
خار بولمايدۇ ئەبەتكە.
ئولگەندىمۇ كومۇلمەس
روھى ئۇنىڭ لەھەتكە.

بېغىشلىدىم سىلەرگە
ھەننىۋا مال - مۈلكۈمنى.
كوزۇم ئوچۇق چېغدا
بولۇپ قوياي مەن ئۇنى:

چوڭۇڭلارغا تەئەللۇق
بولسۇن يازغان كىتاۋىم.

كېچىگىنلەرگە تەئەللۇق
بولسۇن قامۇس كىتابىم.

قوشۇلۇپتۇ بالىلار
دادىسىنىڭ پىكرىگە.
مىننەتدارلىق تۇيغۇسى
يۈگۈرۈپتۇ چېھرىگە.

دەپتۇ چوڭى ئىچىدە:
”تەلەيلىكىمەن نىم دىگەن؟
ھەممە ۋەجنى بەرگىنى
بولدى ماڭا بەك بەلەن!

ئىنىم ئالدى بىر قولتۇق
قۇرۇق قەغەز - كىتابىنى.
مىراس ئەمەس، بەلكى بىر -
ئاۋازچىلىق - ئازاپىنى.

كۈنى ئۇنىڭ ئوتكۈسى
مۇھتاجلىقتا قىيىنلىپ.
قىلىپ قۇلۇم - چاكىرىم
يەيمەن ئۇنى ئىشلىتىپ،

كاتتا ئالم دەيدىكەن
دادامنى بار خالايتىق.
بۇ بېرىلگەن نام ئاغا،
ئەمەس ئىكەن مۇۋاپىق.
ئاددىسى بىر مىراسنى
بولەلمىسە جايدا،
بولسۇن قانداق ئاتاشقا
ئۇنى ئالم نامدا؟!
كۈنلەردىن كۈن ئوتۇپتۇ،
ئايلاردىن ئاي ئوتۇپتۇ.
پاراسەتلىك ئالممۇ
بۇ دۇنيادىن كېتىپتۇ.
ئاكا-ئۇكا بىر ئويدە
ياشمىشىپتۇ بىر مەھەل.
ئەمما چوڭى قىلماپتۇ
نەسبەتكە ھېچ ئەمەل،
ئۇكىسىنى ئاكىسى
بەكمۇ بوزەك ئېتىپتۇ.

چەكلەپ مەكتەپ - ئوقۇشتىن
تىللاپ، ئۇرۇپ - تېپىپتۇ.

ئىككى گەپنىڭ بىرىدە
دەپتۇ: "پايداڭ يوق سېنىڭ.
نانى يىدىڭ بىكارغا
ئويدىن چىق سەن، ئوي مېنىڭ!"

ئىنسىنى ئاخىرى
ماكاندىن قوغلاپتۇ.
قوغلىغاندا: "يوقالغىن.
سەندەك ئىنىم يوق!" دەپتۇ.

توكۇلۇپتۇ يامغۇردەك
ئۇكىسىنىڭ ياشلىرى.
پىغاندىن ئېرىپتۇ
ھەتتا تاغنىڭ تاشلىرى.

مەلۇم مەزگىل ئاكىسى
يالغۇز ياشاپ بېقىپتۇ.
بۇ تۇرمۇشتىن زېرىكىپ
ئۈچ - توت ياران تېپىپتۇ.

ئۇلار بىلەن ھەر كۈنى
ئوتكۈزۈپتۇ بەزمىلەر.
ھاراق-نەشە، قىمارغا
بېرىلىپ ئۇ رەزىگىلەر.

ئاز كۈن ئۆتمەي تۈگەپتۇ،
ئوغۇلنىڭ پۇل-ۋەجلىرى.
يۈكلەنگەچكە ئۈستىگە
دوستلىرىنىڭ خەجلىرى.

ئېغىر كۈنلەر چۈشۈپتۇ
ئۇنىڭ قايغان بېشىغا.
كەلمەيدىغان بولۇپتۇ
ئۆلپەتلىرى قېشىغا.

سېتىپتۇ ئۇ ئاخىرى
قوراسىنى بولالماي.
باشقا ئەلگە كېتىپتۇ
ئوز يۇرتىدا تۇرالماي.

*

گەپنى ئەمدى ئاڭلايلى
ئۇكىسىنىڭ ھالىدىن:

قوغلۇنۇپ ئۇ توغۇلغان
قەدىردان ئوي - جايىدىن .

سەرگەردان بوپ يۇرت كېزىپ ،
بىر گۈمبەزنى تېپىپتۇ .
ماكان قىلىپ بۇ يەرنى
كېچىلىرى يېتىپتۇ .

كۈندۈزلىرى مەكتەپتە
ئۈگىنىپتۇ دەرس - ساۋاق .
يورۇتۇپتۇ ئۇستازى
دىلغا يېقىپ نۇر - چىراق .

ئايىرماپتۇ كىتاپنى
ھەرقاچان ئۇ يېنىدىن .
ئەتىۋالاپ ساقلاپتۇ
ئەۋزەل كورۇپ جېنىدىن .

تەكرارلاپتۇ گۈمبەزدە
دەرسنى بىر كەچقۇرۇن .
ئۇخلاپ قاپتۇ چارچاپ ئۇ
ئۈگەنگەچكە بەك ئۇزۇن .

بوپتۇ بىردىن نامايان
كوز ئالدىدا دادىسى.
دەپتۇ: "قانداق ئەھۋالنىڭ
ئەي كوزۇمنىڭ قارىسى؟"

ئوغۇل شۇئان بۇلاقتەك
ياشلىرىنى توكۇپتۇ.
بارلىق كەچمىشلىرىنى
بىر-بىر سوزلەپ ئوتۇپتۇ.

بېشىن سىلاپ دادىسى
دەپتۇ: "ئوغلۇم، رەنجىمە!
ئاكاڭ بولدى ئاشۇنداق
بەكمۇ ئەسكى بىر نىمە.

ئوبدان قىپسەن مەكتەپكە
كىرىپ بىلىم ئوگۇنۇپ.
قالدىم مەنمۇ سېنىڭكى
بۇ ئىشىڭدىن سويۇنۇپ.

ئوقۇغاننىڭ پايدىسى
بىلسەڭ، بالام بېھسەپ.

تلىگىگە يەتكۈزەر
ئىلگىدىكى شۇ كىتاب.

خىسلىتىنى قامۇسنىڭ
بايان قىلىپ ئوتۇپتۇ.
دۇئا قىلىپ ئومردىگە
غايىپ بولۇپ كېتىپتۇ.

ئويغۇنۇپتۇ ئۇيقۇدىن
ئېچىپ بالا كوزنى.
شات ۋە تېتىك ھىس قىپتۇ
نەمدىندۇ ئوزنى.

كىتاۋىغا تېخىمۇ
مۇھەببەتتىن بېرىپتۇ.
ئوقۇپ بىر بەت بىر تاشقا
"ئالتۇن بول!" دەپ ھۇرۇپتۇ.

بوپتۇ ئالتۇن قورام تاش
ۋال-ۋال قىلىپ شۇ زامان.
كورۇپ ئوغۇل بۇ ھالىنى
بوپتۇ قالتىس شادىمان.

بۇ ئالتۇننى بازاردا
سېتىپتۇ كوپ پۇلغا ئۇ.
تۇرمۇشنى ئوراپتۇ
مىسالى بىر گۈلگە ئۇ.

ياستىپتۇ ئازادە،
گۈزەل يېڭى ئىمارەت.
قىپتۇ خەققە ياخشىلىق
تېپىپتۇ كوپ ئىناۋەت.

ياخشى يەردىن ئويلۇنۇپ
بوپتۇ بالا - چاقىلىق.
ئوتكۈزۈپتۇ كۈننى
كورمەي ئەلەم - خاپىلىق.

ئۈگىنىپتۇ ھەركۈنى
ئۈستازنى تاشلىماي،
خىيالىنى غەپلەتنىڭ
كوچىسىغا باشلىماي.

ئۇزاق ئۆتمەي بۇ بالا
بوپتۇ تولغان بىر ئالىم،

دادىسىدەك ئاقكۆڭۈل

تىرىشچان ۋە مۇلايىم.

*

ئايلىرىدىن ئاي ئوتۇپتۇ،

يىللاردىن يىل ئوتۇپتۇ.

ئويىدە ئوغۇل ئولتۇرسا،

بىرسى ئىشىك قېقىپتۇ.

چىققان ئىكەن تالاغا،

تۇرۇپتۇ بىر قەلەندەر.

چېچى ئۆسكەن، يالاڭچاق،

جۈل - جۈل كىيىم شۇ قەدەر.

نەزەر سېلىپ ئۇنىڭغا

شۇ زامانلا تونۇپتۇ.

قەلەندەر مۇ ئىنسىن

كورۇپ خىجىل بولۇپتۇ.

بېرىپ ئوغۇل تونۇشلۇق

دەپتۇ: ئاكا ئويىگە كىر!

سەن بىلەن مەن بىر تۇققان،

بىزنىڭ ئاتا - ئانا بىر.

ئېلىپ كىرىپ ئويىگە
قىپتۇ ئىززەت - ئىكراملار.
كەلتۈرۈپتۇ ئالدىغا
نازۇ - نېمەت تا ئاملار.

سوزلشپتۇ ئوز ئارا،
ئوچۇق - يورۇق ئولتۇرۇپ.
جۇدالىقنى تۇققانلىق
سۈيى بىلەن قاندۇرۇپ.

دەپ بېرىپتۇ ئاكىسى
باشتىن كەچكەنلىرىنى.
...قىلىپ ھەتتا ئوغۇرلۇق
ئازاپ چەككەنلىرىنى.

ئاڭلاپ بۇنى ئۇكىسى
ئاغرىتىپتۇ ئىچىنى.
جاي بېرىپتۇ يېنىدىن
يېقىن تۇتۇپ دىلىنى.

ئىسىل لىباس كىمدۈرۈپ،
مىنىشىنى ئات قىپتۇ.

بېرىپ نۇرغۇن پۇل - پىچەك
كوڭلىنى بەك شات قىپتۇ.

كۈنلەردىن كۈن ئوتۇپتۇ،
ئايلاردىن ئاي ئوتۇپتۇ.
ئىنسىنى كورەلمەي،
ئاكىسى دەرت يۇتۇپتۇ.

دەپتۇ بىر كۈن: "ئەي ئۇكام!
كېتىپسەن زەپ باي بولۇپ.
يېيىلىپتۇ شوهرتىڭ
ھەممە يەرگە تونۇلۇپ.

يېيىشىڭدا سېنىڭكى
باردۇر قانداق سەۋەپ - سر؟
ئېيتىپ بەرسەڭ يوشۇرماي،
بىلىپ قالسام ئۇنى بىر."

ساددا، پاك دىل ئىنىسى
دەپتۇ گەپنىڭ بارىنى.
بىلىۋاپتۇ ئاكىسى
باي بولۇشقا چارىنى.

ئالتۇن تېپىپ تاشلاردىن
ئاندىن ئۇنى ئولتۇرەي.

دەپتۇ بىر كۈن ئاكىسى،
مەككە، لارچە ھىجىيىپ؛
”ئوقۇۋالاي جان ئوكام،
كىتاۋىڭنى تۇر بېرىپ.“

ئورۇنلاپتۇ ۋاپادار
ئوغۇل ئۇشبۇ تەلەپنى؛
چۈشەنمىگەچ، بىلىمگەچ
سوراشتىكى سەۋەپنى.

كىتاپنى ئىپ بەدنىيەت
خالى ئويگە كىرىپتۇ.
ئوقۇپ ئۇنى راسلىغان
قورام تاشقا ھۇرۇپتۇ.

لېكىن يوغان قورام تاش
ئايلىنماپتۇ ئالتۇنغا.
بۇ ئەھۋالدىن يۈرگى
تولۇپتۇ دەرت - يالقۇنغا.

دەپتۇ: "مېنى ئالداپتۇ،

ئۇكام دىگەن ھارمى.

پۈتۈپتىمەن گېپىگە

بولۇپ ئۇنىڭ سارىڭى.

قىلالىسۇن قانداقمۇ

كىتاپ دىگەن تاشنى زەر؟

بۇ ئەپسانە پىتنىگە

قانداق ئادەم ئىشىنەر؟!

بولسا راستىن كىتاپتا

شۇنداق خىسلەت، خاسىيەت،

دىمەس ئىدى سىرنى

زادىلا بۇ كاساپەت."

ئاكىسىنىڭ ئېڭىغا

كەلگەندە بۇ كوزقاراش،

دەھشەتلىك بىر ئۇن بىلەن

يېرىلىپتۇ قورام تاش.

چىقىپتۇ - دە ئىچىدىن

ياڭاقىتەك چوڭ ھەرپلەر.

قونۇپ تويماس كوزىگە
ساپتۇ ئاچچىق نەشتە رلەر.

پەريات قىلىپ ئاكسى
كور بولۇپتۇ، ئولۇپتۇ.
ئاچكوزلۇكنىڭ زىيىنى
ئەنە شۇنداق كورۇپتۇ.

*

دىمەك، ئىلىم - بىلىمگە
ھىچ مال - مۈلۈك يەتمەيدۇ.
بىلىمنى كىم دوست تۇتسا،
ئەجرى بىكار كەتمەيدۇ.

1981 - يىل ماي.

“يولداش، مېنى كەچۈرۈڭ!”

بارار ئىدىم ئالدىراپ،
كەڭرى سىمونت يولدا مەن.
ياققا تولغان قاپاقنى
كوتەرگەنتىم قولدا مەن.

گۈزەل رەستە - كوچىدا،
ئادەم شۇنچە چىق ئىدى.
كوركى شۇ دەم كوچىنىڭ
مىسلى گۈلزارلىق ئىدى.

ئوتىشەتتى كىشىلەر
ئۇزۇلمەستىن شات - خورام.
بىر بىرىنى ياققۇرۇپ،
قىلىپ ئىززەت - ئېھتىرام.

"جاق" قىپ قالدى ئۇشتۇمتۇت،
بىرى ماڭا ئۇرۇلدى.
سۇندى ياغلىق قاپىغىم،
يېغىم يولغا قۇيۇلدى.

يوققا چىقتى ئويۇمنىڭ
كەچلىك لەغمەن يېيىشى،
ئانىسىنىڭ قىزىغا
قۇيماق سېلىپ بېرىشى.

قۇلۇغۇمغا ئاڭلاندى،
شۇ دەم خۇددى بۇ سادا:

“گوش، سەي توغراپ تۇرايلى،
پاتراق كەلگىن ئەي دادا!”

باقتىم غەزەپ - نەپرەتتە
ئالدىمدىكى كىشىگە.

كەلگەچ قالتىس ئاچچىغىم
زىيان سالغان ئىشىگە.

ئېيتتىم: “كوزۇڭ موخۇمۇ؟”

يېقىن كەلدىم دەۋەيلەپ.

مۇشتىنى تۈگدۈم، تەڭ تۇرسا

كومشىرىغا سالاي دەپ.

ئەلپازىمدىن بۇ دىخان

تۇرۇپ قالدى بولۇپ لال.

ئېيتتى: “يولداش كەچۈرۈڭ؟”

لەۋلىرىدىن توكۇپ بال.

قاتتىق تاشنى ئېرىتە

ياخشى سوزنىڭ قۇۋۋىتى

يېتلەپ ئېلىپ كېلەلەر

ئەجدەرهانى قۇدرىتى.

”كەچۈرۈڭ“ دىگەن شۇ سوزدىن
بىر ئىللەقلىق پارلىدى.
ئېرىپ بىردىن ۋۇجۇدۇم
خاپىلەقلىرىم تارقىدى.

يانچۇغىدىن پۇل ئېلىپ
سۇندى ماڭا ھورمەتتە.
ددى: ”ئېلىڭ، زىيانى—
تولەش لازىم ئەلۋەتتە“.

بۇنداق ئىسىل پەزىلەت—
ياخشى سوزگە نىمە دەي؟!
خىجىللىقتىن قىزاردىم
ئالدىدا يۈز كېلەلمەي.

ئېيتتىم: ”بولدى، بۇرادەر
يېنىڭىزغا سەپ قويۇڭ.
قىلىپ قالدۇم قوپاللىق
ئەپۇ قىلىڭ، ئۇنۇتۇڭ.“

*

چېھرىمىزدا تەبەسسۇم
پارلىدى، چىن دوستلاشتۇق.

گۈزەل ئەخلاق - خۇلۇقنى
نامايان قىپ خوشلاشتۇق.

1981 - يىلى ماي.

سالامىڭدىن...

(مۇخەممەس)

گۈزەل ئەخلاق - پەزىلەتنى جىمى ئىشتا نىزام ئەيلەپ،
ئاۋام ئالدىدا ھەر دائىم ئۈزەڭنى بىر غولام ئەيلەپ،
تەكەببۇرلۇق - كۈرەڭلىكنى ۋۇجۇدۇڭغا ھارام ئەيلەپ،
ماڭا يول ئۈزرە ئەي يولداش ئېگىلىدىڭسەن سالام ئەيلەپ.
سالام قىلغان چېغىڭدا "ئەسسالام" دەپ سوز - كالام ئەيلەپ.

ئوچۇق گۈلگۈن يۈزۈڭ خۇددى باھار نۇرىنى پارلاتتى،
ئىگىلىگەن ئەۋرىشم قەددىڭ مۇلايىملىقنى تارقاتتى.
پەسە لەۋزىڭ ۋۇجۇدۇمغا بەئەينى بالنى يامراتتى،
يېقىملىق ھالىتىڭ ئىلھام بەخش بىر قىسسە ئاڭلاتتى،
ئەچەپ كۈڭلۈمگە ياقىتىڭسەن مېنى ئۈزۈڭگە رام ئەيلەپ.

سېنىڭ مۇنداق مۇئامىلە - ھورمىتىڭدىن كۆپ سويۇندۇممەن،
دىلىم ئېرىپ سىمپاپ پەڭلىغ خوشاللىققا چومۇلدۇممەن،

بۇرادەر ئاشىنالىقنىڭ يېپىغا چىڭ چىگىلدىم مەن،
ئىلىك ئالدىم سالامىنى، قىلىپ تازىم ئېگىلدىم مەن،
ئېلىپ كوكسۇمگە قول مەنمۇ ساڭا چىن ئېھتىرام ئەيلەپ.

ئىدۇق بىر چاغدا ئىككەيلەن ئەجەپ ئوچمەن - ئاداۋەتلىك،
كورۇشكە بىر بىرىمىزنى ئەمەستۇق زادى تاقەتلىك،
يولۇقساق ھومۇيۇپ - تۇكۇرۇپ ئوتەتتۇق سوغ قىياپەتلىك،
پېتىشمايتتۇق قىلىپ جاڭجال، رەقىپ ئەردۇق "قىيامەتلىك"
ئاجايىپ زور زىيان تارتتۇق بۇ ئىش ئون يىل داۋام ئەيلەپ.

كېلىپ نوروز، زىممىستان قىش ۋەتەندىن ئەمدى قوغلاندى،
ئاداۋەت مۇزلىرى ئېرىپ ئاراش - زىتلىق تاماملاندى،
پۈتۈن ئەل تېچ - ئىناق بوپ بىر بىرىگە رىشتى باغلاندى،
جىمى جايدا يېڭى خەسلەت - گۈزەللىك شۇنچە جانلاندى،
ئۇلۇغ مەنزىلگە ئات سالدۇق كوڭۇلى شات - خورام ئەيلەپ.

سالامىڭدىن زامانەمنىڭ پەزىلەت - روھىنى كوردۇم،
خەلقنىڭ بىر بىرىگە پاك سەممى كوڭلىنى كوردۇم،
ئەدەپتە مىللىتىمىزنىڭ مۇقەددەس ئورنىنى كوردۇم،
ئەدەپ - ئەخلاقى كىم سويىسە ئۇنىڭكى قەدرىنى كوردۇم،
سۇناي ھورمەت شارابىن ئەلگە سەندەك دىلىنى جام ئەيلەپ.
1981 - يىل ماي.

叶尔羌河畔的花朵 (诗选)

(维吾尔文)

阿不都斯买提·黑力里 著

阿不都热依木·司马义

责任编辑：亚森·阿瓦孜

责任校对：努尔毕娅

民族出版社出版 民族书店发行

民族印刷厂印刷

开本：787×1092毫米1/32 印张：6 3/4

1982年8月第1版

1982年8月北京第1次印刷

印数：0001—8,000册 定价：0.32元

书号：M10049(4)140

اوراقچى ئىشلىتىش ۋە
ماددىي ئىشلىتىش داۋامىدا قىلىنىشى